

เรื่องที่ ๑๓

รายงาน

คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง

สรุปผลการประชุมสัมมนา

เรื่อง

“การระดมความคิดเห็นภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยว
สู่การทำงานประมาณภาครัฐ”

ATTA
HOTEL
GUIDE
ETC.

วันศุกร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
ณ โรงแรมทาว์น อิน ทาว์น กรุงเทพมหานคร

กลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

สำนักกรรมการ ๓

สารบัญ

หน้า

รายนามคณะกรรมการการท่งเที่ยว.....๕

รายนามคณะที่ปรึกษาในคณะกรรมการการท่งเที่ยว.....๗

บทสรุปผู้บริหาร.....๘

โครงการและกำหนดการสัมมนา.....๑๒

คำกล่าวรายงานเปิดการสัมมนา

โดย นางสาวภูวนิดา คุณผลิน
เลขานุการคณะกรรมการการท่งเที่ยว
และ ประธานคณะอนุกรรมการการท่งเที่ยว
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล.....๒๑

คำกล่าวเปิดการสัมมนา

โดย นายสง่า ธนสงวนวงศ์
ประธานคณะกรรมการการท่งเที่ยว ๒๓

คำกล่าวเสวนาของวิทยากร

เรื่อง "แนวทางการเสนอของบประมาณปี ๒๕๕๐"

โดย

นายสุมิตร แสนกุลศิริศักดิ์

ผู้อำนวยการส่วนงบประมาณท้องถิ่น ๒ สำนักงานงบประมาณ.....๒๗

นายสมศักดิ์ จันทวีวัฒนา

รองผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม กีฬา

และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร.....๓๒

นายนเร เหล่าวิชา

หัวหน้ากลุ่มแผนงานและงบประมาณ

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.....๔๒

นายอังกกพล พฤกษ์วัน

ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.....๔๔

คำกล่าวเสวนาของวิทยากร

เรื่อง "การเสนอแนวคิดของภาคเอกชนตามยุทธศาสตร์

แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒)"

โดย

นายโอภาส เนตรอำไพ

รองประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

แห่งประเทศไทย.....๔๙

นายเสงี่ยม เอกโชติ

เลขาธิการสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว.....๕๕

นายวิโรจน์ สัตย์ประเสริฐนันท์

นายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ.....๕๙

คำกล่าวเสวนาของวิทยากรผู้ดำเนินรายการ

ในการเสวนาเรื่อง "การเสนอแนวคิดของภาคเอกชนตามยุทธศาสตร์

แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒)"

หม่อมหลวงหทัยชนก กฤดากร

ประธานเลขาธิการสมาคมโรงแรมไทย.....๖๔

สรุปผลการระดมความคิดเห็น

กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๑ การอนุรักษ์และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

โดย วิทยากรดำเนินรายการ

นายสนธยา บุญโพธิ์ชา

นักพัฒนาการท่องเที่ยว ๔

กองการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร.....๖๖

กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

โดย วิทยากรดำเนินรายการ

นางจิราภา วสุวัต

ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาชีพ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.....๖๗

กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

โดยวิทยากรดำเนินรายการ

นายไชยงค์ เจริญเมือง

อนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

และปริมณฑล.....๖๙

กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๔ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

โดยวิทยากรดำเนินรายการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรมบุญ พงษ์ศรีกุล

อนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

และปริมณฑล.....๗๓

คำกล่าวเสวนาและกล่าวปิดการสัมมนา

โดย

นางสาวภูวนิดา คุณผลิน

เลขานุการคณะกรรมการการทอ่งเที่ยว และ

ประธานคณะอนุกรรมการการทอ่งเที่ยวกรุงเทพมหานคร

และปริมณฑล สภาผู้แทนราษฎร.....๗๕

สรุปผลจากแบบสอบถามกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็น

โดย นางสาวศุภพรัตน์ สุขพุ่ม

เลขานุการคณะอนุกรรมการการทอ่งเที่ยว

กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล.....๗๙

ภาคผนวก

ก. รายละเอียดการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนา.....๘๓

ข. แบบสอบถาม.....๘๘

ค. รายนามคณะทำงาน.....๘๙

คณะกรรมการกิจการท่องเที่ยว สมาพันธ์ผู้ประกอบการ ชุดที่ ๒๒

นายสง่า ธนสงววงศ์
ประธานคณะกรรมการ

นายทวี สุระบาล
รองประธานคณะกรรมการ

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย
รองประธานคณะกรรมการ

นางนิภา พริ้งศุลกะ
รองประธานคณะกรรมการ

นายเฟดิมชัย สะสมทรัพย์
ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายทศพล สังข์ทรัพย์
รองประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นางกัณฑวรรณ ดันเถียร
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวชวาลัทธ์ ชินธรรมมิตร
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวกวนนิดา คุณผลิน
เลขานุการคณะกรรมการ

นายสรวงศ์ เทียนทอง
เลขานุการคณะกรรมการ

นายประเวช รัตน์เพียร
กรรมการ

นางสิรินทร รามสุต
กรรมการ

นายสุชาติ ไชคชัยวัฒนากร
กรรมการ

นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์
กรรมการ

นายสุริยะ ร่วมพัฒนา
กรรมการ

นายอมรเทพ สมหมาย
กรรมการ

รายนาม

ที่ปรึกษาประจำ ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำ

คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ

นางสาวเทียมใจ ศิริธรรม

นางพัชนี ธนาพรสิน

นายชาญณรงค์ ลีระศิริ

นายภิญโญ ตันวิเศษ

นายวันชัย สุทธิวรชัย

นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง

นายมงคล นฤนาถดำรงค์

นายสรยุทธ เพ็ชรตระกูล

นายชุตินันท์ กมลนาท

นายชาติพร อัสสรรัตน์

นายไชยงค์ เจริญเมือง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพล ชื่นธีระวงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถนพ ตันละม้าย

นายณรงค์ชัย พร่อมเพ็ญชัย

นายพงษ์ศักดิ์ ศรีเจริญ

นายพิพัฒน์ เลิศกิตติสุข

นายจิรศักดิ์ บุรวัดมนะ

นายพรหมมนต์ วัจนทิพย์

นายสุรวาทย์ วรรณศิริกุล

นายพิสิษฐ บุญช่วง

นายวิชัย ลักษณเกียรติ

นางฤดีนาฏ อุตตะโมต

นางเบญจมาศ นันทชัยพร

นายบรรจง กาญจนาลังการ

นายมานิต สิทธิศร

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร

นายทรงยศ รามสูต

ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ

นายพาณิชนัย สืบภู

นักวิชาการประจำคณะกรรมการ

นายทวีศักดิ์ ไตรแสงรุจิระ

นายเทิดศักดิ์ โลหะพิพัฒน์กุล

นายไพโรจน์ ศรีพยัพ

นายธวัช เหล่าวิโรจน์กุล

นางสาวนิชาภา ศิริวัฒน์

นายสุชา จุลเพชร

เลขานุการประจำคณะกรรมการ

นางทิพย์ อมาตยกุล

นางสาวพรทิพย์ ศรีพงศ์ไทย

นายพรเทพ อุเทนสุต

นางสาวธาวินี ชูมนัน

บทสรุปผู้บริหาร

กรุงเทพมหานครเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย โดยในปี ๒๕๔๗ มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนกรุงเทพมหานครประมาณ ๓.๓ ล้านคน มีรายได้รวมจากนักท่องเที่ยว มีมูลค่าสูงถึง ๓ แสนล้านบาทต่อปี คิดเป็นประมาณร้อยละ ๕๐ ของรายได้รวมทั้งประเทศที่รัฐบาลได้ประมาณการว่าจะป็นรายได้รวมของการท่องเที่ยวในปี ๒๕๕๑ ที่วางเป้าหมายไว้ว่าประเทศไทยจะก้าวขึ้นเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย (Tourism Capital of Asia in 2008)

ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) มีความสมดุลย์ระหว่างอุปสงค์และอุปทาน จึงมีความจำเป็นต้องสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder Participation) ซึ่งในประสบการณ์ทำงานที่ผ่านมา การประสานความร่วมมือระหว่างสองภาคส่วน คือ ภาครัฐและภาคเอกชน ได้มีการประชุม การติดต่อประสานงาน และระดมความคิดเห็นร่วมกันหลายครั้ง ในเป้าประสงค์ต่าง ๆ แต่การดำเนินการดังกล่าว ยังขาดการบูรณาการอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

ดังนั้น การสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การระดมความคิดเห็นภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยวสู่การจัดทำงบประมาณภาครัฐ” วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ณ โรงแรมทาว์น อิน ทาว์น ครั้งนี้ จึงเป็นการบูรณาการเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนได้วางแผนงาน/โครงการในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ร่วมกัน เป็นการลดปัญหาอุปสรรคจากการดำเนินงาน และเพื่อดึงเอาขีดความสามารถหลัก (Core Competency) ของแต่ละภาคส่วนที่เป็นภาคีเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวมาใช้ อันจะนำไปสู่การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism Development) ต่อไป โดยมีผู้เข้ารับการสัมมนาทั้งหมด ๑๕๐ คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล สรุปตามกลุ่มยุทธศาสตร์ แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๒) สรุปข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๑. พัฒนากลุ่ม Cluster สถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรม โดยเน้นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเส้นทางเดียวกัน (Zoning) หรือจุดท่องเที่ยวที่เดินทางถึงกันสะดวก เช่น โครงการเส้นทางวัฒนธรรมชาวกรุง โครงการเที่ยวชมวัง โครงการเส้นทางความสนุก โครงการเที่ยวกรุงเทพสดใสไปกับรถไฟฟ้า BTS เป็นต้น

๒. อนุรักษ์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการจัดการท่องเที่ยวตามประเพณี เช่น โครงการจัดกิจกรรมเทศกาลประเพณี (โครงการ "พระราชพิธี ๑๒ เดือน" โครงการจัดแสดงแสงสีเสียงบริเวณสนามหลวง เป็นต้น)

๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยจัดทำโครงการเพื่อฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว การรักษาความสะอาด และสิ่งแวดล้อมของเส้นทางท่องเที่ยวหลัก โดยเฉพาะกับกลุ่มชุมชนและเยาวชน

๔. ควรส่งเสริมให้กลุ่มแม่บ้านในแต่ละชุมชน แต่ละเขตจัดทำผลิตภัณฑ์ ที่มีแพ็คเกจสวยงาม มีมาตรฐาน

๕. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม เช่น ผู้สูงอายุ คนพิการด้วยการติดตั้งสัญญาณเตือน หรือการทำเส้นทางสำหรับรถ wheel chair เป็นต้น

ต้นลำพู

OTOP

SPA

[www//thaitambon.com](http://www/thaitambon.com)

ชุมชนและกลุ่มประชาชน

กลุ่มชนมเมืองไทยโบราณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยว

๑. การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ควรเริ่มต้นจากการวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวและแนวโน้มตลาดการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติ กลุ่มเป้าหมาย เพื่อวางตำแหน่งทางการตลาด โดยบูรณาการแผนการตลาด ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสมาคมธุรกิจต่างๆ เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายที่มีรูปแบบหลากหลายเป็นสากล และตรงกลุ่มเป้าหมาย

๒ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการตลาดการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถรับทราบข้อมูลได้สะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งการแจกแผนที่กรุงเทพมหานครที่มีรูปแบบกระทัดรัดพกพาสะดวก

๓. การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สมาคม หรือองค์กรต่าง ๆ มาร่วมกันพิจารณานำเสนอข้อมูล เพื่อให้สื่อมีความถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

๑. การส่งเสริมท่องเที่ยวปลอดภัยในกรุงเทพมหานคร โดยการประสานงานกับตำรวจ และตำรวจท่องเที่ยวกำหนดจุดตรวจ และมีพนักงานเจ้าหน้าที่ในจุดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ เช่น โครงการตำรวจไทยใส่ใจนักท่องเที่ยว โครงการอาหารปลอดภัยในกรุงเทพมหานคร

๒. ควรเพิ่มศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ๆ

๓. ควรกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่น มาตรฐานโรงแรม ร้านอาหาร รถแท็กซี่

๔. ควรจัดบริเวณที่จอดรถเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวให้เพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

๑. ควรร่วมมือกับสถาบันการศึกษาทุกระดับทั้งรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการอบรมในกลุ่มมัคคุเทศก์ คนขับรถแท็กซี่ รถสามล้อเครื่อง เรือท่องเที่ยว และผู้ให้บริการอื่น ๆ เช่น โครงการอบรมหลักสูตรมาตรฐานการจัดการตลาดท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โครงการอบรมหลักสูตรภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศเพื่อการต้อนรับนักท่องเที่ยว โครงการสัมมนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันระหว่างภาคีเครือข่าย เป็นต้น

๒. การสร้างกลุ่มชุมชนต่าง ๆ เพื่อรักษาวัฒนธรรมประเพณี และการดูแลท้องถิ่น ทั้งด้านความสะอาด ความปลอดภัย

๓. มีการจัดทำทะเบียน เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีบัตรประจำตัว เพื่อให้การบริการมีมาตรฐาน ถูกต้องตามกฎหมาย สร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะจากการสัมมนา

๑. กองการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ควรให้ความสำคัญในการพัฒนา พื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว และการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก มากกว่าการดำเนินการทางการตลาดเนื่องจากมีหลายหน่วยงานดำเนินการอยู่แล้ว

๒. การใช้งบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรเน้นเป็นพื้นที่ มากกว่ากระจายงบประมาณลงไปในทุกเขต ที่อาจไม่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง “การระดมความคิดเห็นภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยว
สู่การจัดทำงบประมาณภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล”
โดย
คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒

-----

๑. หลักการและเหตุผล

กรุงเทพมหานครเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย และจัดเป็นเมืองที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในภูมิภาคเอเชีย โดยในปี ๒๕๔๗ มีจำนวนนักท่องเที่ยว ที่มาเยือนกรุงเทพมหานครประมาณ ๓.๓ ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๖ ประมาณ ร้อยละ ๑๒.๐ โดยมีรายได้รวมจากนักท่องเที่ยวมีมูลค่าสูงถึง ๓ แสนล้านบาทต่อปี ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ ๕๐ ของรายได้รวมทั้งประเทศที่รัฐบาลได้ประมาณการว่าจะเป็รายได้รวมของการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่วางเป้าหมายว่าประเทศไทยจะก้าวขึ้นเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของทวีปเอเชียในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ (Tourism Capital of Asia in 2008)

จากการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม ทรัพยากร มีการทำลาย และกลาย วัฒนธรรมสู่สภาวะที่ไม่พึงประสงค์อย่างต่อเนื่องทำให้มีการนำเอาแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder Participation) เพื่อให้การขับเคลื่อนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งในประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมา การประสานความร่วมมือระหว่างสองภาคส่วน คือ ภาครัฐและภาคเอกชน ได้มีการประชุมการติดต่อประสานงาน และระดมความคิดเห็นร่วมกันหลายครั้งในเป้าประสงค์ต่าง ๆ แต่การดำเนินการดังกล่าวยังขาดการบูรณาการอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมทำให้การกำหนดเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินการ และการประเมินผลไม่เป็นไปตามกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ดังนั้น การบูรณาการเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชนได้บูรณาการแผนงาน/โครงการร่วมกัน จึงเป็นการดึงเอาขีดความสามารถหลัก (Core Competency) ของแต่ละภาคส่วน แต่ละองค์กรมาใช้ อันจะนำไปสู่การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism Development) ต่อไป

โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การระดมความคิดเห็นภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยวสู่การจัดทำงบประมาณภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล” เป็นการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการนำเสนอแผนงาน/โครงการต่อหน่วยงานภาครัฐ ต่าง ๆ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อจัดทำแผนงาน/โครงการในการพัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตามยุทธศาสตร์แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๒) ซึ่งประกอบด้วย ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ ๔ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อันจะเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการจัดทำค่าของงบประมาณเพื่อพัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในงบประมาณต่อไป ให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม เพื่อผลักดันให้การท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เป็นการท่องเที่ยวแบบมีคุณภาพ เป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน สะท้อนอัตลักษณ์ของความเป็นไทยสืบต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีแผนงาน/โครงการ ปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม
๒. เพื่อให้ภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยวและหน่วยงานภาครัฐได้บูรณาการแผนงาน/โครงการด้านการท่องเที่ยวร่วมกัน อันนำไปสู่การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงสุด
๓. เพื่อลดปัญหาอุปสรรคจากการดำเนินงานแผนงาน/โครงการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
๔. เพื่อสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อสร้างองค์ความรู้ร่วมกันในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล อย่างเป็นระบบ อันจะเพิ่มศักยภาพการแข่งขันที่ยั่งยืนต่อไป

๓. วันเวลาและสถานที่

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๗.๐๐ นาฬิกา
ณ โรงแรม ทาวน์ อิน ทาวน์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

๔. รูปแบบการสัมมนา

๔.๑ สัมมนาเชิงปฏิบัติการ

๔.๒ แบ่งกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็นตามยุทธศาสตร์แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว

กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๒) ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

๕. ผู้เข้าร่วมสัมมนา ประกอบด้วย

(๑) กรุงเทพมหานคร

- สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว
- กองการท่องเที่ยว
- สำนักนโยบายและแผน

(๒) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
- สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- สำนักพัฒนาบริการการท่องเที่ยว
- สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
  - ฝ่ายสินค้าการท่องเที่ยว
  - ฝ่ายตลาดในประเทศ
  - ฝ่ายตลาดต่างประเทศ
  - ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
  - ฝ่ายส่งเสริมสินค้าการท่องเที่ยว
  - ฝ่ายส่งเสริมการตลาดในประเทศ
  - ฝ่ายส่งเสริมการตลาดต่างประเทศ
  - ฝ่ายบริการการตลาด
  - กองวางแผน
  - กองส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว
  - กองส่งเสริมบริการการท่องเที่ยว

- (๓) กระทรวงวัฒนธรรม
  - กรมศิลปากร
  - สำนักพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
  - ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
  - สำนักส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม
  - กลุ่มพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวัฒนธรรม
  - กรมการศาสนา
- (๔) สำนักงานปริมาณ
- (๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
  - กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว
  - สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
- (๖) กระทรวงคมนาคม และรัฐวิสาหกิจ
  - กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
  - บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)
  - บริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด
  - บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
  - การทางพิเศษแห่งประเทศไทย
  - บริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
  - การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
  - การรถไฟแห่งประเทศไทย
- (๗) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๘) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- (๙) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- (๑๐) กระทรวงสาธารณสุข
- (๑๑) กระทรวงการต่างประเทศ
- (๑๒) กระทรวงมหาดไทย และรัฐวิสาหกิจ
  - กรมทางหลวง
  - กรมทางหลวงชนบท
  - การไฟฟ้านครหลวง
- (๑๓) กระทรวงอุตสาหกรรม
  - สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- (๑๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - สำนักงานกองทุนสิ่งแวดล้อม
  - กรมควบคุมมลพิษ
- (๑๕) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๑๖) กระทรวงแรงงาน
- (๑๗) กระทรวงพาณิชย์
  - กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
- (๑๘) สถาบันการศึกษา (หลักสูตรด้านการท่องเที่ยว)
  - มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
  - มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ
  - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
  - มหาวิทยาลัยดุสิตธานี
  - มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- (๑๙) ภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยว
  - สภาอุตสาหกรรมกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
  - สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว
  - สมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย
  - สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ
  - สมาคมโรงแรม
  - สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ
  - สมาคมสวนสนุกและสวนพักผ่อนหย่อนใจ
  - สมาคมเรือไทย
  - สมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย
  - สมาคมภัตตาคารไทย
  - สมาคมอาหาร
  - สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว
  - สมาคมรถโดยสารไม่ประจำทาง
  - สมาคมผู้ประกอบการรถยนต์รับจ้าง (แท็กซี่)
  - ชมรมสปีไทย
  - บริษัทเรือด่วนเจ้าพระยา
  - บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด (บางกอกแอร์เวย์)

- บริษัท ภูเก็ตแอร์ จำกัด
- บริษัท สายการบินบินนกแอร์ จำกัด
- บริษัท โอเรียนท์ไทย แอร์ไลน์ จำกัด

- (๒๐) คณะอนุกรรมการการท่งเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
- (๒๑) คณะที่ปรึกษา ในคณะอนุกรรมการการท่งเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
- (๒๒) คณะกรรมาธิการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
- (๒๓) คณะที่ปรึกษา ในคณะกรรมาธิการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

๖. งบประมาณ

- ๖.๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ๖.๒ ผู้เข้าร่วมสัมมนาเบิกค่าใช้จ่ายจากต้นสังกัด ตามระเบียบกระทรวงการคลัง

๗. ผู้รับผิดชอบโครงการ

คณะกรรมาธิการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

๘. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- (๑) ได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากภาคเอกชนประกอบการจัดทำแผนงาน/โครงการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่งเที่ยวเพื่อเสนอของบประมาณด้านการท่งเที่ยว ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐
- (๒) หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่งเที่ยวในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีการบูรณาการร่วมกัน ในการพัฒนาส่งเสริมการท่งเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล อันจะนำไปสู่การพัฒนาการท่งเที่ยวแบบยั่งยืนต่อไป
- (๓) มีการสร้างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่งเที่ยวในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการ และการตลาดด้านการท่งเที่ยว ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

กำหนดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง “การระดมความคิดเห็นภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยว
สู่การจัดทำงบประมาณภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล”

โดย

คณะกรรมการการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
ณ โรงแรม ทาวน์ อิน ทาวน์ กรุงเทพมหานคร

เวลา ๐๘.๓๐ - ๐๙.๐๐ นาฬิกา ลงทะเบียน

เวลา ๐๙.๐๐ - ๐๙.๑๐ นาฬิกา กล่าวรายงานเปิดการสัมมนา

โดย

นางสาวกวนิดา คุณผลิน

เลขานุการคณะกรรมการการการท่องเที่ยว และ

ประธานคณะอนุกรรมการการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

และปริมณฑล สภาผู้แทนราษฎร

เวลา ๐๙.๑๐ - ๐๙.๓๐ นาฬิกา กล่าวเปิดการสัมมนา

โดย

นายสง่า ธนสงวนวงศ์

ประธานคณะกรรมการการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๐.๓๐ นาฬิกา เสวนาเรื่อง “แนวทางการเสนอขอของบประมาณปี ๒๕๕๐”

โดย

๑. นายสุमित แสนกุลศิริศักดิ์

ผู้อำนวยการส่วนงบประมาณท้องถิ่น ๒

สำนักงบประมาณ

๒. **นายสมศักดิ์ จันทวัฒนา**

รองผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร

๓. **นายนเร เหล่าวิชา**

หัวหน้ากลุ่มแผนงานและงบประมาณ
สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๔. **นายอั๊กกพล พุกประจำวัน**

ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ผู้ดำเนินรายการ

นางสาวกวนิดา คุณผลิน

เลขาธิการคณะกรรมการการท่องเที่ยว และ
ประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล สภาผู้แทนราษฎร

เวลา ๑๐.๓๐ - ๑๐.๕๕ นาฬิกา รับประทานอาหารว่าง

เวลา ๑๐.๕๕ - ๑๒.๑๕ นาฬิกา **เสวนาเรื่อง “การเสนอแนวคิดของภาคเอกชนตามยุทธศาสตร์
แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร
ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒)”**

โดย

๑. **นายโอภาส เนตรอำไพ**

รองประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย

๒. **นายเสงี่ยม เอกโชติ**

เลขาธิการสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว

๓. **นายวิโรจน์ สิตประเสริฐนันท์**

นายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ

ผู้ดำเนินรายการ

หม่อมหลวงหทัยชนก กฤดากร

ประธานเลขาธิการสมาคมโรงแรมไทย

เวลา ๑๒.๑๕ – ๑๓.๓๐ นาฬิกา รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๓๐ – ๑๔.๓๐ นาฬิกา **แบ่งกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็นตามยุทธศาสตร์
แผนแม่บทฯ และการเสนอร่างโครงการเพื่อของบประมาณ**

(ห้องศรีวรา ปี) **กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๑ การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว**
ผู้ดำเนินการระดมความคิดเห็น :

นายดอน ฎาณนารา ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

(ห้องศรีพูนทรัพย์) **กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยว**

ผู้ดำเนินการระดมความคิดเห็น :

นายจิราภา วสุวัต ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาชีพ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(ห้องศรีพูนสุข) **กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
การท่องเที่ยว**

ผู้ดำเนินการระดมความคิดเห็น :

นายไชยงค์ เจริญเมือง อนุกรรมการ

(ห้องทรัพย์เพิ่มพูน) **กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๔ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน**

ผู้ดำเนินการระดมความคิดเห็น :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร อนุกรรมการ

เวลา ๑๔.๓๐ – ๑๔.๔๐ นาฬิกา รับประทานอาหารว่าง

เวลา ๑๔.๔๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา **นำเสนอผลร่างโครงการ ๔ กลุ่ม**

เวลา ๑๖.๓๐ – ๑๗.๐๐ นาฬิกา **สรุปผลการสัมมนา และกล่าวปิดสัมมนา**

โดย

นางสาวกวนนิดา คุณผลิน

ประธานคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว

กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล สภาผู้แทนราษฎร

คำกล่าวรายงานเปิดการสัมมนา
โดย
นางสาวกวนิดา คุณผลิน
เลขาธิการ
คณะกรรมการการท่งเที่ยว และ
ประธานคณะกรรมการ
การท่งเที่ยวกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล สภาผู้แทนราษฎร

เรียน ท่านประธานคณะกรรมการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ท่านที่ปรึกษา
ผู้แทนจากหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนทุกท่าน

ดิฉัน นางสาวกวนิดา คุณผลิน ประธานคณะกรรมการการท่งเที่ยว กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในนามของคณะกรรมการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้มามีส่วนร่วมในวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งดิฉันต้องขอกราบขอบพระคุณ ท่านประธานคณะกรรมการการท่งเที่ยว ท่านสง่า ธนสงวนวงศ์ ที่ได้กรุณาให้เกียรติมาเป็น ประธานในการเปิดการสัมมนาในครั้งนี้ ภายใต้หัวข้อการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การระดมความคิดเห็น ภาคเอกชนด้านการท่งเที่ยวสู่การจัดทำงบประมาณภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา คณะกรรมการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาคอุตสาหกรรมการท่งเที่ยวของประเทศไทย ที่มีการเจริญเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็น ๑ ในอุตสาหกรรมบริการที่สร้างรายได้ที่สำคัญให้กับภาครัฐบาลและประเทศไทย ซึ่ง มูลค่ารวมมีมากกว่า ๔.๓ แสนล้านบาท ในปี ๒๕๔๘ ที่ผ่านมา การท่งเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ กำหนดเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่งเที่ยวแห่งเอเชียในปี ๒๕๕๑ ซึ่งความต้องการ นั้น พวกเราคงต้องมีส่วนร่วมในการที่จะร่วมกันผลักดันให้งบประมาณต่าง ๆ นั้นสามารถที่จะ เดินหน้าและบรรลุเป้าหมาย ในปี ๒๕๕๑ นั้น การตั้งเป้าหมายไว้ก็คือ ๒๐ ล้านคน ในส่วนของรายได้ นั้นก็คือ ๗๙๙,๐๐๐ ล้านบาท

ในการกระตุ้นให้หน่วยงานของภาครัฐ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรง หรือเป็นหน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกันโดยทางอ้อม ดิฉันคิดว่าในส่วนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในเรื่องของการผลักดันให้กระบวนการต่าง ๆ นั้นเดินหน้าไปได้อย่างดี นั้นก็คือ การที่เราจะต้องให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะ เป็นกระบวนการบูรณาการในหน่วยงานของ ภาครัฐ ร่วมกันกับภาคเอกชน รวมไปถึงภาคประชาชนด้วย ดังนั้น เพื่อให้เราสามารถรู้เป้าหมายที่เรา ได้มองไว้ว่าเป็นจุดสำคัญของการผลักดันตามกรอบรัฐธรรมนูญ เราในปัจจุบันนี้ก็ได้เป็นกลไกของ

คณะกรรมการการท่งเที่ยว ผ่านกลไกของคณะอนุกรรมการการท่งเที่ยว จึงได้มีการจัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการในวันนี้ เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย และมีรายได้ที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับกรุงเทพมหานครนั้นกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ถ้ามาเทียบจำนวนสัดส่วนแล้ว รายได้เฉพาะการท่งเที่ยวในกรุงเทพมหานครนั้นคิดเป็น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของเป้าหมายที่รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายไว้ในปี ๒๕๕๑ ดังนั้น การดำเนินงานเพื่อการพัฒนา การส่งเสริมการท่งเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานครจึงเป็นภารกิจสำคัญที่ทุกส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องประสานความร่วมมือ หรือระดมความคิดเห็น แล้วมีการบูรณาการร่วมกัน เพื่อดึงเอาขีดความสามารถของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาเพิ่มมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการท่งเที่ยว เพื่อให้การท่งเที่ยวในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนั้นเป็นไปได้อย่างมีคุณภาพ และมีการพัฒนาการท่งเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

การสัมมนาในครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมสัมมนาประมาณ ๑๐๐ ท่าน ประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่งเที่ยวในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งคณะกรรมการการท่งเที่ยว และคณะอนุกรรมการการท่งเที่ยว ตลอดจนคณะที่ปรึกษา

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ดิฉันขอเรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ได้กล่าวเปิดการสัมมนาในหัวข้อ การระดมความคิดเห็นภาคเอกชนด้านการท่งเที่ยวสู่การทำแผนงบประมาณภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ขอกราบเรียนเชิญ

คำกล่าวรายงานเปิดการสัมมนา
โดย
นายสง่า ธนสงวนวงศ์
ประธานคณะกรรมการการช่างฝีมือ
สภาผู้แทนราษฎร

กราบเรียน ท่านคณะกรรมการการช่างฝีมือ สภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานคณะอนุ
กรรมการ ท่าน ส.ส. ภาวนิดา คุณผลิน คณะที่ปรึกษาในคณะ
กรรมการ คณะอนุกรรมการ ผู้แทนจากหน่วยงานของภาครัฐ
รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน ผู้แทนจากสถาบันการศึกษาและท่านผู้มีเกียรติที่เข้า
ร่วมสัมมนาทุกท่าน

วันนี้ผมรู้สึกเป็นเกียรติและยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มาเป็นประธานในการเปิดการ
สัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การระดมความคิดเห็นภาคเอกชนด้านการช่างฝีมือการจัดทำ
งบประมาณของภาครัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่จัดโดยคณะอนุกรรมการ
การช่างฝีมือ สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งผมเรียนด้วยความเคารพว่าในเรื่องของการช่างฝีมือในเขต
กรุงเทพมหานครนั้น เผอิญท่าน ส.ส. ภาวนิดา คุณผลิน เป็นกรรมการอยู่ในคณะนี้ ผมในฐานะที่เป็น
ประธานคณะกรรมการการช่างฝีมือของสภาผู้แทนราษฎรก็ได้มอบหมายให้ ส.ส. ภาวนิดา คุณผลิน
เป็นประธานอนุที่เกี่ยวกับเรื่องการช่างฝีมือของ กทม. ทั้งหมด รวมถึงปริมณฑลด้วย ซึ่งในแต่ละภาค
ๆ นั้น เราก็จะแยกแต่ละท่านไปดูแลหรือไปเอาใจใส่ ซึ่งเราได้คุยกันมาโดยตลอดว่า อุตสาหกรรมการ
ช่างฝีมือเป็นเรื่องที่จำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งของประเทศไทยอันหนึ่ง เรายังมีความเป็น
Thainess คือความเป็นไทยของเราซึ่งยากที่จะบรรยายแต่ว่ามีความรู้สึกว่าพวกเขาต่างชาตินั้น
ค่อนข้างที่จะหลงใหลกับประเทศไทยพอสมควร ซึ่งมียุทธศาสตร์เกี่ยวกับการช่างฝีมือของไทยเราก็คือ
ยุทธศาสตร์ปี ๒๕๔๗ - ๒๕๕๑ ซึ่งในยุทธศาสตร์ตัวนั้นก็ประกอบด้วย ๓ ตัว ที่เป็นตัวสำคัญก็คือเรื่อง
การพัฒนาแหล่ง ซึ่งจะต้องมีเป้าหมายชัดเจน เด่นชัด ไม่ใช่พัฒนาไปทั่วประเทศไปก็ไม่รู้ว่าตัวไหนคือ
ตัวเด่นชัดที่จะนำไปสู่ตลาดโลก ตัวที่ ๒ ที่เราจะต้องพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ก็คือพัฒนาบุคลากร
เราต้องยอมรับความเป็นจริงว่าในบางส่วนของเรานั้น เรื่องการพัฒนาบุคลากรนี้ค่อนข้างที่จะจำเป็น
และสำคัญพอสมควร ในส่วนสุดท้ายนั้นที่เป็นเรื่องที่สำคัญจริง ๆ ก็คืองบประมาณกับการตลาด ตรงนี้
เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ถ้าท่านได้สังเกตว่าพื้นที่แต่ละพื้นที่นั้น ในเรื่องของแหล่งช่างฝีมือจะอยู่ใน
ความดูแลของหน่วยงานของภาครัฐบ้าง ภาคเอกชนบ้าง บางแห่งก็อยู่ใน อบต. บางแห่งก็อยู่ใน
เทศบาล บางแห่งก็อยู่ในเขต กทม. นี้แหละบางแห่งก็อยู่กับหน่วยงานของภาครัฐ เช่น ในบริเวณ
ชานน้ำ ชายแม่น้ำลำคลองทั้งหลายก็อยู่กับกรมเจ้าท่าอย่างนี้ หรือได้ทางด่วนก็อยู่กับการทางฯ ฉะนั้น

บางทีหลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่างตรงนี้ก็ต้องการบูรณาการร่วมกันว่าเราจะจัดพัฒนาแหล่งตรงนี้อย่างไร ผมได้มีโอกาสคุยกับ กทม. ในการประชุม ในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวมาหลายครั้ง ได้มีโอกาสที่จะเสนอความคิดเห็นไปยังการท่องเที่ยวของ กทม. เพราะ กทม. นั้นเปรียบเสมือนเป็นเมืองแม่ ท่านลองนึกภาพดู มาจากไหนก็แล้วแต่ กทม. ได้อานิสงส์ก่อนเลย ลงจากเครื่องบิน อย่างน้อยที่สุดต้องพักค้างคืนที่ กทม. น้อยรายที่จะบินออกสู่ต่างจังหวัด ฉะนั้นร้อยละ ๗๐ ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะตกอยู่ที่ กทม. แล้วหากกลับก็ร้อยละ ๗๐ เหมือนกันไม่มีโอกาสที่จะบินตรงจากสนามบินภูเก็ต หรือสนามบินอุตะเภามี Charter flight เหมาลำมาลง ส่วนใหญ่แล้วก็จะมาผ่านที่ กทม. บางทีก็ต้องมาค้างคืนอีก ๑ คืน นี่ยังไม่คิดว่าหนองงูเห่า หรือสุวรรณภูมิเราจะเปิดได้เดือนมิถุนายนทันหรือไม่ วันนั้นผมก็ได้พูดกับ กทม. ไปว่า ทำอย่างไรที่ท่านจะต้องให้ประโยชน์จากทรัพยากรที่อยู่ใน กทม. ให้มากที่สุดในเรื่องของการท่องเที่ยว แล้วทำอย่างไรให้เขาพักนานวันขึ้น เพราะฉะนั้นภาพตรงนี้จะปรากฏเห็นออกมาได้ชัดเจนว่า กทม. ยังไม่ได้แสดงอิทธิฤทธิ์ออกมาให้เห็น เรื่องของการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน แต่ด้วยอานิสงส์ของการคมนาคมก็ดี ด้วยอานิสงส์ทั้งหลาย กทม. ได้เปรียบ แม้แต่สนามบินสุวรรณภูมิต่านลองนึกดูแล้วกัน ถนนที่เขาทำกลับมา เขาทำกลับมากรุงเทพฯ ไม่ได้ทำไปชลบุรีบ้านผมเลย อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นวันนี้ กทม. ซึ่ง ส.ส. ภูวนิดาได้เล็งเห็นความสำคัญตรงนี้ได้นัดประชุมกันมาหลายรอบหลายหนแล้วละ ไม่ใช่ครั้งนี้ครั้งเดียว ฉะนั้นตรงนี้ที่เราจะต้องมีการมาเสริมสร้างศักยภาพอย่างไรที่จะให้ภาค กทม. เติบโตผมคุยกับท่านรองฯ สมศักดิ์นั่งอยู่ใกล้ ๆ ผม บางทีผมต้องฝากท่านเรียนด้วยความเคารพว่า กทม. มีเม็ดเงินพอสมควร กทม. สามารถที่จะบูรณาการร่วมกับในหน่วยอื่นได้มากพอสมควร ฉะนั้นวันนี้ถ้าได้มีการระดมความคิดเห็น ระดมมันสมองต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่เสนอแก่ กทม. ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นเจ้าของพื้นที่เปรียบเสมือนเป็นเจ้าของงบประมาณที่จะช่วยผลักดัน และส่งเสริมให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ตามที่ กทม. วางไว้ถึง ๔ ประการที่ว่านั้น ก็จะเป็นอานิสงส์ที่จะไปส่งเสริมเรื่องการท่องเที่ยวให้พัฒนาที่ยั่งยืนถาวรต่อไปในวันข้างหน้า นี่ก็คงต้องกราบเรียนรบกวนท่าน คราวที่แล้วได้มีการสัมมนาที่ฝากกราบเรียนรบกวนท่านปลัดไปครั้งหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้แหละจะมีส่วนช่วยส่งเสริม นอกจากนั้นผมเองยังพูดอยู่เสมอในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวว่า ทุกภาคนั้นมีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญหมด แต่จะทำอย่างไรที่จะร้อยเรียงเม็ดทรายตรงนั้นให้เป็นเพชร แล้วก็นำเพชรตัวนั้นไปสู่การเจียระไน แล้วนำไปสู่การขายยังตลาดโลก หลายสิ่งหลายอย่างที่พวกเราช่วยกันส่งเสริมช่วยกันทำ ช่วยกันคิดเห็น ตรงนี้เป็นอานิสงส์ที่เกิดขึ้นมาแก่การท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งสิ้น ผมเรียนด้วยความเคารพว่าการท่องเที่ยวของประเทศไทยยังคงพอไปได้ หากเราจะต้องมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเป้าหมายเด่นชัดเพื่อแข่งกับตลาดโลก หรือตลาดใกล้เคียงของเรา เราต้องยอมรับความเป็นจริงว่า ตลาดใกล้เคียงของเราขณะนี้พัฒนาการท่องเที่ยวโดยการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ขึ้นมาเยอะ ถ้าท่านจะให้เห็นโฆษณาเมื่อสัก ๒ - ๓ เดือนที่ผ่านมา มากที่สุดก็คือที่ฮ่องกง ก็คือแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่เปิด เล็กกว่าดริม เวลดีอีก หรือสิงคโปร์กำลังจะทำคาสิโน ๒ แห่ง

หรือไปดูที่เวียดนามที่แก้กฎหมายให้มีคาสिनอได้แล้ว แล้วยังมีธรรมชาติที่สวยงามอีกมาก หรือเมืองจีนที่เปิดแหล่งท่องเที่ยวแทบจะทุกเมือง อย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นวันนี้ประเทศไทยเรามีอะไรที่จะเป็นสิ่งที่ใหม่ ๆ เรามีอะไรที่จะสร้างประโยชน์จากทรัพยากรที่เรามีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด แล้วก็เข้าสู่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้ได้เพื่อจะเป็นประโยชน์ตกต่อไปยังชนชั้นหลังต่อไป ตรงนี้ก็คงต้องช่วยกัน ผมเปรียบเทียบหลายแห่งหลายอย่างให้เห็นว่าความต้องการของท้องถิ่นไม่เหมือนกัน ตรงนี้เป็นเรื่องที่จะยืดหยุ่นและสำคัญ บางแห่งความต้องการของท้องถิ่นตรงนั้นต้องการที่จะให้มีแหล่งท่องเที่ยวอย่างนี้ ยกตัวอย่าง พัทยา กราบเรียนด้วยความเคารพ พัทยาโตมาโดยผิดกฎหมาย โตมาโดยทหาร GI สมัยเครื่องบิน B-๕๒ ที่เรารู้จักกัน สนามบินอู่ตะเภาสมัยนั้น ที่ B-๕๒ คือทหารของ US ไปพักอยู่ที่นั่น พัทยาเกิดจากตรงนั้น เมื่อเกิดมาแล้วเติมไปด้วย Entertainment ก็ คือแสงสีเสียงทั้งหลาย ส่วนเรื่อง Sea Sand Sun นั้นก็คงเพียงเล็กน้อย แต่ถ้าถามว่าจังหวัดภูเก็ตนั้น Sea Sand Sun เขาสุดยอด เป็นเพชรอันดามัน ถ้าถามภาคเหนือ กลุ่มของท่าน ส.ส. สุรสิทธิ์ อันนี้ พวกล้านนาตะวันออก พวกวัฒนธรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นคนที่จะไปเที่ยวในแบบไหนอย่างไร นั่นคือความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่นเดียวกับท้องถิ่น ในจังหวัดชลบุรี เมืองพัทยา ผมต่อสู้อะไรมากที่สุดตอนนี้รู้หรือไม่ เรื่องเวลา สถานบริการ ปิดเปิด ขณะนี้ยิ่ง ตอนนี้เป็น High season นักท่องเที่ยวที่มาจากต่างประเทศมาจากทั่วโลก เวลาไม่ Match อยู่แล้ว เวลาไม่เหมือนกัน เราขอว่าชนิดเดียวเถอะ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยไม่ทราบหรือไม่ เราเรียกประชุมกันหลายหนแล้ว ชนิดเดียว ไม่ต้องขอไปแก้อะไรให้ยากหรอก เลื่อน Period เวลาก็ได้ ที่จะให้ผมเปิดตอน ๖ โมง ขอเปิดเป็นท่มหนึ่งได้หรือไม่ แล้วก็ปิดตี ๒ แล้วขอแค่เป็น Zoning ที่คุณไปขีดไว้ให้พวกผมว่า ตรงนี้เป็น Zoning ตอนนี้เป็น Zoning คือนิ่งเลย ขอแค่นั้น เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวของผมได้มีเวลากิน เวลาเที่ยวอีก ๑ ชั่วโมง ๑ ชั่วโมงตรงนี้ เงินมหาศาลเลย เงินมหาศาลเลยท่านไปดูแล้วกัน เหล้า เบียร์อะไร เมื่อพอปิดตี ๑ บับ หมดไป ลดไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าเราลองปิดถึงตี ๒ เมื่อไรจะเพิ่มทันที แล้วท่านไม่ต้องห่วงเยาวชนไม่ไปเดินหรือ Walking street Bar beer เยาวชนไม่หรือ เยาวชนอยู่ตามเรด ตามผับ นี่คือความเป็นจริง เราต้องยอมรับความจริง เพราะฉะนั้นความต้องการของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นไม่เหมือนกัน ถามว่า Entertainment ที่จะมาบ้านผมน่าจะทำใหญ่โตไปเลย ท่านไปดูคาสिनอสิ รอบบ้านเราเลย ไปดูไม่ต่ำกว่า ๑๕ แห่ง ไล่มาตั้งแต่ภาคเหนือ เชียงราย บ้านท่าน ส.ส. สุรสิทธิ์ไม่ต่ำกว่า ๓ ซี่ได้เลยว่าจะอยู่ตรงไหนบ้าง แล้วไม่มีใครหรอก พี่ไทยทั้งนั้นแหละที่ไป เขมร ไล่ตั้งแต่สุรินทร์ ปอยเปต ไล่ไปตราด ไปเกาะกง ครบถ้วนบริบูรณ์หมด มีไม่รู้จักี่แห่ง แต่ถามว่าตรงนี้ พัทยาบ้านผมต้องการ แต่ถามภูเก็ต ภูเก็ตไม่ต้องการ นี่คือความต้องการของท้องถิ่น ฉะนั้นไม่เหมือนกัน ผมต้องกราบเรียน กทม. ตรงนี้ว่าทำอย่างไรที่ กทม. จะร้อยเรียงที่เป็นทรัพยากรที่ กทม. มีอยู่แล้ว ผมยกตัวอย่างชายน้ำที่มีสะพานแขวนด้านโน้นจะมีที่ว่าง พื้นที่ตรงนั้นถ้าจะบูรณาการร่วมกันระหว่างของเจ้าท่ากิติ การทางพิเศษกิติ ใช้พื้นที่ตรงนั้นทำเป็นที่พัก ที่ทานอาหารอร่อย ที่จอดรถ ผมว่าคนตรึม ลงทุนไม่กี่สตางค์ด้วย หรือพวกวัฒนธรรม ผมผ่านไปทางนี้มีตึกเก่าอยู่หลังหนึ่ง ตึกตรงนั้นสวยมาก ถ้าใช้ไฟเลื่อม ใช้ทำเป็น

ร้านอาหารจะให้ชาวฝรั่งต่างชาติเข้าไปดู ทำได้อีกมาก เหล่านี้เป็นต้น ฉะนั้นวันนี้ที่คณะอนุกรรมธิการได้ดำเนินการในการระดมความคิดเห็นจากท่านทั้งหลาย ที่จะนำไปสู่กระบวนการในการเสนองบประมาณและให้ กทม. กิติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กิติ ที่จะเห็นความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวใน กทม. และปริมณฑล เรามีสิ่งที่ดี ๆ สวย ๆ อีกมากมายที่จะนำเสนอ เหล่านี้เพื่อรองรับการท่องเที่ยว ผมเรียนด้วยความเคารพว่าการท่องเที่ยวของประเทศไทยนั้นยังคงไปได้ หากเราพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เด่นชัด เราพัฒนาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และเข้าใจในเรื่องของการท่องเที่ยว แล้วก็ทำตลาดเชิงรุก พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ตอนปัจจุบันนี้ต้องเรียนด้วยความเคารพว่า ต้องการมีส่วนร่วม Sight seeing แบบเดิม ๆ สมัยที่ผมยังเด็ก ๆ ไปดูนั่นแล้วซึ้นนั่น รู้สึกจะไม่สนุกแล้ว ท่านไปดูแล้วกัน ที่จังหวัดชลบุรีตอนนั้นคนไทยไม่ต้องไปตีเลย กอล์ฟ สนามทุกสนามเต็มไปด้วยต่างชาติทั้งนั้น ผมก็เข้าไปดู เข้าไปสอบถาม ทำไมถึงติดใจที่นี่ ติดใจที่ประเทศไทย เขาบอกถูกก็ถูก แค่นี้ ๒ คนก็ได้ ไม่ต้องหิวกระเพาะตัวเอง แล้วก็อาหารการกินก็ถูก บรรยากาศธรรมชาติก็ดี ผิดกับต่างชาติที่ไป เขาบอกบางที่ต้องหิวตัวเอง บางที่ไม่ดูแลเขาเลย แต่ประเทศไทยดูแลมาก รายได้เข้าสู่ประเทศเราตรงนี้ในเรื่องนี้ นี่คือการมีส่วนร่วมของเขา ฉะนั้นกิจกรรมหลาย ๆ อย่างในเรื่องการท่องเที่ยวเขาต้องการจะขอมีส่วนร่วม ฉะนั้นพฤติกรรมตรงนี้เราก็ต้องดูกันต่อไป วันนี้ผมต้องขออนุญาตตรงนี้จะกราบขอพระคุณทุกส่วน ไม่ว่าจะ เป็นของ กทม. ไม่ว่าจะ เป็นของกระทรวง ไม่ว่าจะ เป็นของหน่วยงานภาครัฐอื่นที่ได้สังเกตเห็นความสำคัญ รวมถึงภาคเอกชนที่เป็นผู้ประกอบการ กิติ ที่เป็นผู้ที่ปฏิบัติ กิติ ท่านเข้าใจปัญหาทั้งสิ้น ท่านรู้ว่าสิ่ง ต่าง ๆ เหล่านี้มันควรจะแก้ไขอย่างไร ท่านรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ นั้นควรจะเสนอแนะอย่างไร วันนี้ผมเชื่อมั่นว่าท่านทั้งหลายคงระดมสมองในการที่จะเสนอแนวคิดเหล่านี้เพื่อที่เราจะได้ผลักดันกันต่อไป ที่จะสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในอนาคต

ท้ายสุดผมต้องขอกราบขอพระคุณอีกครั้งหนึ่งสำหรับผู้ร่วมกิจกรรมและมีส่วนช่วยเหลือในการสนับสนุนทั้งหลาย ขอให้ท่านทั้งหลายที่ได้มีส่วนช่วยการสนับสนุนทั้งหลายแล้วขอให้ท่านระดมความคิดเห็นของท่านได้อย่างเต็มที่

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้วผมขอเปิดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง ระดมความคิดเห็นภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยวสู่การจัดทำงบประมาณภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และขออำนาจพรให้การจัดงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่วางไว้ทุกประการ ขอขอบคุณ

คำกล่าวเสวนาของวิทยากร
ในการเสวนาเรื่อง
“แนวทางการเสนองบประมาณปี ๒๕๕๐”
โดย
นายสมิตรี แสนกุลศิริศักดิ์
ผู้อำนวยการส่วนงบประมาณท้องถิ่น ๒
สำนักงบประมาณ

ก่อนอื่นผมรู้สึกยินดีและเป็นเกียรติอย่างมาก ที่ได้มาร่วมการเสวนาในวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เป็นผู้เปิดเกมก่อนเลยด้วย จริง ๆ แล้วไม่ได้เก็งหรือกว่าจะพูดเรื่องเงินก่อนจริง ๆ ต้องการจะฟังความเป็นมาเป็นไปเสียทั้งหมดก่อนด้วยซ้ำไป คือเราควรจะพูดเรื่องงานกันนิดหนึ่งแล้วค่อยมาพูดเรื่องเงิน แต่จะเอาเงินขึ้นก่อนก็ไม่มีปัญหา ได้เหมือนกัน ผมต้องการจะเล่าให้ฟังนิดหนึ่งก่อนว่า กรุงเทพมหานคร ต้องซักซ้อมความเข้าใจนิดหนึ่งว่ากรุงเทพมหานครเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ใช่ราชการส่วนกลาง เพราะฉะนั้นงบประมาณของกรุงเทพมหานครจะแตกต่างจากส่วนราชการอื่น ๆ ทั้งหมด เพราะว่าจะอยู่ในสัดส่วนซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดขึ้น เพราะว่าเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี อย่างปีที่ผ่าน ๆ มา ตามระเบียบการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุว่า ในปีแรกรัฐจะต้องจัดสรรรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศไม่ต่ำกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ คือเริ่มจาก ๒๐ ก่อน แล้วก็ไต่ไปเรื่อย ๆ จนถึงปี ๒๕๔๙ คือปีนี้จะ เป็นปีปัญหาว่า รัฐบาลจะต้องจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ของรายได้ของรัฐบาล ซึ่งปัญหาตรงนี้เป็นเรื่องนโยบายระดับสูง ซึ่งกำลังดำเนินการแก้ไขกันอยู่ทางสภา ท่านดอกเตอร์วิชญะจะเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องนี้

ที่นี้กลับเข้ามาตรงนี้นิดหนึ่ง ผมต้องการพูดให้ฟังนิดหนึ่งว่า การที่รัฐบาลจะจัดสรรรายได้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เราจะแบ่งเป็น ๓ ประเภท เราเรียกว่าเงินอุดหนุน ประเภทแรกก็คือเงินอุดหนุนทั่วไป เงินอุดหนุนทั่วไปนี้ก็คือเงินที่รัฐจัดให้ อปท. ทั่วประเทศ ที่รวมทั้ง กทม. พัทยา และ อปท. ทั่วประเทศอีก ๗,๐๐๐ – ๘,๐๐๐ แห่ง ไปใช้จ่ายตาม Initiate ของเขาเอง ก็คือเขาต้องการทำอะไรที่เป็นความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่เขาไปทำ เหลือแล้วไม่ต้องคืนคลัง เก็บไว้เป็นรายได้ของ อปท. นั้น ๆ ต่อไป

ส่วนที่ ๒ เรียกว่า เงินอุดหนุนทั่วไปแบบระบุวัตถุประสงค์ เหมือนกับอันแรกเหมือนกัน เพียงแต่ว่าที่ต่อระบุวัตถุประสงค์นั้น เนื่องมาจากว่า Concept ของรัฐบาลต้องการให้ส่วนกลาง Down sizing ลง ลดปริมาณของส่วนกลางลง แล้วให้ส่วนกลางนี้ก็คือ กำหนดนโยบาย

กำหนด ยุทธศาสตร์ กำหนดแผน ผลผลิตที่จะดำเนินการให้ประชาชน ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขณะเดียวกันก็จะให้ท้องถิ่นโต เพราะท้องถิ่นนั้นคือผู้ที่สัมผัสปัญหาอย่างแท้จริงในพื้นที่ รู้ปัญหา รู้ความต้องการของประชาชน คือเรียกว่า เกาฏุกที่คัน เพราะฉะนั้นส่วนนั้นจะต้องโต ดังนั้นต้องมีการถ่ายโอนภารกิจเกิดขึ้น เมื่อมีการถ่ายโอนภารกิจ เราก็ต้องอุดหนุนทั่วไปแบบระบุวัตถุประสงค์ก่อน เพื่อให้ท้องถิ่นทำตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนลงมา อย่างเช่น เรื่องอาหารกลางวัน อาหารนม หรือ เบี้ยเลี้ยงคนชรา หรือเรื่องศึกษา เรื่องสาธารณสุข เป็นต้น ก็คิดว่าก็คงให้เข้าไปสักช่วงหนึ่งว่า เราจะต้องระบุวัตถุประสงค์ เมื่อต่อไปท้องถิ่นเข้าใจแล้วว่าจะต้องทำอะไรด้วย เราก็จะปรับเปลี่ยนเหลือแค่อุดหนุนทั่วไปอย่างเดียว อันนี้ก็เหมือนกัน คือเงินเหลือเราเก็บเป็นรายได้ต่อไปได้เหมือนกัน

ส่วนอันที่ ๓ เรียกว่า อุดหนุนเฉพาะกิจ อันนี้รัฐบาลอุดหนุนมาให้เฉพาะเจาะจงว่าให้ทำอะไร ก่อสร้างสะพานกั้นน้ำ ที่ไหนบ้าง ทำถนนที่สาย สายไหนบ้าง ยาวเท่าไร เมื่อบรรลุวัตถุประสงค์แล้ว เงินเหลือต้องคืนคลัง หรือถ้า อปท. หรือ กทม. หรือพัทยาจะนำไปใช้ใหม่ในกิจกรรมใหม่ ต้องตกลงกับสำนักงบประมาณอีกครั้งหนึ่ง

นี่คือ ๓ ประเภทที่รัฐอุดหนุนให้กับ อปท. ทั้งหมด ที่นี้ก็จะต้องกล่าวไม่ได้ เพราะว่ามาจากสำนักงบประมาณว่า รายได้ของท้องถิ่นก็จะมาอีก ๒ ทาง อันแรก ที่กล่าวเมื่อครู่คือรัฐอุดหนุนให้ อันที่ ๒ ก็คือ อปท. จัดเก็บเอง ก็คือภาษีโรงเรือน ภาษีการค้า หรืออะไรในท้องถิ่น และอีกอันหนึ่งก็คือ VAT คือรัฐจัดเก็บแล้วแบ่งจัดให้ ๓ อันนี้ถือเป็นรายได้ของท้องถิ่น อันนี้คือที่มาที่ไปของเรื่องรายได้ของท้องถิ่น ที่นี้ผมจะกลับมาตรงภารกิจถ่ายโอนนิดหนึ่ง เราจะได้เห็นตั้งแต่ภาพข้างบนลงมาจนถึงข้างล่างว่า เรื่องท้องถิ่นเป็นมาได้อย่างไร ท้องถิ่นถึงต้องเข้าไปทำ จริง ๆ แล้วในการถ่ายโอนภารกิจ อย่างที่ผมเรียนไว้เมื่อครู่ที่ว่า เมื่อรัฐบาลส่วนกลางต้องการให้ท้องถิ่นดำเนินการก็ถ่ายโอนภารกิจที่ต้องทำลงมา โดยแบ่งเป็น ๖ ด้าน อันแรกคือเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน ก็เรื่องระบบขนส่ง ระบบคมนาคม อะไรต่าง ๆ ๒. เรื่องส่งเสริมคุณภาพชีวิต ๓. เรื่องการจัดระเบียบชุมชน สังคม รักษาความสงบเรียบร้อย ๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว เราอยู่ตรงนี้ ๕. ด้านการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๖ ด้านนี้มี ๒๕๕ ภารกิจ มี ๑๘ กระทรวงที่เกี่ยวข้อง ตอนนี้อย่างถ่ายโอนมาแล้ว ๑๘๐ เหลืออีก ๖๔ ที่ยังไม่ถ่ายโอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการศึกษาและสาธารณสุข อันนี้เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่จะทำให้การจัดสรรรายได้ของท้องถิ่นจะถึง ๓๕ หรือไม่ถึง ๓๕ ด้วย แต่อันนี้ก็บอกแล้วว่าเป็นเรื่องนโยบายระดับสูงที่จะแก้ปัญหาต่อไป แต่ว่าตรงนี้มีผลด้วย ที่นี้ลองมาดูเรื่องงบ ผมจะไม่พูดถึงเรื่องงบของ กทม. เราจะพูดถึงเรื่องงบที่รัฐจัดสรรให้กับเรื่องการท่องเที่ยวของ กทม. เจาะลงไปเลย จริง ๆ แล้วผมมารับผิดชอบเรื่องงบประมาณของ กทม. เมื่อปี ๒๕๔๖ ปลาย ๆ ปี ในช่วงนั้นงบท่องเที่ยวของ กทม. จะมีอยู่ที่ ๕๘๙.๓๒ ล้านบาท พอปี ๒๕๔๗ อันนี้ให้เป็น Ear mark ไว้ด้วยว่าทำไมถึงได้ขึ้นไปถึงขนาดนี้ เมื่อปี ๒๕๔๗ งบท่องเที่ยวของ กทม. บวมขึ้นไปถึง ๒,๑๕๖.๖๙ ล้านบาท พอปี ๒๕๔๘ ลงมาเหลือ ๑,๐๓๖.๘๒ ล้านบาท แล้วมีส่วนหนึ่งอีก ๕๘๓ ล้าน

บาท ถูกแชร์ไปอยู่ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แต่ก็ยังเป็นงบของ กทม. อยู่ ถ้ามีการเบิกจ่าย
แทนกัน อันนี้เป็นเรื่องของการเงิน เพราะว่าแหล่งที่มาของเงินมาจากคนละที่ ส่วนในปี ๒๕๔๙ ปีนี้ ก็คือ
๑,๐๑๕.๖๓ ล้านบาท จะเห็นได้ว่าไม่น้อย งบท้องถิ่นของ กทม. ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐ เปอร์เซ็นต์
ของงบที่รัฐบาลอุดหนุนให้ กทม. ฉะนั้นของ กทม. คือ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ๑,๐๐๐ ล้านบาท เป็นเรื่อง
ท้องถิ่นของ กทม. น่าดีใจ ได้เงินมาก ๆ ถ้าเทียบเป็นส่วนราชการ เป็นกรมระดับดี ระดับ A ก็คือ ๑ ล้าน
Up ตรงนี้ระดับ ๑,๐๐๐ ล้านบาท คือ กรมระดับดี ถือว่าใหญ่มาก ที่นี้เมื่อครูที่ผมบอกว่า ในปี ๒๕๔๙
ทำไมถึงขึ้นไปถึง ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท อันนี้จะมาสอดคล้องกับประเด็นของการประชุมวันนี้ เรียบตรง ๆ
เลยว่าตรงนี้เป็นนโยบายของท่านรัฐมนตรีช่วย ท่านประชา ขออนุญาตเอ่ยชื่อ เนื่องจากท่านสังเกตเห็น
แล้วว่าใน กทม. เหมือนอย่างที่เรารู้กันวันนี้ที่เราคุยกัน ใน กทม. มีแหล่งท้องถิ่นมาก แต่ว่ายังไม่
ไม่ได้รวบรวม หลากหลาย แล้วก็มาจากหลายที่หลายแห่ง อย่างเขตของ กทม. เองมี ๕๐ เขต กทม.
ไม่โกรธผม ท่าน ผอ. นั่งอยู่ตรงนี้ด้วย มีเจ้าหน้าที่นั่งอยู่ตรงนั้นด้วย ผมวิจารณ์ตรง ๆ แผนยังไม่แน่น
จริง ๆ แล้วในความรู้สึกของผม การที่จะได้งบประมาณไปใช้ เราลองคิดดูว่าถ้าเราเป็นเจ้าของเงิน เงิน
ไม่ใช่งบประมาณนะ เป็นเจ้าของเงินปกติ เงินในกระเป๋าเรา ถ้าถูกไปใช้จ่ายไม่เหมาะสมหรือใช้ไม่ถูก
ทาง เราจะทำอย่างไร

ปีปฏิทินงบประมาณ ไม่เหมือนปีปฏิทินปกติ ปีปฏิทินงบประมาณเราจะเริ่มที่เดือน
ตุลาคม วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ตรงนั้นจะมี Process การทำงานอยู่ ปีนี้เรากำหนดไป
เลยว่า วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ คำขอของทุกส่วนราชการต้องถึงสำนักงบประมาณ หลังจากนั้นก็มี
Process อีกสักเดือนหนึ่งที่เราจะต้องมาคุยกันในรายละเอียด สำนักงบประมาณจะต้องออกไปคุยกับ
ส่วนราชการว่า ที่ตั้ง ๆ ขึ้นมา มีเหตุผลความจำเป็นอย่างไร มีความพร้อมของโครงการแค่ไหน ท่านจัด
Priority ไว้ให้เราพร้อมหรือยัง มีรูปแบบ มีอะไรให้เราเรียบร้อยหรือยัง ตัวคุมครบหรือไม่ อะไรครบ
หรือไม่ เราก็ดู แล้วเราก็มารับงบประมาณ จัดสรรงบประมาณกันตามความจำเป็น ตามเงินที่เรามี
พอเราทำตรงนั้นเสร็จปั๊บ ก็จะมีอีกช่วงหนึ่งซึ่งสำนักงบประมาณต้องเสนอท่านนายกรัฐมนตรี ท่าน
นายกฯ เห็นชอบปั๊บก็เสนอคณะรัฐมนตรี แล้วก็นำเข้าสภา ตรงนั้นก็จะมีการมาพิจารณาซึ่งพิจารณา
งบประมาณ ซึ่งท่านภูวนิดาเป็นเกือบทุกปี เจอหน้ากันทุกปี ทั้งเรื่องโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ทั้งเรื่อง
ท้องถิ่นแล้วก็ในเรื่องท้องถิ่นด้วย ซึ่งเข้าไปมีส่วนร่วมตลอด เสร็จแล้วเมื่อผ่านสภาก็จะมีวันล็อกไว้
เลย เพราะฉะนั้นเมื่อครูที่ถามว่าส่วนเอกชนถ้ามี Project ดี ๆ ยังสามารถนำเข้ามาได้หรือไม่ เมื่อครูถ้า
ฟังไม่ผิด ท่านรองสำนักของกระทรวงบอกว่า คำขอทำเสร็จแล้ว แต่ว่าตรงนี้เราคุยเฉย ๆ ถ้า Project
นั้นดีจริง ก็มีช่องทางเข้าไปได้อีก ในช่วงการพิจารณางบประมาณมีช่วงแปรญัตติ ท่านก็ผ่านทาง
กทม. เข้าไปได้อีก Channel หรือผ่านทางส่วนราชการปกติได้อีก Channel หนึ่ง หรือในขั้นตอนการ
บริหารงบประมาณ ท่านอาจจะเข้ามาคุยกับ กทม. หรือส่วนราชการที่รับผิดชอบ เอาโครงการนั้นใน
วงเงินเท่ากันหรืออะไรอย่างนี้ไปทดแทนกันได้ ถ้าราชการเจ้าของงบประมาณเห็นว่าดีจริง ๆ มีช่องทางที่
ปรับเปลี่ยนได้อยู่ ไม่ใช่ล็อกตายเสียทีเดียว ถ้าเราดูว่าอะไรที่ทำแล้วเป็นผลประโยชน์ของราชการ ของ

ประเทศชาติ เราต้องปรับเปลี่ยนได้ แผนไม่ใช่แผนนิ่ง ต้องปรับเปลี่ยนได้ มีการปรับแผนตลอด ไม่ว่าแผนชาติ หรือ Actual plan คือแผนปฏิบัติงานแต่ละปี ต้องมีการปรับแผนได้ มิฉะนั้นพอปรับแผนแล้วก็จะนิ่งตลอด ซึ่งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่จะเป็นเรื่องที่จะเปลี่ยนแปลงไป เรื่องของ Globalization เรื่องของกระแสการเมือง เรื่องของเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป แต่เรายังยึดติดอยู่กับแผนอย่างนั้น ผมว่าไม่ค่อยถูกเท่าไร แผนมีไว้เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงาน เพราะฉะนั้นปรับแผนได้ ผมเรียนตรงนั้นอันหนึ่ง

ขอสอดเข้าไปนิดหนึ่ง ทั้งด้าน ททท. ทั้งอะไรก็ดี ในส่วนเรื่องเข้าไปอยู่ในอีก ๒ - ๓ Project ซึ่งควรจะตั้งรู้ไว้ ทั้งภาคราชการและภาคเอกชนก็คืออันแรกก็คือเรื่องฉางเอิลี่ อันนี้เป็น Project ใหญ่มาก เป็น Project พิเศษ ซึ่งจะปรับปรุงถนนราชดำเนินทั้งเส้น เงินเป็นหมื่นล้าน แล้ว Objective ที่ตั้งไว้ก็คือ ถ้าชาวต่างประเทศเข้ามา ต้องมาที่นี่ ถ้าไม่มาเหมือนไม่ถึงเมืองไทย ตั้งเอาไว้ อย่างนั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็น Project ใหญ่ ซึ่งจะต้องตามดู แล้วในปี ๒๕๔๙ Project นี้เป็น Integrated project เหมือนกัน มีเจ้าภาพร่วมมาก รวมทั้ง กทม. กระทรวงวัฒนธรรม ท่องเที่ยว มีหมด ปี ๒๕๔๙ นี้ถ้าจำไม่ผิด จะมีการปรับปรุงลานเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวครบ ๘๐ ชันษา ๑ อัน ซึ่งสำคัญมาก ตรงนี้เป็น Mass final lose ยังอยู่ใน Process อยู่ อันนี้คือ Process หนึ่ง ซึ่งเราจะต้องตามดู เพราะเป็นเรื่องของการท่องเที่ยวโดยตรง อีกอันหนึ่งซึ่งผมอ่านเจอในหนังสือพิมพ์ เพิ่งเข้า ครม. ผมไม่ทราบว่าเป็น ครม. ฌานิกอย่างไร ก็คือ Thailand Riviera Project นี้ใหญ่อีกเหมือนกัน ก็คือจะเริ่มตั้งแต่เพชรบุรี ไปจนถึงชุมพร หาดตรงนี้ทั้งหมด อันนี้เป็นอีกจุดหนึ่งซึ่งต้องให้ความสนใจ เอาไว้ อันนี้ที่ผมนำเสนอคือ ภาพสะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความสนใจกับเรื่องการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก อย่างที่เรียนแล้ว เงินเข้าประเทศ ผมว่าท่องเที่ยวมากกว่าส่งออกตอนนี้ แล้วสิ่งที่ต้องคำนึงถึงอีก หนึ่งก็คือ ส่งออกนี้ ทรัพยากรเราหมด แล้ววันหนึ่งเราก็ไม่มีส่งออก แต่ท่องเที่ยวทรัพยากรอยู่ที่เดิม เพียงแต่เรามี Track อนุมัติ ปรับปรุง ดูแลให้ดี กินไม่หมด อย่างไม่กินไม่หมด แต่ส่งออกหมดแน่ ๆ สิ่งที่ผมเสียใจมาก คือเรื่องอัญมณี เราภาคภูมิใจมากเลย ประเทศไทยส่งออกอัญมณี แต่เรานึกหรือไม่ว่าถ้าหมดแล้วหมดเลย แล้วเราไปซื้อกลับมาที่แพงกว่าเดิม แต่เรื่องท่องเที่ยวทำไปเถอะ ผมรับปากไว้ อย่างไม่ผมก็สนับสนุนทั้งสิ้น อันนี้สำคัญมาก แล้วอย่างที่ท่านภูวนิตดาบอกว่า อยู่ในยุทธศาสตร์ของชาติด้วย ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เพราะฉะนั้นถ้า Project อย่างที่บอกกัน เมื่อครูผมบอกว่า กทม. ไม่ Firm ไม่ใช่ไม่มีทิศทาง ไม่ต้องการให้ใจเสีย คำว่า ไม่ Firm กับไม่มีทิศทาง ไม่เหมือนกัน กทม. มีทิศทางเหมือนกัน ของเขา แต่ว่าไม่พร้อม แบบไม่มี สถานที่ไม่มี หรืออะไรอย่างนี้ คือไม่ใช่ว่าไม่มี ยังมีทิศทาง แต่ไม่ Firm ไม่ Firm ความหมายคนละอัน ความหมายต่างกันมาก แล้วก็ดีใจมากด้วยที่ กทม. จะมีแผนแม่บท ผมบอกแล้วว่าคงจะต้องมีแผน เพื่อเราจะได้ยึดแผนเป็นข้อดำเนินการต่อไป เมื่อครูที่ผมพูดกับท่านภูวนิตดาว่า จริง ๆ แล้วทำไมให้เงินพูดก่อน แหย่เล่น คือจริง ๆ ถ้าท่านเป็น กทม. พูดก่อน ผมไม่ต้องพูด จบตรงนั้นหมดเลย เหมือนอย่างที่ผมต้องการจะพูด

อันสุดท้ายที่จะฝากจริง ๆ ก็คือว่า ท่านภูวนิตดาบอกว่าส่วนราชการต่าง ๆ ก็มีการของบท่องเที่ยวอยู่ในส่วนราชการนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกองทัพ เรื่องของการทางพิเศษ หรืออะไร

ที่มีพื้นที่ได้ทางด่วน ผมก็บอกอย่างพื้นที่ได้ทางด่วน จริง ๆ ถ้า กทม. ไปขอความร่วมมือเขา เช่น ตอนนีंपกติก็มีอยู่แล้ว ใช้ทำลานกีฬา ลานอะไรตรงนั้นก็อยู่แล้ว น่าจะง่ายกว่า เพราะว่าประเด็นหนึ่งซึ่งต้องคำนึงก็คือว่า ภารกิจหลักของส่วนราชการนั้น ๆ สอดคล้องกับเรื่องท่องเที่ยวหรือไม่ ถ้าสอดคล้องก็ไปได้ อย่างสมมุติเรื่องทางด่วน ภารกิจเขาก็คือ เรื่อง Communication แต่ว่าจะมีตรงนี้เข้าไป Add ผมว่า กทม. ยื่นมือเข้าไปขอเขาใช้ง่ายกว่า หรืออย่างเรื่องของกระทรวงทรัพยากรซึ่งอุทยานแห่งชาติมาก เขาก็ตั้งบงของเขายู่แล้ว เพราะตรงนั้นเป็นภารกิจของเขาอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นเขาตั้งได้ เขามีภารกิจรองรับ มีการขนส่งผลผลิต มี Out put อยู่ตรงนั้นเขาตั้งได้ แต่ว่าทั้งนี้ทั้งนั้นถ้ามีแผนแม่บทร่วมกัน ก็จะดีขึ้นยิ่งขึ้น คือเราจะรู้ว่าใครจะทำอะไรที่ไหน แล้วทำอะไรเมื่อไร เวลาที่ เมื่อครู่ท่านประธานพูดว่า ถ้าสมมุติว่าสามารถทำเป็น Network ได้ว่า ถ้าเขาพักที่นี้ ไปเที่ยวที่นี้ ๆ แล้วกลับมาที่พักเดิม อย่างนี้เป็น Network ซึ่งเป็น Long stay กลาย ๆ แล้ว คือบังคับให้เขาเที่ยวนานขึ้น เที่ยวเป็น Network จากจังหวัดนี้ไปจังหวัดนี้ อะไรอย่างนี้เป็นต้น อันนี้เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีอีกอันหนึ่ง เมื่อครู่ผมนึกไม่ออกก็คือ ถ้าท้องถิ่นใดเห็นว่าของเรามีแหล่งท่องเที่ยวที่ดีอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องรอเงินงบประมาณ ถ้าท่านมีรายได้ของท่านเอง แล้วทำ แล้วจุดนั้นเป็นรายได้ของท่าน ไปตอบสนองกับนโยบายของรัฐบาลที่ให้ อปท. หาเงินรายได้เพิ่ม อย่างที่บุรีรัมย์ มีปราสาทหินสวย ๆ อยู่ตั้งหลายแห่ง หรือที่โคราชมีพิมาย ท่านจัดกิจกรรมทำให้ดี ทำ Light and sound หรืออะไรอย่างนี้ รายได้ก็เข้าท้องถิ่นท่าน ท่านก็เอาตรงนั้นมาบูรณะ เหมือนตอนที่ผมไปดูที่นิวยอร์ค ผมเคยไปแซวเขาเวลาที่ไปที่ เซนคิส รถเข็นต้องหยุดเตรียม ผมก็แซวเขา บอกท้องถิ่นคุณหาเงิน แม้กระทั่งดอลลาร์หนึ่งนะ เขาก็หัวเราะ ซึ่งตรงนี้เรายังไม่ได้ทำตรงนั้น แต่ศักยภาพเรามีมากที่จะทำ รายได้ยังมีอีกมากที่จะทำ แล้วก็อย่ารอเงินอุดหนุนจากส่วนกลาง เพราะ Concept คือเราต้องการให้ท้องถิ่นเข้มแข็งตามรัฐธรรมนูญ อันนี้คือ Concept แต่ว่าเรารู้ว่า ท้องถิ่นเรายังต้องพัฒนาอะไรอีกมาก แต่ Concept เป็นอย่างนี้จริง ๆ เพราะฉะนั้นอย่าหวัง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์จากส่วนกลาง เพราะส่วนกลางเองก็ต้องอุ้มส่วนราชการ ปกติ องค์กรอิสระอีกละ เงินเดือนเขาสูงกว่าพวกเราหลายเลย แล้วก็อะไรที่เกิดขึ้นมาทีหลัง ๆ ก็พึ่งจากงบประมาณประเทศทั้งสิ้น งบประมาณปีหนึ่งก็คือ ๑๗๔ ปีนี้ก็นิดเดียว ไม่มาก ถ้าพูดถึงหน่วยงานที่จะต้องใช้ แล้วท้องถิ่นมีโอกาสดังกล่าวได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องน้ำเสีย เรื่องขยะ เรื่องที่จอดรถหลาย ๆ เรื่อง ถ้าท้องถิ่นไปขยายฐานภาษี แล้วก็เก็บ ก็จะเป็นรายได้ของท้องถิ่น ท้องถิ่นก็นำมาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของตัวเองได้อีกทางหนึ่งด้วย ผมเรียนฝากไว้ตรงนี้ ขอขอบคุณมาก

คำกล่าวเสวนาของวิทยากร
ในการเสวนาเรื่อง
"แนวทางการเสนอของบประมาณปี ๒๕๕๐"
โดย
นายสมศักดิ์ จันทวัฒนา
รองผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม
กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร

กองท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครเพิ่งเกิดมา ถ้าเมื่อเป็นอายุ ก็คงแค่ ๓ - ๔ ปี กองท่องเที่ยวตั้งโดยถูกต้องตามกฎหมายปี ๒๕๔๖ เข้าปีที่ ๒๕๔๙ แต่เราเป็นศูนย์ท่องเที่ยว ลักษณะเป็นศูนย์ที่ไม่เป็นทางการ ศูนย์ท่องเที่ยวเมื่อปี ๒๕๔๑ เพราะฉะนั้นพัฒนาการของเรายังไม่นานนัก แต่ก็เรียนว่ากองท่องเที่ยวเพื่อได้เข้ามาสังกัดอยู่ในสำนักวัฒนธรรมกีฬาและการท่องเที่ยว ซึ่งผมเองนั้นก็ได้รับมอบหมายให้ดูแลกำกับกองท่องเที่ยวด้วย หลังจากที่ได้ดูแลก็ได้เริ่มเข้ามาศึกษา แล้วก็วางระบบ ขณะนี้เรามีแผนแม่บทแรกที่จะใช้เป็นกรอบทิศทาง คือแผนแม่บทเรื่องของการท่องเที่ยว พัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร คือ ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒ ซึ่งตรงนี้แผนนี้ก็ยังไม่ได้ประกาศใช้ แต่เสร็จแล้ว เราถือโอกาสนี้เข้ามา เพราะว่าผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการที่พิจารณาแล้ว ก็ขอเรียนว่าแผนนั้นก็ เป็นแผนที่ร่างร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เรามีการดำเนินการอยู่ ๓ ขั้นตอนใหญ่ ๆ ก็คือในขั้นตอนแรกคือเป็นช่วงของ Inception report คือช่วงเริ่มวางกรอบทิศทางในการที่จะศึกษา ช่วงนั้นเราก็มีการสัมมนา โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการที่จะมาร่วมสะท้อนถึงกรอบทิศทางว่าถูกต้องหรือไม่ หลังจากนั้นผู้จัดทำก็ไปลงรายละเอียดศึกษาข้อมูล มาอีกช่วงหนึ่งคือช่วง Interim report คือช่วงกลาง หลังจากที่ได้ข้อมูลแล้วก็มาจัดเข้าสู่กรอบของแผน ก็มาสัมมนาอีกครั้งหนึ่ง บรรดาทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง แล้วก็ชุมชน แล้วก็ผู้ที่เกี่ยวข้องตามเขตต่าง ๆ รวมทั้งภาคธุรกิจ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องก็มาร่วมสัมมนา สุดท้ายก็คือ Final report ซึ่งได้เสร็จสิ้นไปแล้ว ก็มีการสัมมนา เช่นเดียวกัน โดยกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นก็คือว่าแผนฉบับนี้เป็นฉบับที่มี ส่วนร่วม แล้วก็ออกมาเป็นหน้าตาของแผน ก็คือมี ๔ ยุทธศาสตร์ อันนี้ก็คือที่มาขอแผนแม่บทที่เราใช้เป็นกรอบทิศทาง แต่รายละเอียดในปีต่อไปก็คงเอากรอบทิศทางนั้นมาเป็นกรอบ แล้วก็ไปนั่งพิจารณาว่าในปีไหนเราจะใช้ อาจจะมีแผนงานโครงการอะไรบ้าง ซึ่งกรุงเทพฯ นั้นก็มีจุดแข็งในเรื่องของการท่องเที่ยว เพราะว่าอุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่มากมาย ด้วยเหตุที่กรุงเทพฯ นั้นเป็นเมืองหลวง ตั้งแต่รัชกาลที่ ๑ ทรงตั้งราชธานี ปี ๒๓๒๕ บัดนี้ก็ ๒๒๓ ปีเศษแล้ว ซึ่งก็ถือว่าเป็นเมืองที่เป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรม ศูนย์กลางของการบริหาร ศูนย์กลางของการพาณิชย์กรรม เพราะฉะนั้น ความเป็นศูนย์กลางนั้นจึงดึงดูดบรรดาทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันนี้มีมูลค่ากับการท่องเที่ยวอย่าง

มหาดศาล ไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม สถาปัตยกรรม รวมถึงแม่น้ำลำคลองที่ยังมีอยู่ในพื้นที่รอบนอกของกรุงเทพมหานครที่ยังมีวิถีชีวิตทางคลองอยู่ แล้วก็มีภาคเกษตรกรรมก็ยังมีความรวมถึงบรรดาภูมิปัญญาต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น แล้วก็วิถีชีวิตต่าง ๆ ที่ผู้คนยังมีวิถีชีวิตดั้งเดิมอยู่ก็มี นั่นคือแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ในกรุงเทพมหานคร เพราะฉะนั้นเราได้ข้อมูลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมาว่า ปีหนึ่งนั้น ยกตัวอย่าง คือปี ๆ หนึ่งสมมุติปี ๒๕๔๖ ที่ผมได้ตัวเลขมา มีรายได้ต่อปี ๓๐๐,๐๐๐ กว่าบาทจากการท่องเที่ยว กว่าครึ่งหนึ่งเป็นรายได้ในกรุงเทพมหานคร นั่นก็หมายถึงว่ากรุงเทพฯ นั้นเป็นประตูของประเทศ เพราะฉะนั้นคนที่เข้ามาออก นักท่องเที่ยวก็เข้ามาสู่กรุงเทพมหานคร และพำนักในกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครจึงเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของประเทศด้วย เราจะเห็นว่าในปี ๒๕๔๗ สถิติที่ได้จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้นมีนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในกรุงเทพมหานครจำนวน ๓๒ ล้านคน ในจำนวน ๓๒ ล้านคนนั้นแบ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ๒๑ ล้าน แล้วก็นักท่องเที่ยวต่างชาติ ๑๑ ล้าน มีเวลาพักค้างเฉลี่ยแล้ว ๓.๑๔ วัน แล้วก็มียาได้จากนักท่องเที่ยวนั้นตกประมาณ ๓๐๖,๘๗๓ ล้านบาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายจากนักท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยต่อคนคือ ๓,๖๐๕ บาทต่อคนต่อวัน นี่คือข้อมูลเมื่อปี ๒๕๔๗ จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งตรงนี้ก็นับว่าเป็นรายได้ที่มหาศาลที่ส่งเสริมต่อภาคครัวเรือน ที่จะมียาได้จากธุรกิจการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ ยังคงเป็นที่ชื่นชอบและพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากการสำรวจของนิตยสาร Travel and leisure ในปี ๒๕๔๘ เขาจัดอันดับเมืองท่องเที่ยวในนิตยสารฉบับนี้ว่า กรุงเทพฯ นั้นเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวอันดับ ๑ ของเอเชีย ถ้าในระดับโลกก็คือเป็นที่ ๒ ของโลก นี่คือนิตยสารท่องเที่ยวเขาจัดอันดับไว้ ซึ่งดูแล้วก็เป็นที่น่าภาคภูมิใจ แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องมีอะไรที่ต้องทำอีกมากมาย ดังนั้นกรุงเทพมหานครถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนาการท่องเที่ยวขึ้นมาเมื่อไม่นาน ยังไม่ถึงอายุ ๑๐ ขวบ เราก็พัฒนาไปโดยปัจจุบันนี้เราก็สร้างระบบของเราคือมีแผนแม่บท ในการเป็นกรอบชี้นำ ซึ่งตรงนี้โดยนโยบายของท่านผู้ว่าอภิรักษ์ โกษะโยธิน ที่ได้เข้ามาบริหารกรุงเทพมหานคร ท่านก็ได้กำหนดนโยบายให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้นำนโยบายไปแปลงสู่การปฏิบัติ ๑ ในนโยบายที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวก็คือเรื่องนโยบายด้านเศรษฐกิจที่กำหนดว่าจะสร้างกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองแห่งโอกาส ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นั่นคือนโยบายที่ท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครท่านอภิรักษ์ โกษะโยธิน ได้เน้น ซึ่งกรุงเทพมหานคร โดยสำนักงานการท่องเที่ยวก็ได้ นำนโยบายนั้นมาแปลงสู่การปฏิบัติ แล้วก็จัดเข้าไปสู่กรอบ เป็นตัวตั้งในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ซึ่งแผนท่องเที่ยวอย่างที่ได้เรียนท่านทั้งหลายไปแล้วว่า เราได้มีการระดมความคิดจากทุกภาคส่วน รวมถึงภาคประชาชน ถึง ๓ ครั้ง รายงานขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นสุดท้าย กำหนดวิสัยทัศน์ของกรุงเทพฯ ไว้ว่า กรุงเทพฯ เป็นเมืองท่องเที่ยวระดับสากลที่ดำรงเอกลักษณ์ทางศิลปะ วัฒนธรรม เศรษฐกิจวิถีชีวิตพื้นถิ่น และพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นั่นคือวิสัยทัศน์ที่เราได้กำหนดไว้ในแผน แล้วภายใต้วิสัยทัศน์นั้นก็จะมีความพันธกิจ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๑๐ ประการด้วยกัน

ในพันธกิจแรกก็คือ พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ อันนี้ก็คงเป็นไปตามของสภาพพื้นที่ แล้วก็เอกลักษณ์ของชุมชน สังคม โดยให้เกิดการสมดุล

จัดบริการให้ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ ความสะดวก และราคาเป็นธรรม อันนี้ก็เป็นอย่างอื่นอีก พันธกิจหนึ่งที่เราสร้างมาตรฐานคุณภาพการบริการ ให้นักท่องเที่ยวได้มีความสะดวกตามมาตรฐานในระดับสากล

อันที่ ๓ ก็คือ รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวเป็นอีก ๑ พันธกิจที่จะคุ้มครองนักท่องเที่ยวและสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว

พันธกิจที่ ๔ ก็คือพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเคารพในเอกลักษณ์ ชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญาพื้นบ้าน อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เราจะเน้นในเรื่องของพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยดำรงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ภูมิปัญญาไว้

พัฒนาท่องเที่ยวโดยอนุรักษ์และพัฒนาสภาพนิเวศน์ สิ่งแวดล้อม อันนี้ก็คือท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่จะรักษาสมดุลของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยังคงอยู่

พันธกิจที่ ๖ ก็คือ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาการท่องเที่ยว อันนี้ก็คือสิ่งที่เราเน้นในการพูดจกกันในการสัมมนา ก็คือ ต่อไปนี้การทำอะไรสักอย่างหนึ่งในเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องมีทุกภาคส่วนมาระดมความคิด ตั้งแต่ระดับรากหญ้าต่อมาจนถึงภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ซึ่งตรงนี้ก็จะเป็นไปสู่การสร้างเครือข่ายต่อไป

พันธกิจที่ ๗ คือส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวโดยองค์กรชุมชน เน้นเสริมสร้างเครือข่าย ความร่วมมือ อันนี้เราก็ Focus ไปที่ชุมชน ซึ่งเรามีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามชุมชนอยู่มากในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

พันธกิจที่ ๘ จัดการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงกลุ่มคนพิการผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรีและผู้สูงอายุ อันนี้ก็จะเป็นระดับสากลที่เราต้องให้เกิดความเสมอภาค ด้วยศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญที่จะทำทุกอย่างก็ต้องคำนึงถึงผู้ด้อยโอกาสต่าง ๆ ด้วย เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะเป็นพันธกิจหนึ่งที่เรากำหนดไว้

พันธกิจที่ ๙ คือให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือยกระดับอาชีพรายได้แก่ประชาชน และกระจายผลประโยชน์สู่ผู้มีส่วนได้เสียอย่างทั่วถึง อันนี้ก็จะเป็นอีกประการหนึ่งที่จะต้องนำท่องเที่ยวไปส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนในชุมชนได้มีรายได้ รวมถึงบรรดา Stakeholder ทั้งหลายที่ได้ทำเกี่ยวกับภาคเอกชนที่จะต้องมีส่วนร่วมได้อย่างทั่วถึงด้วย

สุดท้าย คือบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้ระบบการบริหารบ้านเมืองและสังคมที่ดี อันนี้ก็เรื่องของส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในส่วนของภาครัฐ

นั่นคือ ๑๐ พันธกิจที่จะนำไปสู่วิสัยทัศน์ดังกล่าวไปแล้วในแผนแม่บทของ กรุงเทพมหานคร ซึ่งทั้งหมดทั้งหลายนั้นเราสามารถกำหนดเป็นยุทธศาสตร์หลักได้ ๔ ยุทธศาสตร์ด้วยกัน คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ คือ อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสินค้าและบริการ ซึ่งตรงนี้เราเน้นหนักไปที่แหล่งท่องเที่ยว เราเปรียบแหล่งท่องเที่ยวเหมือน Product ก็คือ เราพัฒนา Product ให้มีมูลค่าเพิ่ม แล้วก็อนุรักษ์ให้ยังคงมีคุณค่าอยู่ ซึ่งตรงนี้ก็อาจจะแบ่งเป็น ๒ ส่วน คือส่วนหนึ่งที่อนุรักษ์ ก็หมายถึงว่าแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว เราต้องเข้าไปมีแผนหรือมาตรการในการพิทักษ์ปกป้องให้ยังคงมีสภาพที่ดี แล้วก็ยังมีคุณค่าของยังคงอยู่ เพียงแต่เราไปเติมในส่วนที่จะเป็นระบบการจัดการที่ดี ไม่ว่าจะเป็นป้ายบอก หรือห้องน้ำ หรือแสงสว่าง อะไรต่าง ๆ หรือความสะดวก อันนี้คือสิ่งที่เราเสริม แต่ทั้งหลายนั้นคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวยังคงอยู่ อีกส่วนหนึ่งก็คือ การส่งเสริมเปิดแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ ๆ ซึ่งในกรุงเทพฯ นั้นยังมีอะไรที่เป็น Unseen อีกมาก ยังมีอีกมากมาย ซึ่งตรงนี้เราก็ได้อาศัยเขตปกครองเรา ๕๐ เขต ค้นหา แล้วก็นำมาวิเคราะห์ว่ามีความเป็นไปได้ที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือไม่อย่างไร แล้วก็มาพิจารณาให้มีมูลค่าในการที่จะเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยว อันนี้คือยุทธศาสตร์ที่ ๑

ส่วนยุทธศาสตร์ที่ ๒ เป็นเรื่องของส่งเสริมการท่องเที่ยว อันนี้ก็หมายถึงในการที่จะส่งเสริมการตลาดในการ Promote ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เปรียบเสมือนเราสร้าง Product ให้เป็น Product ที่มีคุณภาพ และมีมูลค่า ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เมื่อมี Product แล้ว เราต้องส่งเสริมการขาย เพราะฉะนั้นก็คือการตลาด ก็ไม่พ้นในเรื่องของประชาสัมพันธ์ ซึ่งอาจจะออกมาในรูปของ Media ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสารคดี โทรทัศน์ วิทยุ หรือว่าเอกสารสิ่งพิมพ์ ไปสเตอร์ โบรชัวร์ หรือหนังสือ รวมถึงการออก Road show ต่าง ๆ รวมถึงการจัด Event ที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดให้คนมาแหล่งท่องเที่ยวนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ หรือว่าแหล่งอนุรักษ์ ซึ่งตรงนี้เดียวรายละเอียดผมจะขอเพิ่มเติมต่อไป

สำหรับยุทธศาสตร์ที่ ๓ คือยุทธศาสตร์ของการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว แน่นอนเรามีสินค้าที่ดี เรามีการขายที่ดี เราต้องมีบริหารจัดการที่ดี ซึ่งการบริหารจัดการนั้น บรรดาผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนจะต้องมาร่วมมือกันในการที่จะพัฒนาการบริหารจัดการ เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่พ้นผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาคเอกชน ภาครัฐ ภาคชุมชน ภาคประชาชน ซึ่งในภาครัฐเองนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องในส่วนของกรุงเทพมหานครเอง เรามีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ด้านการท่องเที่ยว รวมไปถึงถึงสำนักงานเขตต่าง ๆ ที่เป็นผู้ที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว เรามีการอบรมภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการโรงแรม ผู้ประกอบการเรือท่องเที่ยว ผู้ประกอบการมัคคุเทศก์ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว อันนี้เป็นส่วนหนึ่งที่เราจะมีการจัดสัมมนาพูดคุยกัน โดยเน้นในเรื่องของการทำงานร่วมกันที่จะทำอย่างไรให้มีแรงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามา เราพูดกันในเรื่องของจรรยาบรรณของผู้ที่จะเป็นมัคคุเทศก์ ผู้ประกอบการธุรกิจในเรื่องของขายของที่ระลึก ซึ่งจะไม่โกง หรือว่าหลอกลวงนักท่องเที่ยว ตรงนี้เป็นเรื่องหนึ่งที่เราต้องมาบริหารจัดการในส่วนนี้ รวมถึงภาครัฐอื่น ๆ ก็

ได้แก่ ตำรวจท่องเที่ยว หรืออะไรทำนองนั้น ในภาคของประชาชน คือชุมชน ตรงนี้ เพราะว่าแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นชุมชน ชุมชนจะต้องเป็นเจ้าของที่ได้อย่างไร แล้วต้องมีความรู้เรื่องท้องถิ่นตัวเองอย่างไรที่สามารถที่จะตอบผู้ที่สนใจมาท่องเที่ยวอย่างไร เพราะว่าภาคประชาชนนั้นคือภาคที่จะสร้างความยั่งยืนให้กับการท่องเที่ยว แล้วเป็นภาคที่จะได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยว ถ้ามีนักท่องเที่ยวมาเยือนต้อนรับดี มีลำนึกในการต้อนรับที่ดี อย่างเช่นวัฒนธรรมไทยในการต้อนรับขับสู้ ก็จะมีคนมาเยือนมา ก็สร้างเศรษฐกิจและรายได้ แล้วเขาก็จะต้องรู้จักในการปกป้องหวงแหนคุณค่าของสินค้าของเขาในชุมชน ไม่ว่าจะเป็กฎมปัญหา หรือทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ เขาจะต้องพิทักษ์ไม่ให้เกิดการเสื่อมโทรมแล้วก็สูญเสียไป อันนี้คือสิ่งที่เราก็กมีการสัมมนา แล้วก็พูดคุยกัน อันนี้คือเรื่องของบริหารจัดการ อีกตัวหนึ่งคือสร้างศูนย์ข้อมูล ซึ่งจะเป็นแหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวสามารถที่จะมาสืบค้นข้อมูลหรือว่ามาสอบถามข้อมูลในเรื่องการท่องเที่ยว อันนี้ก็เป็ส่วนยุทธศาสตร์ที่ ๓

ส่วนยุทธศาสตร์ที่ ๔ คือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อันนี้คือเป็เรื่องของ การสร้างเครือข่ายที่เป็ Stakeholder ทั้งหลาย ตรงนี้เราก็จะสร้างพันธมิตรในการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งยุทธศาสตร์นี้ก็เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ผมมองว่าเป็นการจัดการสมัยใหม่ที่จะต้องยึดหลักว่าผู้ที่มีส่วนได้เสียจะต้องมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน เพราะฉะนั้นเครือข่ายนี้คือสิ่งสำคัญที่จะเป็เครื่องมือ

นั่นคือโดยสรุปของ ๔ ยุทธศาสตร์หลักที่เราได้ดำเนินการ ซึ่งแต่ละยุทธศาสตร์ก็จะมีประเด็นยุทธศาสตร์ย่อยออกไป ในยุทธศาสตร์แรกนั้นเรื่องอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวก็จะมีเรื่องของอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ก็คือ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผมจะไม่ขอขยายความ เพราะว่าผมดูเวลาแล้วจะเหลือน้อย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๓ ในยุทธศาสตร์แรกก็คือจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มอย่างเสมอภาค โดยเฉพาะกลุ่มคนพิการและผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์หลักที่ ๒ ก็คือ ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยว จะมีประเด็นยุทธศาสตร์อยู่ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ อันแรกก็คือส่งเสริมพัฒนากิจกรรมด้านท่องเที่ยว อันที่ ๒ ส่งเสริมพัฒนาการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว อันที่ ๓ คือส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดทั้งในและต่างประเทศ อันที่ ๔ คือยกระดับมาตรฐานเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ อันที่ ๕ ก็คือพัฒนาเครื่องมือในการสื่อความหมายกับนักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์หลักที่ ๓ ก็คือเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว มี ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อยก็คือ ปรับโครงสร้างองค์กรอัตรากำลังเพื่อรองรับการขยายตัวการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร อันที่ ๒ คือส่งเสริมพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และอันที่ ๓ ก็คือเพิ่มประสิทธิภาพบริหารงบประมาณการเงิน การคลังและด้านการท่องเที่ยว ปรับแก้กฎหมาย

กฎระเบียบการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัย จัดให้มีแผนท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับเขต และสุดท้ายก็คือติดตามประเมินผล

ยุทธศาสตร์หลักสุดท้าย ก็คือการมีส่วนร่วม มีทั้งหมด ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ พัฒนาองค์ความรู้เพื่อการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน และองค์กรอื่น และสุดท้ายคือสร้างเครือข่ายความร่วมมือทุกภาคีเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

นั่นคือ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ผมได้กล่าวเรียนให้ท่านทั้งหลายได้รับทราบโดยสังเขป ผมไม่มีโอกาสได้ขยายความมาก เพราะเวลาจำกัด แต่ว่าโดยความหมายนัยต่าง ๆ ผมคิดว่าเป็นที่เข้าใจ และผมได้พูดคร่าว ๆ ในประเด็นยุทธศาสตร์หลักเมื่อครู่แล้ว

ผมจะขอเข้ามาในส่วนที่ ๒ ที่ผมจะพูด เมื่อครู่ในเรื่องของกรอบทิศทางหรือยุทธศาสตร์ที่ใช้เป็นกรอบชี้้นำในการจัดทำงบประมาณเป็นปีแรก ต้องเรียนว่าปีแรก เพราะว่าในปีที่ผ่านมาที่สำนักงบประมาณได้ Comment ไปเมื่อครู่ว่า ที่กรุงเทพมหานครยังของงบประมาณอย่างไม่มีทิศทาง หรืออะไรต่าง ๆ ก็เรียนว่าในปีที่ผ่านมา การของงบประมาณ สำนักวัฒนธรรมยังไม่เป็นเจ้าภาพในการดำเนินการ ปีที่ผ่านมาสำนักงบประมาณของกรุงเทพมหานครเป็นคนดำเนินการ เพราะฉะนั้น สำนักงบประมาณเขาก็มีการกิจของเขามาก เพราะฉะนั้นการจัดอย่างในเวลาจำกัดนั้นคงไม่สามารถทำรายละเอียดได้ แต่ปีนี้เนื่องจากว่ากองท่องเที่ยวได้มาสังกัดในสำนักวัฒนธรรมกีฬาและการท่องเที่ยว เราก็มีเวลา แล้วเราก็มี่แผนแม่บท เพราะฉะนั้นตรงนี้เรามีขั้นตอน ผมเพิ่งสร้างขั้นตอนในการจัดทำงบประมาณปี ๒๕๕๐ เป็นปีแรก แต่ก็เรียนว่า ถ้ามองว่าสมบูรณ์อย่างที่เราคาดหวังหรือไม่ ก็คงจะไม่สมบูรณ์ตามที่เราคาดหวัง ซึ่งก็คงต้องได้รับการพัฒนาการในปีต่อ ๆ ไป แต่ก็เรียนว่าอย่างน้อยเรามีกรอบ คือขั้นตอนในการจัดทำงบประมาณปี ๒๕๕๐ ของกรุงเทพมหานครในปีที่เรากำหนดไว้ว่า คือประเด็นแรกเรามีการประชุมซักซ้อมความเข้าใจหน่วยงานที่ทำงานด้านการท่องเที่ยว ก็คือ ๕๐ เขต แล้วก็ในสำนักใน กทม. ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักผังเมืองที่เขาจะบูรณะโบราณสถานซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการถ่ายโอนมาจากรัฐบาล ก็เกี่ยวข้อง ตรงนี้เราก็มีการประชุมโดยเอากรอบทิศทางแผนแม่บทมาทำความเข้าใจ ให้เขาจัดทำคำขอภายใต้กรอบแผนแม่บทใน ๔ ยุทธศาสตร์หลัก ซึ่งตรงนี้ก็ได้มีการประชุมซักซ้อมแนวทางกันไปแล้ว แล้วหลังจากนั้นเราก็มีบันทึกแจ้งให้หน่วยงานต่าง ๆ นั้นจัดทำคำขอของงบประมาณภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ ๔ ด้านเข้ามา แล้วหลังจากนั้นเรากำหนดหัวขบวนหนึ่ง พอสิ้นสุดหัวขบวนเขาก็ส่งโครงการเข้ามามากมายเลย มาที่สำนักวัฒนธรรม โดยกองท่องเที่ยว กองท่องเที่ยวก็จะทำหน้าที่วิเคราะห์โครงการ ซึ่งก็วิเคราะห์ในเรื่องของสอดคล้องกับนโยบาย สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และความเป็นไปได้ ความพร้อม ความจำเป็น และจัด Priority ออกมา ซึ่งตอนนี้เราทำตรงนี้เป็นแผนออกมาแล้วภายใต้ ๔ ยุทธศาสตร์ ซึ่งเรียนว่าขั้นตอนขณะนี้ ผมว่าขั้นตอนต่อไปเมื่อจัดทำแผนเสร็จ ต่อไปคือจะเชิญทุกภาคส่วนเข้ามาวิเคราะห์ มาวิจารณ์แผน ซึ่งเมื่อวานนี้เองผมก็ได้เชิญสมาคมโรงแรม สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว สมาคมมัคคุเทศก์ แล้วก็อีกหลายสมาคม ได้มาพูดคุยกัน ก็ได้ข้อคิดเห็นจากท่านทั้งหลายเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผมก็ได้เอาข้อคิดนั้นมา

ปรับ จะนำมาปรับแผนที่เราได้จากสำนักงานเขต ๕๐ เขต แล้วก็หน่วยงานอื่น ๆ มา ซึ่งตรงนี้ก็เรียนว่าวันนี้เป็นอีกวันหนึ่งที่ผมหวังอย่างยิ่งว่าผมจะได้ข้อคิดเห็นจากท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะสะท้อนแผน หรือว่าท่านสะท้อนมุมมองในฐานะที่ท่านได้ทำธุรกิจที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในสวนที่ท่านทำ และท่านประสบปัญหา และท่านคิดว่าควรจะดำเนินการอย่างไร ตรงนี้ก็เป็นที่ที่มีประโยชน์อย่างยิ่งที่เราต้องรับ แล้วเราก็จะเอามาพัฒนา ซึ่งก็เสร็จแล้ว เมื่อจากนั้นเราก็จะมาสังเคราะห์วิเคราะห์ แล้วก็บูรณาการจัดเข้าแผนของเราภายใต้ ๔ กรอบยุทธศาสตร์หลัก เมื่อหลังจากเสร็จสิ้นตรงนั้น เราก็มีบอร์ดการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร เมื่อเสร็จสิ้นก็เข้าบอร์ด เพื่อให้บอร์ดมีมติเห็นชอบ หลังจากนั้นจึงนำเสนอผู้ว่าฯ เพื่อเห็นชอบแผน แล้วก็นำเสนอกระทรวงมหาดไทยเพื่อนำมาสู่สำนักงานงบประมาณอีกขั้นตอนหนึ่ง นี่คือกระบวนการอีกขั้นตอนหนึ่งที่เราวางไว้ ซึ่งปัจจุบันนี้อยู่ในขั้นตอนที่กำลังวิเคราะห์พิจารณาแผนอยู่ โดยผ่านจากระดับเขตมาแล้ว แล้วในอนาคตเขตก็จะต้องมีขั้นตอนอย่างนี้ในการจัดทำแผนระดับเขต เขตจะต้องมีแผนท่องเที่ยวระดับเขต แล้วจัดทำคำขอระดับเขตก็จะต้องมีการสะท้อนความคิดจากชุมชน จากผู้ทรงคุณวุฒิในพื้นที่ จากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นก็จะมีกรกลั่นกรองมาเป็นชั้น ๆ ซึ่งผมขอเรียนว่าตอนนี้ที่ผ่านจากระดับเขตและหน่วยงานต่าง ๆ มา เขาเสนอมาถึงทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ เขาเสนอมาถึง ๒๗๖ โครงการ เป็นมูลค่างบประมาณถึง ๒,๒๑๓ ล้านบาท ซึ่ง กทม. ได้วิเคราะห์ แล้วก็จัดทำคำขอ วิเคราะห์เสร็จเรียบร้อยแล้วที่เข้าแผน เราตัดเหลือ ๔๕ โครงการ แล้วก็เหลืองบประมาณอยู่แค่ ๑,๒๐๔ ล้าน ซึ่งก็มากกว่าปีที่แล้วไม่กี่เปอร์เซ็นต์ ซึ่งตรงนี้ก็คิดว่าสำนักวัฒนธรรมนั้นได้ทำหน้าที่ตามที่สำนักงานงบประมาณได้กรุณาเรียนที่ประชุมแล้ว คือวันก่อนผมไปนำเสนอเรียนในกรรมาธิการท่องเที่ยวที่สภาว่าทำไมถึงเหลือแค่นี้ เขาบอกว่าผมตัดตัวเอง เพราะว่าเราก็ต้องช่วยกันว่า โครงการที่มีความเป็นไปได้ เพราะว่าไม่ใช่ขอมาแล้วทำไม่ได้ หรือว่าไม่สะท้อน หรือไม่เกิด Impact กับการท่องเที่ยวมาก ๆ เราก็ไม่ต้องการจะทำ เพราะฉะนั้นตรงนี้มีอะไรก็มากในกรุงเทพฯ ที่เราจะต้องพัฒนาและปรับปรุงแนวทางการบริหารงาน ซึ่งตรงนี้ก็เรียนที่ประชุมว่าเป็นการพัฒนาการของเราที่เราได้เริ่มต้น โดยมีแผนแม่บทเป็นกรอบแล้วก็มีขั้นตอนที่เราได้เรียนให้ทราบไปแล้ว ซึ่งหลังจากที่เราเหลือ ๔๕ โครงการ วงเงินอยู่ที่ ๑,๒๐๔ ล้านแล้ว ก็จะทำแยกออกเป็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ คือยุทธศาสตร์ของอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ๑๗ โครงการ วงเงินอยู่ที่ ๖๙๑ ล้าน ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว คือด้านของการประชาสัมพันธ์อยู่ที่ ๑๗ โครงการ ๔๕๑ ล้าน แล้วด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว มี ๙ โครงการ ๔๑ ล้าน ด้านการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่าย ๓ โครงการ ๒๑ ล้าน รวมแล้วคือ ๔๕ โครงการ ๑,๒๐๔ ล้าน ซึ่งตรงนี้ก็ขณะนี้เสร็จแล้ว ผมก็ขอยกตัวอย่างแต่ละแผนยุทธศาสตร์สักชนิดหนึ่งเพื่อให้ท่านทั้งหลายได้เห็น ส่วนรายละเอียดเราคงแจกให้ท่านเพื่อที่จะเอาไปช่วยกันวิเคราะห์ แล้วก็สะท้อนปัญหากลับมาเราก็จะได้นำมาพัฒนา แล้วรีบส่ง เพราะขณะนี้ Timing ในการเสนอของงบประมาณล่าช้าไปแล้ว สำนักงานงบประมาณก็ทวงถามแล้ว แต่ว่าผมก็ต้องการจะทำให้ดีที่สุด แล้วท่านประธานเอง ท่านภูวนิดา ในฐานะที่ท่านดูแลกรุงเทพฯ และปริมณฑล ท่านก็ต้องการจะให้มีการสะท้อนความคิดเห็นในที่

ประชุมแห่งนี้เพื่อจะปรับเปลี่ยนให้สะท้อนความต้องการของทุกกลุ่ม ในแผนยุทธศาสตร์ที่ ๑ แผนงานโครงการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ที่เราได้มาจากเขตแล้ววิเคราะห์ ที่ว่าน่าจัดทำในเกาะรัตนโกสินทร์ ก็มีโครงการพัฒนาพระบรมมหาราชวัง ตรงนี้ก็โครงการหนึ่ง ก็คือที่เราจะพัฒนาเรือพื้นและปรับปรุงบูรณะเป็นแหล่งท่องเที่ยว แล้วก็พัฒนาชุมชนท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีอยู่มากมาย อย่างเช่น ชุมชนชายทะเลบางขุนเทียน ที่เขามีวิถีชีวิตดั้งเดิม และยังมีความเป็น Original อยู่ ก็คือชุมชนมอญบางกระบือ ชุมชนท่องเที่ยวทางหนองจอกที่มีภาคเกษตรกรรมที่เขายังคงอยู่ แล้วก็ยังมีอีกหลายแห่งที่เราดำเนินการ โครงการปรับปรุงศูนย์บริการส่วนหน้าของกองการท่องเที่ยวก็คือในอนาคตเราจะพัฒนาตรงนั้นเป็นศูนย์ให้บริการการท่องเที่ยว ที่บริเวณกองท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ปัจจุบัน แล้วก็พวกป้ายสื่อความหมายต่าง ๆ ที่จะบอกทิศทาง ชี้ทางต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ซึ่งตรงนี้นักท่องเที่ยวเขามี Mapping ไซหรือไม่ว่าเราไม่ได้มีป้ายเท่าที่ควร ซึ่งตรงนี้เราก็จะพัฒนาเสริมในเรื่องของพัฒนา แล้วก็เรื่องของโครงการพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ซึ่งเราสร้างแหล่งรวมเป็นประวัติของท้องถิ่นนั้น ๆ ใน ๕๐ เขตว่า ท้องถิ่นนั้น ๆ มีกำเนิดมีรากเหง้าอย่างไร เชิงประวัติ แล้วก็แหล่งสำคัญ ๆ แล้วก็ภูมิปัญญาต่าง ๆ ที่บรรจุไว้เป็นสาระให้กับนักท่องเที่ยวที่สนใจ เชิงประวัติศาสตร์และเชิงวัฒนธรรมได้เข้ามาดู ซึ่งจะมีทั้งนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติที่สนใจ ซึ่งตรงนี้เราทำไปแล้ว ๒๗ แห่ง ใน ๕๐ เขต ทุกเขตจะต้องมี แล้วก็เหลืออีก ๒๓ แห่ง ในปีนี้ที่เราจะดำเนินการ ซึ่งในปีครบ ๖๐ ปีในหลวงทรงครองราชย์ เราจะทำพิพิธภัณฑ์เมือง ซึ่งเป็นศูนย์รวมของทั้งกรุงเทพมหานคร โดยกำลังเริ่มโครงการเพื่อจัดสรรของงบประมาณ ซึ่งตรงนี้ก็ใช้ศาลาว่าการ กทม. ๑ ที่เสาชิงช้าเป็นตัวพิพิธภัณฑ์ทั้งหมด เนื่องจากว่ากรุงเทพมหานครจะย้ายสำนักงานไปอยู่ที่กรุงเทพมหานครที่ตรงดินแดง กำลังก่อสร้างอยู่ คาดว่าปี ๒๕๕๐ จะแล้วเสร็จ เพราะฉะนั้นจะ Move ทุกส่วนไปอยู่ที่นั่น ตรงนี้ก็จะเป็นพิพิธภัณฑ์เมือง ซึ่งต่อไปกรุงเทพฯ ก็จะมีพิพิธภัณฑ์เมือง เช่นเดียวกับเมืองที่มหานครที่เขาเจริญแล้ว ตรงนี้เรายังขาดอยู่ อันนี้จะเป็นตัวหนึ่งที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ในยุทธศาสตร์แผนงานโครงการในยุทธศาสตร์หลักที่ ๒ คือส่งเสริมการท่องเที่ยว ผมข้ามไปนิด คือในแผนงานโครงการที่ ๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยังมีเรื่องของฟื้นฟูตลาดน้ำแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งตรงนี้ก็คือบริเวณพื้นที่ตลาดน้ำตลิ่งชัน ซึ่งจะเชื่อมต่อเส้นทางเดินเรือทางนิเวศน์ต่อไปด้วย ตรงนี้ปัจจุบันจะเป็นที่นิยม แล้วก็ยังเป็นวิถีชีวิตชาวบ้านเดิม ๆ อยู่ ผมก็ขอพูดผ่านไปเลย

ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยว อันที่ ๒ ก็คือในเรื่องของกิจกรรมส่งเสริมการตลาดทั้งในและต่างประเทศ แล้ว Event สำคัญที่เราทำปีนี้ก็คือเทศกาลวัดอรุณฯ ซึ่ง Promote แหล่งท่องเที่ยวอีกอันหนึ่ง และเทศกาลตามประเพณีของเรา ก็คือ เทศกาลทั้งปีใหม่ ทั้งลอยกระทง และสงกรานต์ ผมขอข้ามไปที่ส่งเสริมการบริหารจัดการ ในเรื่องของการบริหารจัดการนั้นเราจะมีโครงการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อเสนอของงบประมาณ โครงการจ้างที่ปรึกษาศึกษารายละเอียดประเมินราคาตามความเหมาะสมในการดำเนินการการท่องเที่ยว ผ่านไปอีกยุทธศาสตร์หนึ่งเลย สุดท้ายคือเรื่องของการมีส่วนร่วม โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการท่องเที่ยวทั้งในและ

ต่างประเทศ ซึ่งเรากำลังดำริที่จะสร้างพันธมิตรในการท่องเที่ยวโดยเชื่อมกับจังหวัดท่องเที่ยวต่าง ๆ กับกรุงเทพมหานคร เพราะว่ากรุงเทพมหานครเป็นประตู เสร็จแล้วนักท่องเที่ยวก็จะเชื่อมต่อไปยังจังหวัดท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นภาคใต้ อันดามัน หรือภาคเหนือ เชียงใหม่ หรือเชียงราย แล้วแต่ ตรงนี้เราก็คงจะเชิญจังหวัดมาสร้าง แล้วก็ทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกันเป็นพันธมิตรในการทำ อันนี้คือภายในประเทศ รวมทั้งต่างประเทศนั้นกรุงเทพมหานครเราเซ็นสัญญาเมืองพี่เมืองน้องกับเมืองต่าง ๆ ๓๐ กว่าเมือง เพราะฉะนั้นเมืองเหล่านี้เรามี MOU sister city ระหว่างกัน แลกเปลี่ยน Know-how แลกเปลี่ยนเทคโนโลยี แลกเปลี่ยนการบริหารเมือง ซึ่ง ๑ ในนั้นจะมีเรื่องการท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นตรงนี้เราก็จะ Focus ไปเรื่องการท่องเที่ยว ก็คงเซ็นสัญญาในเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งมีหลายเมืองเขาติดต่อเรามาแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้เราอาจจะมีการประชุมสร้างเครือข่าย ตรงนี้ ซึ่งก็จะเป็นการ Promote นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามา อันนี้ก็ไปอีก ๑ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญในเรื่องของยุทธศาสตร์สุดท้าย ผมก็พูดมาอย่างรวดเร็ว เพราะว่าเห็นเวลาจำกัด แต่ว่าโดยสรุปแล้วภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ที่ผมได้เรียนแล้ว คือ ๔ ยุทธศาสตร์ และแผนงานโครงการ นั้นเป็นตัวอย่าง ส่วนรายละเอียดมีอีกมาก ก็ไม่ขอนำมาเรียนเพื่อเสียเวลา เพราะฉะนั้นผมก็ขอจบในส่วนของแผนโครงการที่จะเสนอของงบประมาณปี ๒๕๕๐ ในส่วนของกรุงเทพมหานคร

ขออนุญาตตอบรวม ๆ ที่ถาม กทม. มาในส่วนของผู้แทนสมาคมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และผจญภัย ถามว่าทำไมเราไม่ทำถนนคนเดิน ปัจจุบันนี้ บข.น. ไม่อนุญาตให้ปิดถนนเลย แม้แต่เราจะจัดงาน Event ที่สำคัญ ๆ ต่าง ๆ อย่างเช่น งานตรุษจีนที่เยาวราชก็ไม่ได้มีการปิดถนน งานถนนสายไม้ ถนนอะไรต่าง ๆ จัดถนนคนเดินขณะนี้คงทำได้ยากมาก แม้แต่สมาคมธรรมศาสตร์จะจัดงานที่กรุงรัตนโกสินทร์ก็ทำไม่ได้

ส่วนเรื่องจักรยานส่งเสริมการประหยัดพลังงาน กองท่องเที่ยวจัดเป็นประจำทุกเดือนร่วมกับชมรมจักรยานเพื่อสุขภาพแห่งประเทศไทย จัดที่ประมาณ ๓๐๐ คัน ซึ่งเราจัดทำ Loop ท่องเที่ยวหนึ่ง ส่วนต่าง ๆ ของกรุงเทพฯ ๑๐ Loop รวมถึงสำนักจรรยาจรและขนส่งก็ได้ตีเส้นแบ่งเส้นบนฟุตบาทเพื่อให้ประชาชนได้เลือกใช้จักรยานใน ๑๐ เส้นทางด้วยกัน ก็คงขอรายละเอียดได้

เส้นทางเพื่อคนพิการและสัญญาณไฟต่าง ๆ กทม. ก็มาถึงด้านนี้ รวมทั้งยุทธศาสตร์ของเราในยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วม แล้วก็คำนึงถึงคนพิการมาก นโยบายผู้ว่าฯ ก็เรื่องไฟแดงต่าง ๆ ก็พยายามปรับเปลี่ยนให้คนพิการได้ทราบ มีทั้งเสียง เป็นภาพเคลื่อนไหวอะไรต่าง ๆ รวมถึงฟุตบาทก็แสดงให้เห็นคนพิการรู้ว่าเส้นทางการเดินเป็นอย่างไรบ้าง

ส่วนเรื่องการหลอกลวงนักท่องเที่ยว การขายของต่าง ๆ การท่องเที่ยวได้ประสานงานกับตำรวจท่องเที่ยวใกล้ขีด จัดทำโครงการอบรมต่าง ๆ โดยเฉพาะเราจะร่วมกันจัดทำอบรมตำรวจท่องเที่ยวกับเทคนิค รวมถึงเจ้าหน้าที่ของกองท่องเที่ยวร่วมตรวจในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ ซึ่งปัจจุบันนี้ตำรวจท่องเที่ยวก็มีจำนวนจำกัด ไม่สามารถจะตรวจได้ทั่วถึงและเทคนิคของกรุงเทพมหานครก็ไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ก็ต้องมีการตรวจร่วมด้วยกัน เช่น เทคนิคก็มี

กระจายอยู่ทุกห้องที่ท่องเที่ยวอยู่แล้ว ก็คงจะได้เห็น ตรวจร่วมกันเร็ว ๆ นี้ แล้วยกอบรมเข้มข้น ในส่วนของเรื่องความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอีกอย่างไรเราก็จะมีโครงการติดตามนิเตอร์นำร่องในย่านท่องเที่ยวที่สำคัญต่าง ๆ ร่วมกับตำรวจท่องเที่ยว แล้วยังมีการตรวจ ติดตาม เช่นในถนนข้าวสาร ถนนเส้นบางลำภู อะไรต่าง ๆ จะมีกล้องติด โดยใช้งบประมาณ ปีนี้ก็ตั้งงบประมาณไว้เหมือนกัน ปี ๒๕๕๐ นี้

ในส่วนเรื่องรถบัสในบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ ก็ได้รับความกรุณาจากคณะกรรมการมาธิการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ และปริมณฑล ได้จัดประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ลงไปดูสถานที่จริง ซึ่งเรามุ่งไปที่สะพานพระราม ๘ ตรงหลังกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อจัดทำที่จอดรถบัส แล้วก็ติดกับสมาคมหนึ่งของไทยด้วย นักท่องเที่ยวไปลงที่โนน แล้วก็มีการนำเข้ามาที่ท่าช้าง - วังหลวง ตอนนี้น่าจะมีความคืบหน้าและการประชุม พุดเวิร์ค เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรมด้วย ซึ่งก็อาศัยรัฐสภาช่วยผลักดันเรื่องนี้ด้วย ส่วนการประดับไฟแม่น้ำ ปี ๒๕๔๙ ได้รับงบประมาณแล้วร่วมกับกระทรวงท่องเที่ยวประดับไฟต่าง ๆ ที่ต่าง ๆ รวมประมาณ ๓๕ แห่ง เดือนพฤษภาคมนี้คงได้เห็น เป็นการฉลองสิริราชสมบัติที่ในหลวงครบรอบ ๖๐ ปีด้วย สะพานต่าง ๆ แล้วก็พวกโบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยว ภาคเอกชนต่าง ๆ ได้รับความร่วมมือ เรามีการประชุม แล้วก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากในส่วนต่าง ๆ คู่มือการท่องเที่ยว เราก็มีคู่มือใหม่ ๆ ออกมาเรื่อย ๆ แล้วก็ได้ประสาน และทำเป็นโบรชัวร์แทน กระจายไปตามศูนย์การค้าต่าง ๆ รวมถึงโรงแรมต่าง ๆ ก็ได้ประสานกับห้างสรรพสินค้า อย่างเซ็นทรัล เดอะ มอลล์ แล้วก็โรบินสัน ต่าง ๆ แล้วก็ไปวางให้ประชาชนได้รับข้อมูลโดยตรงเลย ส่วนอื่น ๆ ก็เรื่องความปลอดภัยนักท่องเที่ยว การอบรม ผู้ประกอบการทางเรือ เป็นโครงการอบรมในส่วนนี้ ขอตอบรวม ๆ ลั่น ๆ แค่นี้ก่อน

คำกล่าวเสวนาของวิทยากร
ในการเสวนาเรื่อง
“แนวทางการเสนอขอของบประมาณปี ๒๕๕๐”
โดย
นายนเร เหล่าวิชยา
หัวหน้ากลุ่มแผนงานและงบประมาณ
สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ก่อนอื่นผมขอขอบคุณคณะกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ และปริมณฑล
ที่ให้โอกาสกระทรวงได้มาชี้แจงแนวทางการเสนอขอของบประมาณ ช่วงเมื่อครูนั่งฟังเหมือนกับเน้นไปที่
กรุงเทพฯ เป็นหลัก เนื่องจากงบประมาณมีจำกัด เหมือนกับเวลาขณะนี้ น้อยลงทุกที ผมจึงเน้นไปพูด
ในภารกิจของกระทรวงที่จะมุ่งไปที่ปริมณฑลเป็นสำคัญ อย่างที่สำนักงบประมาณได้เรียนแล้วว่า
งบประมาณภารกิจด้านการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้ถ่ายโอนไปให้ท้องถิ่นเกือบหมดแล้ว โดยเฉพาะเรื่อง
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในส่วนของกระทรวงการท่องเที่ยวนั้นเราลงมือส่วนราชการกับส่วน
รัฐวิสาหกิจ ผมจะพูดในภาคของราชการ อาจจะเชื่อมโยงไปถึงจังหวัดนิดหน่อย จังหวัด CEO ซึ่งเป็น
เจ้าของแหล่งงบประมาณที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่ง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วย ผมก็คงจะพูดใน ๒
เรื่องสำคัญ

เรื่องแรก คือเรื่องกระทรวงจะสนับสนุนอะไรให้กับภาคเอกชน เพื่อเป็นแนวทางในการ
ทำ Workshop ในช่วงปลายต่อไป

เรื่องที่ ๒ ก็คงช่วงท้ายที่จะขอของบประมาณจะทำให้เห็นอะไร ณ เวลานี้ ถึงช่วงเวลา
กระทรวงจะต้องเสนอรอบวงเงินวงใหญ่แล้ว ภายในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ซึ่งตรงนี้ส่วนใหญ่จะเสร็จ
หมดแล้ว แต่ยังมีเวลาที่จะมาทบทวนกันอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าอย่างที่ท่านประธานได้เรียน
แล้วว่า ถ้าภาคเอกชนมีกิจกรรม มีโครงการที่ดี ๆ โดยเฉพาะในปริมณฑล อาจจะร่วมมือกันกับ
กระทรวงการท่องเที่ยวที่จะทำการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่นั้น ในส่วนของกระทรวงการ
ท่องเที่ยวมีภารกิจที่สำคัญ นอกจากที่ถ่ายโอนไปให้ท้องถิ่นแล้ว ขณะนี้กระทรวงการท่องเที่ยวทำสิ่ง
สำคัญได้ ๓ เรื่อง

เรื่องแรก คือเรื่องการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนามาตรฐาน ทั้งมาตรฐานการบริการ
มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีรูปแบบต่าง ๆ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งขณะนี้
ได้มีการทำไปบ้างแล้ว

อีกประเด็นหนึ่งที่กระทรวงท่องเที่ยวมีส่วนที่จะสนับสนุน นั่นก็คือเรื่องการสนับสนุน
การจัดกิจกรรมประเพณีต่าง ๆ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในจังหวัด ซึ่งในจังหวัดนั้นมีส่วนราชการ
ของกระทรวงไปประจำอยู่ คือศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ ซึ่งตรงนี้จะทำหน้าที่

ประสานงานกับภาคเอกชน เครือข่าย ท้องถิ่น แล้วก็ภาคราชการอื่น ๆ เข้ามาทำกิจกรรมการท่องเที่ยว ในจังหวัดนั้น ๆ อย่างที่เรียนเมื่อครู่ของเราเป็นศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ ดังนั้น กระทรวงท่องเที่ยวเอง ก็จะเน้นนโยบายที่จะนำกีฬามาเป็นกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวด้วย หลาย ๆ กิจกรรมที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเสือภูเขาที่จอมทองก็ดี หรือว่าในกรุงเทพฯ ก็คือเรื่องการวิ่งมาราธอนกรุงเทพฯ ซึ่งจัดประจำทุกปี ไตรกีฬาที่ภูเก็ต อย่างนี้เป็นส่วนที่ดีที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ ละภูมิภาคให้เกิดขึ้น อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญของกระทรวงท่องเที่ยวก็คือการสนับสนุนการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว เราทำในภูมิภาคทั้งหมด โดยในปีที่เราเริ่มที่จะจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นสาขา การท่องเที่ยวโดยเฉพาะให้ทุกจังหวัด ต้องการให้ทุกจังหวัดมีแผนตรงนี้ กรุงเทพมหานครคงเสร็จแล้ว แต่ต่างจังหวัดบางจังหวัดก็มี บางจังหวัดก็ไม่มี เท่าที่มีการประชุม CEO ที่ผ่านมา มีประมาณ ๕๕ จังหวัด ที่มียุทธศาสตร์เรื่องการท่องเที่ยวอยู่ มี ๑๔ จังหวัดที่เน้นเรื่องการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมหลักใน การที่จะทำการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดนั้น ๆ ขณะนี้เราก็ต้องดูหน่วยงานตัวนี้ สุดท้ายต่อจาก จังหวัดขึ้นมาก็จะมีกลุ่มจังหวัดที่จะต้องทำร่วมกัน ตัวนี้ก็ต้องช่วยกัน เราจะสนับสนุนเป็นกรอบให้กับ จังหวัดต่าง ๆ ได้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดชัดเจนมากขึ้น จะได้ไม่ เกิดความสับสนเกิน โดยเฉพาะท้องถิ่น ท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นเขามีความต้องการที่จะสร้างแหล่ง ท่องเที่ยวของตัวเองขึ้นมา เพื่อให้เป็นเหมือนกับแม่เหล็ก เป็นจุดสนใจอะไรต่าง ๆ มีหลาย ๆ ส่วน สำคัญงบประมาณมองเห็นว่า มีหลายท้องถิ่นที่ของบประมาณเข้ามาเป็นจำนวนมาก ๆ ที่จะสร้าง ท้องที่ของตนเองให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ตัวนี้ก็ต้องจัดลำดับความสำคัญของว่าอะไรสำคัญเร่งด่วน ซึ่งการจัดลำดับความสำคัญนั้น ส่วนหนึ่งก็คือการตลาด ผมเชื่อว่าท่านที่อยู่ในภาคเอกชนทั้งหลายที่ อยู่ในที่นี้มองเห็น แม้ว่ากิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวอะไรที่มีความสำคัญเร่งด่วนเป็นที่ต้องการของ นักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวอาจจะเหมือนกับเป็นแหล่งท่องเที่ยวของคนไทย แต่ว่านักท่องเที่ยว ต่างประเทศอาจจะมีความสนใจน้อยกว่า ตรงนี้ท่านอาจจะให้คำแนะนำกับพวกเราในช่วงบ่ายวันนี้ได้ มากขึ้น

ประเด็นสุดท้าย เป็นภารกิจที่กระทรวงการท่องเที่ยวทำก็คือ การส่งเสริมการตลาด ซึ่งตรงนี้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง คือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผมคงไม่กล่าวในที่นี้ เพราะ เดี่ยวมีท่านผู้อำนวยการอภกพลจะมาพูดถึงตรงนี้

สำหรับอีกเรื่องหนึ่งที่ขอกล่าวในที่นี้คือ ช่องทางในการของบประมาณ ช่องทางแรก คือ ผู้อำนวยการสมิตรได้พูดแล้ว คือเรื่องท้องถิ่น คุณนิวัฒน์ก็พูดแล้ว ในภูมิภาค ในปริมนทล จังหวัด สมุทรปราการก็ดี สมุทรสงคราม สมุทรสาครก็ดี นนทบุรีก็ดี ก็จะมีท้องถิ่นอีกหลาย ๆ ท้องถิ่นที่อยู่ใน นั้นก็คือ ไม่ว่าจะเป็น อบต. อบจ. ก็เป็นช่องทางในการของบประมาณ หากมีข้อสงสัยได้ก็สอบถาม เพิ่มเติมในรอบต่อไป ช่วงนี้ก็คงเสนอเพียงเท่านี้ก่อน

คำกล่าวเสวนาของวิทยากร
ในการเสวนาเรื่อง
“แนวทางการเสนอของบประมาณปี ๒๕๕๐”
โดย
นายอักษพล พฤษะวัน
ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ตัวโจทย์หลักตัวแรกที่จะพูดถึงเงิน ได้หวั่น สิงคโปร์ มาเลเซีย พวกแถวนี้ละ คือโจทย์ใหญ่ และมีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวชัดเจน เดี่ยวภาคเอกชนจะบอกได้ในตอนบ่ายว่าเขากำลังทำอะไรกัน ยุโรป ๒๖ เปอร์เซนต์ นี่คือโจทย์ตัวหลัก ๒ ตัวของต่างชาติ แล้วถามว่าหลัก ๆ แล้วมาทำอะไรอยู่ที่ไหนบ้าง ผมลองประมวลดู สรุปได้ว่าต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวใน กทม. มีพฤติกรรมอยู่ ๕ เรื่อง

เรื่องแรก เรื่องสำคัญ เรื่องใหญ่ แล้วส่วนใหญ่จะมาท่องเที่ยวในจุดนี้กันหมดก็คือมาเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมของ กทม. เพราะฉะนั้นเส้นทางของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมาเกาะกลุ่มอยู่แถว ๆ เกาะกรุงรัตนโกสินทร์ ทวีร์วัด ทวีร์วัง วัดพระแก้ว พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระที่นั่งวิมานเมฆ ในกลุ่มพื้นที่ตรงนี้ อีกพื้นที่หนึ่งก็คือจะลงแม่น้ำเจ้าพระยา ไปชมวิถีชีวิต ล่องแม่น้ำเจ้าพระยา ไปคลองบางกอกน้อย บางกอกใหญ่ บางทีไปไกลถึงเกาะเกร็ดที่เมืองนนท์ ไปถึงบางไทร อันนั้นก็คือกลุ่มที่ ๒

อันที่ ๓ ที่มามาก แล้วมาบ่อย ๆ มาที่ใช้เงินมาก ๆ คือเรื่องของช้อปปิ้ง ช้อปปิงสูงมาก ในกลุ่มของคนเอเชียชอบมา แล้วเรายังมีห้างสรรพสินค้าใหม่ ๆ สยามพารากอน เวิลด์เทรด MBK JJ market อะไรต่ออะไร เป็นที่ชื่นชอบ เป็นที่นิยมมาก นี่คือพื้นที่หลัก ๆ ของนักท่องเที่ยวในโซนเอเชียที่มา

เรื่องที่ ๔ คือเรื่อง Man made ซาฟารี เวิลด์ ดรีม เวิลด์ ตอนนี้มีสยามนิรมิต พวก Man made attraction ทั้งหลาย คือพื้นที่ท่องเที่ยว หรือกิจกรรม หรือแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดคนเอเชีย

แล้วก็สุดท้ายก็เรื่องของ Activity dinner cruise คาบารเต้ โชว์ มวยไทย กอล์ฟ มีหลายประเทศมาเที่ยว เพื่อมากิน มาเล่นกอล์ฟ มาสปา มาทานอาหาร แล้วก็ช้อปปิงกลับไป พวกนี้มาเห็นกรุงเทพฯ มานครเป็น Week end destination บินมาจากฮ่องกง บินมาจากเกาหลี นี่คือ Pattern ของการท่องเที่ยว แล้วนี่คือโจทย์ที่เราจะต้องตั้งไว้ในใจเวลาเราจะมาวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของ กทม. นี่คือลูกค้าหลัก ส่วนคนไทยผมขอแตะนิดหนึ่ง คนไทย ๒๑ ล้านคน เกาะกลุ่มอยู่ในละแวก ๒๐๐ กิโลเมตรจาก กทม. จากภาคกลาง ๒๒ เปอร์เซนต์ ภาคตะวันออก ๑๘ เปอร์เซนต์ ภาคตะวันตก ๑๕

เปอร์เซ็นต์ นี่คือกลุ่มหลัก ๆ ประมาณครึ่งหนึ่ง แล้วก็ใกล้ ๆ นี้เองที่มาเที่ยว กทม. พวกนี้ก็มาประชุมสัมมนา มาธุรกิจ มาเที่ยวซื้อของ บ้านเทิง แล้วก็สนใจไปเรียนรู้ท่องเที่ยวแหล่งใหม่ ๆ บ้าง เพราะฉะนั้นถ้าเรามองตามนี้ เมื่อครู่ท่านรอง ผอ. สำนักท่านได้เรียนแล้วว่า กทม. นั้นสร้างแผนยุทธศาสตร์ไปถึง ๒๕๕๒ ๒๕๕๔ - ๒๕๕๒ มี ๔ ยุทธศาสตร์ ๑๘ แผนงาน ๙๘ โครงการ ตั้งไว้เลย ๕ ปีต้องทำแนวทางตรงนี้ ผมขออนุญาตแชร์ความคิดเห็น ต้องการจะเรียนเสนอเพิ่มเติมท่าน ผอ. ด้วย เพราะว่าช่วงบ่ายคงไม่ได้อยู่ด้วยว่า ในเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยว นั้น ผมชื่นชมที่ กทม. ทำงานเป็นขั้นตอน ถูกต้อง มีการระดมความคิดเห็น ทำงานเป็นระบบ มีการบูรณาการความคิดเห็น แล้วสร้างเป็นแผนงานโครงการ แต่ที่ ต้องการจะขอเน้นย้ำก็คือ ๒ - ๓ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ ก็คือ เวลา Implement แผน เราคงจะต้อง Focus

อันที่ ๒ Priority

อันที่ ๓ Integration

ผมคิดว่า ๓ ตัวบัพชีของความสำเร็จในการพัฒนา พอพูดคำว่า Focus ผมคิดว่าถ้าเรามิงงบประมาณที่ท่านพูด ๑,๐๐๐ กว่าล้าน เราคงทำ ๕๐ เขตไม่ได้ โดยเฉพาะในแผนปี ๒๕๕๐ เพราะฉะนั้นต้องการจะเรียนเสนอว่าถ้าเราจะ Focus เราอาจจะ Focus บางเขตหรือไม่ ให้ความสำคัญตรงนั้นมากที่สุดก่อนหรือไม่ ท่านอาจจะทำ ๕๐ เขตในระดับหนึ่ง แต่ระดับของการสร้างแหล่งท่องเที่ยว ซึ่ง กทม. นั้นก็ยังคงอยู่ในระยะเริ่มต้นที่จะ Implement แผน ผมคิดว่าตรงนี้อาจจะต้อง Focus ในเชิงพื้นที่ก่อนที่จะพัฒนา เมื่อครู่เราทราบแล้วว่า Pattern ของการท่องเที่ยวนั้นมาที่ไหนทั้งหมด ๑๐ Root ใน กทม. เป็น Root classic ๘ Root เกาะกลุ่มอยู่บนพื้นที่เกาะรัตนโกสินทร์ แล้วละแวกใกล้เคียง รัตนโกสินทร์ใน รัตนโกสินทร์นอก แล้วเรายังมีชุมชนที่น่าสนใจ อย่างเช่น ชุมชนย่านการค้าเก่าแก่ พาหุรัด สำเพ็ง เขาวราช ยังมีชุมชนแถว ๆ ถนนข้าวสาร บางลำพู บางขุนพรหม มีกลุ่ม ๆ อยู่ แล้วก็มีเรื่องของพื้นที่ในเกาะรัตนโกสินทร์ อันนั้นแน่นอน เพราะฉะนั้นแนวทางในการพัฒนา ผมคิดว่าในทางบก ๘ เส้นทางหลัก ที่ภาคเอกชน เดี่ยวคงยืนยันได้ กำลังขายกันอยู่ ปัญหาที่ตรงหน้าจะไปแก้ตรงนั้นก่อน เป็นการแก้ เป็นการพัฒนาที่เรียกว่า เป็นการพัฒนาแบบบูรณาการคือทำให้เสร็จ ทำให้ดี ครบทุกเรื่อง เมื่อเข้าท่านประธานพูดไว้แล้ว นอกจากจะพัฒนาตัวแหล่งแล้ว เรื่องของการบริการ จะต้องทำด้วย เพราะฉะนั้นทั้ง Hardware software ผมคิดว่าน่าจะมีการดำเนินการในพื้นที่เป้าหมายก่อน เพราะฉะนั้นการที่จะเอื้อให้การเดินทางเข้าเกาะกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งเป็นพื้นที่หัวใจ มีความเป็นไปได้ Project ที่เกี่ยวข้องทุก ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการคมนาคมขนส่ง อาจจะมี Project ที่ทำเป็นรถรางไฟฟ้า รถบัส สำหรับนักท่องเที่ยววิ่งวนเป็นจุด ๆ แล้วก็มีการอธิบายไปต่าง ๆ เรื่องพวกนี้เป็นส่วนที่เอื้อให้นักท่องเที่ยว แทนที่จะเดินถือ Guide book เป็นภาษาญี่ปุ่น ภาษาเขาเอง แล้วก็เดินไป อาจจะมีรถแล้วก็แวะไป วิ่งไป เวียนไป Pattern ตัวนี้มีความชัดเจนอยู่ การที่ไปฝึกอบรบบุคลากรในพื้นที่ สร้างจิตสำนึกที่ดี การเป็นเจ้าของบ้านในชุมชนต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวแวะเวียนไปให้เรียนรู้ ผมคิดว่าต้องทำด้วยกัน ต้องมีการฝึกอบรม สร้างความเข้าใจ

หัวหน้าชุมชน เรื่องของการดูแลเอาใจใส่นักท่องเที่ยว เรื่องของการผลิตสินค้า การบริการ มาตรฐานต่าง ๆ เรื่องพวกนี้ผมคิดว่าน่าจะต้องทำด้วยกัน แล้วในส่วนอีกส่วนหนึ่งก็คือส่วนทางน้ำ ผมคิดว่าตรงนี้มีอะไรหลาย ๆ อย่างที่อยู่ในใจของภาคเอกชนเวลาทำธุรกิจ แล้วยังไม่ได้ ทำเรือท่องเที่ยวก็ยังไม่ ผมคิดว่าตรงนี้น่าทำหรือไม่ ถ้าทำเรือท่องเที่ยวมีแล้ว แยกส่วนแล้ว เราอาจจะทำที่ท่าเตียน ซึ่งตรงนี้จะทำได้ หลายเจ้าภาพต้องมาร่วมกัน ไม่ใช่ กทม. จะทำ ทำได้เอง ไม่ใช่ ยังมีกรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีอีก มีอะไรต่าง ๆ อีก ทำเรือท่องเที่ยวต่าง ๆ ว่าลงในน้ำแล้ว กฎระเบียบ ความปลอดภัย มาตรการควบคุมเรือ ชูชีพต่าง ๆ การบริการนักท่องเที่ยว การสร้าง Product ตรงนี้ขึ้นมา ที่ไปตามเส้นทางเส้นทางลำคลองต่าง ๆ แล้วบ้านเรือน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสวยงามเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวคาดหวัง จุดแวะพักต่าง ๆ ผมคิดว่าเส้นทางพวกนี้คือโจทย์ที่เราจะต้องมาทำ แล้วต้องอยู่ในแผน แล้วให้เกิดกระแสการเดินทางท่องเที่ยวให้สมบูรณ์แบบไปเลยว่าท่องเที่ยวทางน้ำ ๕ เส้นทางหลักของ กทม. ในปี ๒๕๕๐ ทำเสร็จเรียบร้อย ชายได้ เอกชนถือไปชายได้เลย วนะจุดนั้นจุดนี้ มีแผนที่เส้นทาง มีการอธิบายสื่อความหมายให้รู้ไปที่ไหน แล้วเรียนรู้อะไร ผมคิดว่าตรงนี้เป็นสิ่งซึ่งน่าจะมีการพิจารณา แล้วก็ดำเนินการ

ส่วนที่ ๒ ก็คือเรื่องของการจัดลำดับความสำคัญ Priority เมื่อครู่ผมเรียนแล้ว การจัดลำดับความสำคัญนั้น เป็นเรื่องที่น่าจะใช้ได้ สถานการณ์แบบนี้ที่เราบังคับประมาณจำกัด เพราะฉะนั้นพื้นที่ที่จะทำเรา Focus แล้ว เท่าที่ผมลองโน้ต ๆ ดู อย่างเช่น Priority น่าจะอยู่ที่เขตพระนคร สัมพันธวงศ์ ดุสิต ปทุมวัน ราชเทวี จตุจักร บางรัก ห้วยขวาง มีนบุรี ทางน้ำก็น่าจะเป็นบางกอกน้อย บางกอกใหญ่ บางขุนเทียน อย่างนี้เป็นต้น อันนี้คือพื้นที่เป้าหมายที่น่าจะให้ได้ให้ความสำคัญ แล้วก็ดำเนินการในการพัฒนา

ส่วนที่ ๓ ก็คือเรื่องของการที่ถ้าเรามองภาพของการท่องเที่ยวแล้ว มี Stakeholder มากมายที่จะมาช่วยกันทำ ไม่ใช่ กทม. คนเดียว ไม่ใช่ขบ กทม. ๑,๐๐๐ ล้านอย่างเดียว ผมคิดว่าหลาย ๆ อย่างใช้ขีดความสามารถของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องทำได้ การจัดระเบียบพื้นที่ การควบคุมดูแล กฎต่าง ๆ แม้กระทั่งแผนงาน โครงการ สมมุติว่าเราจะทำมาตรฐานร้านอาหาร ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขก็ได้ กรมอนามัยก็ได้ มาตรฐานสปาทำได้ การฝึกอบรมอะไรต่าง ๆ เรายังมี Partner อีกหลายส่วนที่สามารถจะมาช่วยกันได้ในเรื่องของการทำ Product ให้สมบูรณ์แบบ อันนั้นก็ เป็นส่วนที่ผมคิดว่าต้องการจะฝากไว้ว่า เราคงจะต้องมองภาพใหญ่ ๆ ๕๐ เขต แล้วก็เจาะลึกลงไป Focus พื้นที่ จัด Priority การพัฒนา แล้วก็ดำเนินการอย่างบูรณาการ ขอความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันทำ นอกจากนี้ถ้าเราก้าวไปอีกขั้นหนึ่งอาจจะมองเลยออกไปในกลุ่มพื้นที่ตรงนี้ โครงการสร้างจุดขายใหม่ ๆ ซึ่งเมื่อครู่ผมคิดว่า กทม. มีอยู่ในใจ อยู่ในแผนแล้ว อาจจะเตรียมวางล่วงหน้ายาวไว้ ๕ ปี โครงการสร้าง Attraction ใหม่ ๆ ที่น่าสนใจและน่าทำอย่างยิ่งที่ผมเห็นว่าน่าจะดำเนินการก็คือ เรื่องของ Bangkok tower หรือ Center ของการท่องเที่ยวริมแม่น้ำเจ้าพระยาทางด้านใต้ มีการศึกษาไว้หลายครั้ง เห็นว่ามีความเป็นไปได้สูง จะเป็นจุดท่องเที่ยวใหม่ที่นักท่องเที่ยวตอนเย็น

จะไปที่พลาซ่านี้ ไปที่ Tower นี้ ไปทานอาหาร ไปช้อปปิ้ง ไปซื้อของ ไปท่องเที่ยว ขึ้นชมบรรยากาศริมแม่น้ำเจ้าพระยาอีกจุดหนึ่งซึ่งจะเปิดได้ เพราะตอนนี้หลายพื้นที่ของริมแม่น้ำเจ้าพระยาถูก Block ด้วยอาคารบ้านเรือนต่าง ๆ ซึ่งการเคลื่อนย้ายจะเปิด Water front ไม่ใช่เรื่องง่าย ใช้เวลากันเป็นสิบปี เรื่องนี้พูดกันมานาน ของคณะกรรมการเกาะกรุงรัตนโกสินทร์ก็ยังคงทำไปทำละชั้นตอน การสร้างจุดขายใหม่ น่าจะเป็นสิ่งที่ทำ ขณะเดียวกันถ้ามีแหล่งท่องเที่ยวไฮไลต์ใหม่ ๆ จาก ๕๐ เขต ผมคิดว่าต้องดึงมาดูอย่างเช่น ผมเห็นด้วยแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลบางขุนเทียนสำหรับคนกรุงเทพฯ จุดท่องเที่ยวแห่งใหม่น่าจะพัฒนาทั้งระบบเลย นอกจากร้านอาหารซึ่งมีมากมาย การจัดระเบียบโซนนิ่ง การจัดกิจกรรมท่องเที่ยวลงเรือไปปากอ่าวดูการทำประมง อะไร ต่อดีอะไร เอาชุมชนมามีส่วนร่วม ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้ กทม. เข้าใจดี ก็เพียงแต่ต้องการสนับสนุนเท่านั้นว่า บางเขตพื้นที่น่าจะมีการพิจารณา แล้วก็จัดให้ความสำคัญ อีกพื้นที่หนึ่งก็คือสนามบินสุวรรณภูมิ เปิดกลางปีนี่ตามกำหนดการ ตรงนี้จะมีกระแสดูการเดินทางท่องเที่ยว Transit passenger อีกมากที่จะมาดูแลองประเทศ มาดูพระอินทร์ มาดูชุมชนแถว ๆ นั้น ออกจากสนามบินมา ตรงนี้น่าจะมีการเตรียมการรองรับการพัฒนาในเขตพื้นที่ต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ด้วย

แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งที่ต้องการจะถามก็คือ เรื่องของการที่เราจะมาสร้างสรรคกิจกรรม สีสันให้นักท่องเที่ยวพักนานขึ้น เพราะว่า Pattern ของการท่องเที่ยวยุคใหม่คนสนใจเรียนรู้ เมื่อเข้าท่านประธานก็พูด ไม่ใช่มาดูเฉย ๆ ต้องการเรียนรู้ ต้องการมีส่วนร่วม ต้องการมีกิจกรรม เพราะฉะนั้นอะไรที่เป็นวัฒนธรรมไทย ไม่ว่าจะเป็นการสอนรำไทย การสอนมวยไทย การทำอาหารไทย เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเสน่ห์ซึ่งเรามี เราสั่งสมวัฒนธรรมตรงนี้นานแล้วต่างชาติก็สนใจ เพราะฉะนั้นถ้ามีเจ้าภาพเป็นหน่วยงานราชการของรัฐร่วมกัน ฝึกโยคะ ผลผสมผสานมวยไทยในเวทีสาธารณะของกรุงเทพมหานครบางเขต บางจุด ผมเชื่อว่าแถว ๆ บางลำภู ถนนข้าวสารอาจจะมีฝรั่งสนใจมาร่วมกิจกรรมมากมาย สนุกสนานไปอีกแบบหนึ่ง เอามวยไทยมาผสมกับแอโรบิก หรือกิจกรรมไปเรียนอาหารไทย ไปเรียนดนตรีแถว ๆ ถนนพระอาทิตย์ มีบ้านครูดนตรีอยู่มากมาย ตรงนั้นเป็นกรุงเก่า เราสั่งสมวัฒนธรรมประเพณีมามากเลย ตรงนั้นก็น่าสนใจที่จะคิด Project อะไรอย่างนี้ขึ้นมา อันนี้ก็คงจะเป็นสิ่งที่สามารถจะทำได้ หรือจะเป็นเรื่องของกิจกรรมฤดูร้อน ว่าว่าไทยที่สนามหลวงก็พัฒนาให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม มาเรียนรู้วิธีการทำว่า มาแข่งขัน อะไรต่ออะไร ขยายผลได้ อันนั้นคือสิ่งที่น่าที่จะดำเนินการได้ในหลาย ๆ ลักษณะ ซึ่งผมคงจะไม่ลงรายละเอียดไปมากมาย ก็ต้องการจะขออนุญาตแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมุมมอง

ประเด็นที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร ผมคิดว่าเป็นเรื่องของการพัฒนา Product มากกว่า ถ้าเรามีหน่วยงานเจ้าภาพอย่าง กทม. ท่านรองผู้อำนวยการมาเป็นเจ้าภาพหลัก เริ่มบูรณาการ รู้พื้นที่ รู้แนวทาง การผูกเรื่อง การวางเส้นทาง มีความชัดเจน เอกชนนำไปเสนอ ขายได้ เป็นรูปธรรม ผมคิดว่าตรงนั้นเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี แล้วถ้า Product ออกมาดี นักท่องเที่ยวไปเที่ยวทางบกก็ได้ ได้ความรู้ ได้ประสบการณ์ ได้เนื้อหา ลงในแม่น้ำเจ้าพระยาก็มีความพร้อม มีความสวยงาม

ทุกอย่างได้หมด เรื่องการตลาดผมต้องการจะทราบเรียนว่าไม่ใช่ปัญหา ทุกวันนี้การส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวบ้านเรา ด้านการตลาดไม่เคยเป็นปัญหาเลย เราทำงานร่วมกับเอกชนมาตลอด กว่า ๔๐
กว่าปีนั้นรู้กันหมด จับมือกันหมด ปัญหาของเราอยู่ที่ว่าทำอะไรถึงจะให้ Product นั้นมีคุณค่า มี
คุณภาพ นักท่องเที่ยวมาแล้วประทับใจ ไม่ถูกหลอก มาแล้วต้องการมาอีก ตรงนั้นต่างหาก
เพราะฉะนั้นช่องทางการตลาดที่ต้องการจะทราบเรียนไว้ แล้วผมก็เชื่อว่า กทม. ก็ได้ทำงานกับ ททท.
ร่วมกันมาในหลาย ๆ งาน ไม่ว่าจะเป็นงานส่งเสริมการขายใน ITB ในอนาคตท่านมี MOU อีก ๓๐
ประเทศ เราอาจจะเลือกประเทศ ๓๐ ประเทศไปเจาะตลาดกันเลย ไป Road show กันเลย ไปดูพื้นที่
เป้าหมายกันเลย ซึ่งตรงนี้ผมเชื่อว่าจากแกนขาของเราที่มี ๑๘ สำนักงาน ครอบคลุมเกือบ ๕๐
ประเทศ เรามีครอบคลุมอยู่หมด สามารถประสานตรงนี้ได้ ช่องทางการเข้าสู่ตลาดของต่างประเทศ
ไม่มีปัญหา ช่องทางการเข้าสู่ตลาดของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ เรามีการแลกเปลี่ยนข้ามภูมิภาค
มีการจัดงาน Consumer fair ข้ามภาค มีการจัด Fame trip ข้ามภาค เอา อบต. อบจ. ซึ่งมีศักยภาพ
จากกลุ่มพื้นที่ภาคเหนือลงมายังภาคกลางได้ เอากลุ่มสมาคมตระกูลแซ่ สมาคม ชมรมต่าง ๆ บริษัท
ห้างร้าน กลุ่ม Cooperate ดึงเข้ามาได้ เพื่อมาดู Product เพราะฉะนั้นถ้าเรามีความชัดเจนของ
Product มีความแม่นยำ เรื่องของการตลาดไม่ใช่ปัญหา ก็ต้องการจะขอทราบเรียนแนวคิดเบื้องต้น
สำหรับท่านผู้มีเกียรติทุกท่านที่จะมาร่วมกันในการที่จะมาหารือ หาแนวทาง ที่จะเขียนแผนโครงการ
สำหรับการที่จะมาร่วมกันส่งเสริมการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครในอนาคตอันใกล้ ในปีงบประมาณ
ประมาณ ๒๕๕๐ ผมก็ขออนุญาตจบเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณ

คำกล่าวเสวนาของวิทยากรในการเสวนาเรื่อง
"การเสนอแนวคิดของภาคเอกชนตามยุทธศาสตร์แผนแม่บท
เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร
ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒)"

โดย
นายโสภาส เนตรอำไพ
รองประธานสภาอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ก่อนอื่นเรื่องที่ผมจะมาพูดที่นี้ ผมต้องเรียนนิดหนึ่ง ว่าผมได้เคยมาพูดที่เวทีนี้เมื่อเดือนพฤศจิกายนมาครั้งหนึ่งแล้ว หัวข้อรู้สึกจะคล้าย ๆ กัน แต่ว่าครั้งนั้นเป็นการเริ่มเหมือนกับว่าสอบถามความคิดเห็นในการที่จะทำแผนของการท่องเที่ยว แต่วันนี้ทราบว่ามีแผนเกือบเสร็จแล้ว แล้วก็กำลังจะเสนอให้สำนักงานประมาทภายในปลายเดือนนี้ก็ยังไม่แน่ใจว่าสิ่งที่มาพูดวันนี้จะมีอะไรแก้ไขได้หรือไม่ แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ผมในฐานะที่เป็นเอกชน ผมคงต้องขอสรุปเอาเรื่องที่ไม่เคยมีใครมาพูด อาจจะซ้ำบางอัน บางประเด็น แต่ว่าเราจะเอาเรื่องใหม่ ๆ มาพูดกัน แต่ต้องออกตัวนิดหนึ่งว่าวันนี้เราจะมีเกี่ยวกับเรื่องการเงิน ผมก็คงจะไม่ยุ่งในเรื่องของโครงการของ กทม. ซึ่งเราคงไม่ไปแตะต้องด้วย ถึงได้บทนี้มาวิเคราะห์ เป็นเรื่องที่น่าเสียดายว่าไม่เห็นแผนแม่บทตัวจริง เห็นแต่ตัวสรุปแล้วก็ตัวโครงการมี ๙๖ โครงการ ก็ยังไม่เห็นว่ามีอะไรบ้าง แต่ได้ฟังจากท่านหน่วยงานที่มาพูดก็คงคิดว่าเอาประเด็นตรงนั้นมาวิเคราะห์ด้วย สิ่งที่ผมต้องการจะเริ่มสักนิดหนึ่งก่อนก็คือต้องการจะพูดเสริมนิดหนึ่งว่าเรื่องของการท่องเที่ยว ก่อนที่เราจะคิดทำแผน ทำอะไร ผมว่าเราควรจะต้องมีการวิเคราะห์ วิจัยกันก่อน แม้กระทั่งการขอประมาท ไม่ใช่ว่าอยู่ดี ๆ นึกต้องการจะตั้ง บัญชีงบประมาณคงไม่ใช่อย่างนั้น คงจะต้องมองพื้นฐานของตัวเองที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวนี้เป็นอย่างไร

ประเด็นแรกที่ผมต้องการจะแตะก็คือ จากการสำรวจของคนที่เราจะมาเที่ยวประเทศไทย เขามองเรื่องของ กทม. อย่างไร ในการสรุปของการสำรวจของการท่องเที่ยวของกรุงเทพฯ ประเทศไทยในปี ๒๕๔๖ เขาสรุปอย่างนี้ เขายกในส่วนของคนไทยเขายกเป็นเมืองการท่องเที่ยว ก็มีกรุงเทพมหานคร เป็นอันดับ ๑ ถัดมาก็เป็นเมืองกาญจน์ ชะอำ โคโรรา ลิมิตัน ขอนแก่น เชียงใหม่ แล้วก็มาพิษณุโลก แล้วก็หัวหิน นั่นคือคนไทยเราเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ที่นี้ชาวต่างประเทศที่มาเมืองไทย อันดับ ๑ คือกรุงเทพมหานคร อันดับ ๒ ก็จะมีในส่วนของภูเก็ต อันดับ ๓ ชลบุรี อันดับ ๔ พังงา อันดับ ๕ เชียงใหม่ อันดับ ๖ อยุธยา อันดับ ๗ หาดใหญ่ อันดับ ๘ กระบี่ อันดับ ๙ กาญจนบุรี อันดับ ๑๐ เกาะสมุย รับรองว่าถึงอย่างไรก็แล้วแต่กรุงเทพฯ เป็นอันดับ ๑ ของโลก คือนักท่องเที่ยว

ชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่นี้ในเรื่องของอีกตัวหนึ่งที่ผมต้องการจะแตะก็คือเรื่องของแผนที่เขียนมองกรุงเทพฯ แล้วเราดูสิทุกอย่าง ถ้าเราดูถึงการศึกษาวิชาลัยอย่างที่ผมต้องการจะเลือกอีกตัวหนึ่งก็คือเราจะดูถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวเขาขีดหลักอะไรบ้างที่มองในเรื่องของโรงแรมในประเทศเรา เขาบอกมี ๒ ปัจจัยหลัก คือ ๑. ปัจจัยภายในแบ่งเป็น ๗ หลัก ปัจจัยภายนอกมี ๒ หลัก ปัจจัยภายในมีในเรื่องคือทรัพยากรการท่องเที่ยว อันที่ ๒ ด้านความปลอดภัย อันที่ ๓ เรื่องโครงสร้างพื้นฐาน อันที่ ๔ คือสิ่งอำนวยความสะดวก อันที่ ๕ คือสินค้าของที่ระลึก อันที่ ๖ คือการโฆษณาเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เรื่องสุดท้าย คือภาพลักษณ์ของประเทศ นั่นคือปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว เมื่อปัจจัยภายนอกก็ขึ้นอยู่กับสภาวะเศรษฐกิจและการเมืองของโลก อันที่ ๒ คือด้านของความนิยมในการท่องเที่ยว อันสุดท้ายก็คือเรื่องของนโยบายและเรื่องสิทธิ เพราะฉะนั้นนั่นคือตัวอิทธิพลที่เราจะพูดต่อว่า กรุงเทพฯ อยู่ในกรอบตรงไหน อย่างหนึ่งที่ต้องการจะพูดถึง แล้วก็ต้องการจะวิเคราะห์ให้ฟังก็คือเรื่องของการทำงานประเมิน ที่วันนี้คำว่า Swot analysis ของเมืองไทยเขาแบ่งอย่างไร ผมอาจจะวิชาการนิดหนึ่ง ขอประทานโทษนะ จะต้องพูดเพราะไม่อย่างนั้น เราเขียนแผน นี่เสียเวลา แผนจะออกมาเต็มเลย ต้องจากวิชาการให้ได้ก่อน แล้วถึงจะทำแผน Swot analysis

จุดแรกก็คือจุดแข็ง ที่เราพูดกัน มีอยู่ ๕ ตัว เหมือนกันในด้านของประเทศไทย ตรงนี้กับ กทม. ด้วย อันที่ ๑ ก็คือ จุดแข็งของทางด้านแหล่งก็คือเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวที่เป็นอันดับที่สำคัญ อันที่ ๒ คือมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวที่เน้นและป้องกัน อันที่ ๓ คือคนไทยจะมีนิสัยไม่ตรีที่ติเลิศจึง อันที่ ๔ คือความมั่นคงปลอดภัยสูง อันสุดท้ายของจุดแข็งก็คือ เมืองไทยได้รับการสำรวจส่วนใหญ่ โดยเฉพาะ กทม. ด้วย ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดีเลิศในเอเชีย เมื่อครูนี้นักได้ ยิน เมื่อเข้านี้พูดไปแล้วหนังสือ Traveler visual ให้กรุงเทพฯ เป็นอันดับ ๑ แต่ผมต้องอธิบายนิดหนึ่ง ไม่ใช่เฉพาะแต่กรุงเทพฯ มีจุดที่สำคัญ ในปีเดียวกัน Traveler visual ได้วิเคราะห์โรงแรม ๑๐๐ แห่งทั่วโลกถือเป็น Best hotel of the world ปรากฏว่ากรุงเทพฯ มีถึง ๒ โรงแรมที่ได้ในปีนั้น ก็คือโรงแรม เพนนินซูล่า กับโรงแรมโอเรียนเต็ล แล้วก็ยังมีที่เชียงใหม่ได้ในปีนี้ ของเรามี ๓ โรงแรมที่ติดอันดับโลกในปี นี้ก็คือว่า ตัวนี้เป็นตัวดึงดูดสำหรับนักธุรกิจที่จะมาเที่ยวเมืองไทย อันที่ ๒ ที่เราเลือกกันว่าจุดอ่อน จุดอ่อนของกรุงเทพฯ หรือประเทศไทย อันนี้ชัดเจนเลย เขาบอกการจราจรที่แออัด และมีปัญหาด้านมลพิษ ทั้งอากาศ น้ำ และเสียง อันที่ ๒ เขาคัดจุดอ่อนของเราในแง่ของมุมมองค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับที่ต่ำมาก แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำหลายแห่งเริ่มอยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรม อันที่ ๔ คือ ขาดบุคลากรที่มีความสามารถในการให้บริการ ข้อสุดท้ายของจุดอ่อนก็คือ ชาวสารข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว ป้ายชี้ทาง ป้ายสื่อความหมายยังขาดความสมดุล ยังใช้ไม่ได้ แล้วที่สำคัญคือหลายแหล่งท่องเที่ยวจะไม่มีคำว่า Story board จะสังเกตได้ ไปแล้วบางที่ยืนดูเฉย ๆ แต่ไม่รู้ว่าเป็นอะไร นั่นคือจุดอ่อนของเรา

ตัวที่ ๓ ที่เราพูดถึง Swot ก็คือคำว่า โอกาส คือ Opportunity มีอะไรบ้าง มีอยู่ ๔ ข้อ อันที่ ๑ คือแหล่งท่องเที่ยว มีการเติบโตที่สูงขึ้น เมื่อครูนักยกผลพูดแล้วว่าตามหลัก Hub ในเอเชีย

อันที่ ๒ นักท่องเที่ยวในภูมิภาคมีการใช้จ่ายค่อนข้างจะเริ่มดีขึ้น โดยค่าเฉลี่ย นี่คือโอกาส อันที่ ๓ คือมองไปถึงจีน เขาบอกเศรษฐกิจจีนขยายตัวต่อเนื่อง ทำให้นักท่องเที่ยวจีนมีกำลังซื้อสูง แล้วก็เริ่มเดินทางเข้าประเทศไทยมากขึ้น โดยเฉพาะ กทม. อันสุดท้ายก็คือ เขาว่าประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ก็คือเราขายทั้งหมด อย่างเช่น ผมจะขายเฉพาะประเทศไทย เราจับมือกันแล้วขายได้ นั่นคือจุดที่เราจะเป็นโอกาสในอนาคต แต่อุปสรรคมีอยู่ ๖ ข้อ อุปสรรคคือ ฐานะเศรษฐกิจโดยส่วนรวมยังซบเซา อันที่ ๒ วิถีชีวิตของโรคระบาดต่าง ๆ ค่อนข้างมาก อันที่ ๓ การวางแผนการตลาดในภูมิภาคในการนี้มีสูงขึ้นมาก ยกตัวอย่างชัดเจนก็คือ เมื่อก่อนเราจะมองสิงคโปร์มันคงแล้วก็มาเลเซีย ตอนนี้นำเสื้อตัวใหม่แล้ว คือ เวียดนาม อันที่ ๔ ภายในต้นทุนในการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสูงกว่าคู่แข่ง อันนี้เขาทำวิจัยออกมาแล้ว ค่าวิจัยต่อหัวที่เราได้รับกับการลงทุนที่เราได้นักท่องเที่ยวจะมา ถือว่าสูง เทียบกับประเทศอื่นเขา อันที่ ๕ อุปสรรคที่คิดว่ายังแก้ไม่ได้ ถึงแม้จะเป็นจุดอ่อนที่พูดกันนะ ก็คือการจราจรที่แออัดจึงเป็นอุปสรรคในอนาคต อันสุดท้ายก็เหมือนกัน ก็เหมือนกับจุดอ่อนที่พูดไปก็คือ ภาวะสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ปัญหามลพิษทางอากาศ ก็คือยืนยันทันอยู่ในจุดเดิมของสิ่งที่เราพูดในจุดอ่อนเมื่อครู่นี้เอง ก็แสดงว่าอนาคตพวกนี้ยังเกิดขึ้นใน ๒ ข้อหลักที่ผมพูดถึง ในเมื่อผมพูดอย่างนี้แล้วผมก็จะพูดต่อไปว่า สำหรับ กทม. เองนั้น มีอะไรที่จะขายได้บ้าง ผมต้องเรียนตรง ๆ ว่าใน กทม. ในขณะนี้ที่เราทำกันอยู่ เรียกว่าเราขายของเก่า ควรปรับปรุงสิ่งที่ปัญหาให้ได้ก่อน สิ่งที่จะขายอยู่ชัดเจนส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องของวัด วัง แม่น้ำลำคลอง นั่นคือสิ่งที่เราทำอยู่ อันที่ ๒ ที่เราควรจะนึกถึงก็คือเรื่องของ Shopping เมื่อครู่มีหลายท่านได้พูดไปแล้ว แต่ Shopping ของเราจะนำขายในสิ่งที่มียู่ โดยเฉพาะกำลังตั้งชูโรง การ Shopping ของคนที่มีเงิน คือกลุ่มระดับบนเป็นหลัก เห็นชัดเจนก็คือการตื่นเด่นของสยามพารากอนที่เกิดขึ้นใหม่ แต่สิ่งที่เราได้เคยประกาศไว้ ผมเคยอ่านหนังสือ คือว่าอาจเป็นรัฐบาล หน้ามหาวิทยาลัยว่า กทม. มีพื้นที่บางแห่งเป็น Duty free zone เป็น Duty fair shop มีการตั้งศูนย์การค้า เป็นแพชั่น of the Mall Shopping เป็นเรื่องท่องเที่ยว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ยังไม่เป็นรูปธรรมเท่าที่ควร โดยเฉพาะการกำหนดทั้งเอาสินค้าที่มี Brand เอาเข้ามาขายในเมืองไทย มาทำวัตถุประสงค์ที่สิงคโปร์ หรือฮ่องกงได้ ตัวอย่างต่าง ๆ เหล่านี้ รายได้จากการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในย่านของ Shopping นี้ การแบ่ง Segment รายได้การท่องเที่ยว อันดับ ๑ คือการ Shopping ได้ถึงเกือบ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ จากรายได้ของการท่องเที่ยว แล้วก็ตัวที่มีขายได้ดี คือตลาดของการประชุมสัมมนา เราต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่า กรุงเทพฯ ท่านทราบหรือไม่ มีเท่าไร มี ๘๐,๐๐๐ กว่าห้อง ในโรงแรมเหล่านี้ก็มีห้องประชุมของโรงแรมอยู่ด้วยมาก เราก็ยังไม่ประชุมที่โรงแรมหมด แต่ว่าสิ่งที่เราเรียกว่า ศูนย์ประชุมนั้น ใน กทม. มีอยู่ ๒ ศูนย์ ก็คือไบเทคกับศูนย์ประชุมสิริกิติ์ที่รองรับการประชุมระดับโลกได้ แต่ที่อิมแพคนี้ต้องประทันโทษนะ อยู่ในเมื่องนนท์ แต่ว่าท่านก็เข้าไปช่วยได้มาก ควรจะ combine ให้อยู่ใน กทม. ได้เช่นกัน นอกจากนั้นก็ยังมีศูนย์ประชุมกำลังเกิดขึ้นใหม่ก็คือ ที่สยามพารากอน ซึ่งกำลังเริ่มปรับปรุงเป็นศูนย์ประชุมอยู่ ตัวสินค้าตัวที่ ๔ ที่ผมต้องการจะเสนอขายก็คือ เรื่องของตลาดของสุขภาพ ต้องดูเรื่องการสุขภาพ ท่านทราบหรือไม่ว่าโรงพยาบาลเมืองไทยระดับ

โลก เช่น โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ โรงพยาบาลกรุงเทพ ก็มีคนต่างประเทศเข้ามารักษาโรคกันเต็มไปหมด แม้ว่าเป็นกลุ่มที่เรานึกไม่ถึง น่าจะเป็นจุดที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เจ็บป่วยได้มาก อันนี้จะเป็นกลุ่มใหม่อีกตัวหนึ่งที่เราน่าจะมอง อีกตัวหนึ่งก็คือสปา แต่ว่าสปาที่มีทั่วประเทศ ที่ทำไม่รอดก็มีมาก อย่างที่ผมเจอเพื่อนที่สิงคโปร์เขามาพูดกับผมบอกว่า เมื่อ ๔ ปีที่แล้วเขามากรุงเทพฯ เขาเคยนอนไม่หลับก็ไปนอนแบบแผนโบราณ ชิวโมงละร้อยบาท แล้วปัจจุบันบอกว่าไป treatment บอกว่าไปเข้าที่ใด นวดกันเป็นสปา ชิวโมงละแปดร้อย ตรงนี้ เขาบอกก็เหมือนเดิม มีกลิ่นหอมมากขึ้น มีเพลงฟังดีขึ้น ผู้หญิงแต่งตัวสวยขึ้น สิ่งต่างเหล่า ๆ นี้ก็เป็นตัวที่เราเห็นว่า กทม. มีจุดขาย สิ่งที่ผมต้องการเรียนเสนอแนะเพิ่มเติมในรอบแรกนี้ แต่ว่าจะพูดไว้ว่า ตรงหลักใหญ่ ๆ ก็คือ ก็คงต้องพูดซ้ำว่า ถ้า กทม. คิดจะปรับปรุงอะไร ผมต้องการให้ กทม. มองในแง่ของการวางแผนในรูปของ เขาเรียกว่า Top down มากกว่า Bottom up มองในแง่ของ National มากกว่า Regional ส่วนที่ผมอยากนำเสนอก็คือ ผมไม่ต้องการให้เห็น กทม. ซึ่งวันหนึ่งประมาณโดยให้ ผอ. เขต แต่ละเขต ๕๐ เขต เสนอขอเงิน แล้วทุกเขตก็เสนอ Project ขึ้นมา แล้วก็มาเปลี่ยนแปลงเป็นว่าแค่นั้นแค่นี้ เพราะฉะนั้นก็จะเจอปัญหาว่าแก้ปัญหาไม่ถูกจุด แล้วก็แก้ปัญหาไม่หมด เราต้องการจะมองว่าปัญหาอยู่ที่อะไร หรือมีปัญหาที่บ้านเมืองปัจจุบันไม่สะอาด หรือคูคลองไม่สะอาด แม่น้ำสายนี้ คูคลองสายนี้ อยู่ในเขตใด ก็ต้องแก้ ณ ตรงนั้น ไม่ใช่ไปแก้ที่อื่น แล้วก็ไปดูประเด็นไหนก็ไปแก้ในที่ตรงนั้นด้วย เพราะว่า กทม. เราแบ่งการทำงานร่วมกัน ร่วมกับท่องเที่ยว ไม่ได้ร่วมกับที่อื่น ๆ เช่น สำนักพระราชวัง มี ๒ มุมมองอยู่ โดยเฉพาะสิ่งที่เราเป็นห่วงมากที่สุดก็คือ ตอนนี้เราขาดการเหลียวแล การดูแลของพื้นที่ โดยเฉพาะไม่ว่าจะเป็นวัด ไม่ว่าจะคูคลอง ไม่ว่าจะเป็นคน คนที่ผมพูดถึงก็คือจำนวนคน คนเข้าไปห้อมล้อมนักท่องเที่ยวขณะนี้ไม่ค่อยมีระเบียบ คนที่ทำงานด้านทัวร์จะเห็น พอรถจอดเหมือนกับอะไรลงมาสักอย่างหนึ่ง ตอมกันเต็มไปหมด แล้วก็คิดว่าที่ต้องการยังไป ที่เจอแล้วเป็นอย่างนี้ ดูแล้วมันไป เราไม่ต้องการให้เป็น แล้วเราไม่ต้องการให้ใครมาบอกว่าเมืองไทยไม่มีระเบียบเลย

อันที่ ๒ ที่ผมต้องการจะเสนอก็คือ สนามบินกำลังเป็นปัญหา ใครอยู่ใน กทม. จะรู้ว่าสนามบิน ต่อไปจะเป็นสุวรรณภูมิ ผมอ่านหนังสือพิมพ์จะตั้งเป็นเมืองขึ้นมาเมืองหนึ่ง สุวรรณภูมิมหานคร กทม. จะเป็นรอง ใคร ๆ ก็บอกว่าอย่างไรก็เป็นสนามบิน เรียกว่านครการบิน จะเป็นศูนย์เรียกว่า ชาร์เตอร์ หรือว่า Low cost แอร์เวย์ ผมว่าเป็นเรื่องดี แต่ส่วนที่เราต้องการจะเห็นคือต้องการให้คนได้ใช้สนามบิน ความคิดผมว่าดอนเมืองน่าจะใช้อยู่มากกว่าสุวรรณภูมิเป็น sub strait gate way เพราะคนที่บินระยะใกล้ คุณบินในประเทศ หรือคุณบินในเอเชีย ระยะ ๒ ชั่วโมง ๔ ชั่วโมงกับการเดินทางไปสุวรรณภูมิกับไปดอนเมือง ผมคิดว่าไปดอนเมืองมากกว่าไปสุวรรณภูมิด้วยซ้ำไป เพราะว่าการเดินทางขณะนี้ยังไม่สะดวกเท่ากับดอนเมือง

อันที่ ๓ ก็คือเราต้องการให้นักท่องเที่ยวที่มาถึงสนามบินได้มีโอกาสได้มาเที่ยวในเมืองบ้าง ไม่ใช่มาแต่สนามบิน อันนี้มีจำนวนมาก ผมเลยมองว่าพวกนี้เป็นที่ต้องการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวที่เป็น Transit passenger เขาอาจจะไม่ค้างคืน แต่เขามา ๖ ชั่วโมง เราเคยมีให้เขาออกมา

ว่า มาเดินมาซื้อของ มากิน ที่สิงคโปร์เขาทำให้ฟรี ท่านจะอยู่สนามบิน หรือไปที่ไหน อาจจะนั่งรถ sightseeing แล้วก็ใช้เวลากลับมาขึ้นบินต่อไป ผมว่าอันนี้เป็นจุดหนึ่งที่ กทม. น่าจะอาศัยเป็นช่องว่างนี้เอาคนเข้ามาในกรุงเทพฯ มากขึ้น

อันที่ ๔ ก็คือการจัดกิจกรรมขายไปเรื่อย ๆ ทั้งดนตรีและตลาดท่องเที่ยว ที่ผมต้องการจะเสนอคือ ขณะนี้เราจะเห็นแผนงานนี้ออกมาซ้ำเหลือเกิน แล้วออกมาแล้วก็ขายไม่ได้ แล้วทุกอย่างก็เป็นประเภทที่ว่าจัดกันเอง เกี่ยวกันเอง สนุกกันเอง แต่แค่นี้ก็ไม่มีประโยชน์ แม้แต่ให้นักท่องเที่ยวมา ก็ต้องให้เวลานิดหนึ่ง อย่างน้อย ๒ เดือน ปีหนึ่งให้เขามีส่วนในโปรแกรมทัวร์ได้ อย่างนี้ก็เป็นประโยชน์

อันที่ ๕ ก็คือ ท่องเที่ยวมีปัญหาจราจร ปัญหาเรื่องเป็นเหตุผลก็แล้วแต่ ผมไม่ได้หมายความว่าแก้รถติด ท่านอาจจะทำรถใต้ดินมากขึ้น หรือ BTS มากขึ้น ผมว่าเดี๋ยวนี้นักท่องเที่ยวฉลาดพอ เขาไม่นั่งรถอย่างเดียว เขาใช้พวกนี้เป็นพาหนะ

อันที่ ๖ คือ ผมมีตัวอย่างอันหนึ่งที่คนมักจะไม่ค่อยมอง เพราะเมืองไทยอาจจะเป็นคือตลาดศูนย์กลางเรียนภาษาอังกฤษ คุณรู้หรือไม่ว่าสิงคโปร์ เขาสามารถเปิดคอร์สหลักสูตรภาษาอังกฤษ เอานักท่องเที่ยวจีนมาเรียนแบบนี้ เดือน ๆ หลายแสนคนต่อปี บ้านเราในขณะนี้สอนแบบอินเตอร์มาก แต่ไม่มีใครช่วย กทม. น่าจะเอาตรงนี้เป็นตัวจุดศูนย์ที่ดึงนักท่องเที่ยว นักเรียนให้มาเรียนในเมืองไทย ในกรุงเทพฯ ให้มากขึ้น พอลูกเขามาแล้ว พ่อแม่ก็มาเที่ยวด้วย พี่ป้าหน้าอกก็มากลับไปก็ไปบอกว่าง่วงหลับ สวย อย่างนี้เป็นต้น ผมว่าเราน่าจะเจาะตลาดนักเรียนต่างชาติให้เป็นหลัก แล้วตลาดอินโดไชน่า คือตลาดอินโดจีน เขาก็ต้องการตรงนี้ด้วย

อันที่ ๗ ก็คือ เราต้องการให้ กทม. ทำการตลาดร่วมกับ ททท. แล้วก็เอกชนไม่ต้องมาให้ กทม. ทำโดยลำพังเพราะเห็นด้วยกับคุณอักษพลเมื่อเช้านี้ กทม. ไปเน้นให้ทำตลาดมาก คือทำได้ แต่ทำแล้วตลาดเฉพาะ Pointer ททท. เขาเก่งเรื่องต่างประเทศแล้วให้เขาทำไป เราอาจจะไม่ถึงเขาตลาดในประเทศ รวมทั้งตลาดต่างจังหวัด เราอาจจะไปร่วมมือ อย่างนั้นจะดีกว่า

อันที่ ๘ ก็คือ ผมต้องการให้ กทม. ใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ในการใช้ประโยชน์มากที่สุดก็คือ เราต้องการให้งบที่เราทราบว่าได้มา ๑,๐๐๐ ล้าน ถ้าเราใช้วิธีกระจายงบ ง่ายนิดเดียว ก็แบ่งให้ ๕๐ เขต เขตละ ๒๐ ล้านก็หมดแล้ว ถามว่าใน ๒๐ ล้าน ทำอะไรได้ ไม่ได้อะไรเลย ถ้าทำขนาดนั้นนะ วิธีว่าแบบว่า เอาเงินนี้ไปกระจายก็จบไป ทำไมเราไม่คิด Project อะไรดี ๆ ขึ้นมา แล้วทำเป็นรูปแบบอย่างที่ผมคุยเมื่อคราวที่แล้ว ผมบอกว่าผมใช้ ททท. Tourism model ก็คือท่านกำหนดเลยว่าพื้นที่บางขุนเทียนเป็นทะเลกรุงเทพฯ ทำให้บางขุนเทียนให้คนไปเที่ยวทะเลได้ ทำอย่างไรก็แล้วแต่ เอาเงินลงไปได้ แล้วคนที่ไหนก็แล้วแต่ในกรุงเทพฯ หรือคนอะไรแล้วแต่ต้องการไปเที่ยวทะเลก็ไปที่บางขุนเทียน อาจจะกำหนดเมืองหนึ่งเป็นเมืองประวัติศาสตร์ เขตประวัติศาสตร์ ท่านก็ทำตรงนั้นให้เป็นประวัติศาสตร์ ผมว่า กทม. น่าจะเอาตัวนี้มาจับ แล้วมาทำ ทำเป็น Model ขึ้นมา แล้วเป็นต้นแบบที่จะให้จังหวัดอื่นมาคู่ต้นแบบได้ก็ได้ ไม่ต้องการให้กระจาย ที่ผมเรียนอย่างนี้ อย่างที่คุณอักษพลพูดเมื่อเช้านี้ว่า ลักษณะการทำแผนเน้นหนัก ๓ ตัว คือ Implementation priority แล้วก็

Integration อย่างเวลานี้ ๓ ตัว ผมต้องการให้เสนอตัวที่ ๔ คือ คำว่า Participation อย่างนี้ว่ามึงบออยู่ ๑,๐๐๐ ล้าน แล้วก็จะจบแค่นี้ ท่านขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ราชการมาช่วยได้ ท่านขอความร่วมมือเอกชนได้ ผมยกตัวอย่าง ตัวอย่างเก่าอาจจะพูดซ้ำเป็นหนที่ ๓ ก็คือญี่ปุ่น เช่น เมืองซึบโบโร หลายคนคงเคยได้ยิน เป็นเมืองที่เกี่ยวกับฤดูหนาวจะมีคนไปเที่ยวฤดูหนาวมาก ในสวนเขาสวยมาก สวนสาธารณะ แบ่งเป็นกลุ่ม ที่นี้สวนนี้ดอกไม้ ต้นไม้ที่เขาปลูก เอกชนเป็นคนทำ แต่เขากำหนดรูปแบบว่าควรจะเป็นรูปอย่างนี้ ๆ แล้วมีป้ายสปอนเซอร์ ว่าใครเป็นคนทำป้าย แล้วไม่ได้ทำใหญ่โต เรายังทำป้ายจรรยาจรได้ ทำไม่สวนสาธารณะทำไม่ได้ ผมว่าน่าจะเอาตัวนี้เป็นตัวหลักในการคิด อย่างจะไปคิดจนแต่มีว่ามีอยู่ ๑,๐๐๐ ล้านไม่พอ ผมมาเสนอเลย มีเงินเท่าไรก็ไม่พอ ถ้าไม่รู้หลักการใช้เงิน ผมต้องการจะเสนอว่าขอให้ทำแล้วมีเอกชน หรือว่ามีคนที่เข้ามาร่วมมือด้วย

ข้อ ๙ ก็คือ กทม. ควรจะเป็นต้นแบบของการพัฒนาให้คนอื่นทำตาม ผมว่าถ้า กทม. ทำให้เขาเห็นดีแล้วคนก็ต้องการจะลงขันมากขึ้น ไม่ใช่เฉพาะเอาเงินงบประมาณ รวมทั้งต่างจังหวัด ไม่ต้องไปดูงานถึงต่างประเทศ ต่อไปนี้ถ้าจะดูเรื่องแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ไปดูเขตนี้นี้ของ กทม. ไปดูทะเลที่ดี ๆ มาดูที่บางขุนเทียน ผมว่าก็เป็นทางออกอีกอันหนึ่ง

อันที่ ๑๐ ก็คือ อย่างที่ผมเรียนว่า การทำงาน ต้องการให้เป็นลักษณะ National approach มากกว่า Regional approach ก็คือให้เราเลือกผลประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก อย่าพูดเฉพาะในเขตของตัวเอง ถ้าพูดอยู่ในเขตก็เป็น Regional approach ทุกคนก็ต้องการให้เขตตัวเองดัง แต่ว่าประเทศไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้น

ข้อสุดท้าย เราก็คงต้องการให้ กทม. เป็น Regional relation hub ไม่ต้องเป็นเหมือนที่สุวรรณภูมิต้องการเป็นหอรอก สุวรรณภูมิอาจจะเอเชีย hub อะไรก็แล้วแต่ แต่ทำไม กทม. เอาดอนเมืองมาเป็น Regional region hub ให้ได้ แล้วก็พยายามช่วยโอกาสตรงนี้มาทำงานให้ดีที่สุด

สิ่งที่ผมเสนอแนะครั้งนี้อาจจะต้องเรียนตรง ๆ ว่าเป็นข้อคิดที่เห็นจากการบรรยายเมื่อเข้านี้เป็นหลัก แล้วก็อ่าน Paper มีอยู่ ๔ หน้า แล้วก็ผลิตพีชตัวนี้ ตามเนื้อหาอาจจะไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร ต้องขอภัยด้วย แต่ว่าถ้าผมได้แผนเล่มนั้นมาเล่มใหม่ที่ กทม. เขียนขึ้นมา ผมหวังว่าคงจะมีการทำ Public อาจจะเรียกว่าเดี่ยวนี่คิดด้าน Public opinion หรือ Public hearing อะไรก็แล้วแต่ อาจจะต้องการอีกครั้งหนึ่งเพื่อมาวิเคราะห์กันว่าทำอย่างไรได้ เพราะว่าท่านผู้แทนงบประมาณพูดเมื่อเข้านี้แล้วว่า แผนไม่จำเป็นต้องนิ่ง แล้วก็หยุด อาจจะมีการปรับปรุงแก้ไขได้ ขอขอบคุณ

คำกล่าวเสวนาของวิทยากร
ในการเสวนาเรื่อง
“การเสนอแนวคิดของภาคเอกชน
ตามยุทธศาสตร์แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร
ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒)”

โดย
นายเสียม เอกโชติ
เลขาธิการสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว

ท่านได้ฟังการสะท้อนกลับไปค่อนข้างจะมากเมื่อเช้านี้ ผมคงไม่มีวิพากษ์วิจารณ์แผน
ในการทำงานประมาณ เพราะว่าบางส่วนเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ กทม. และเพื่อนคงจะได้พิจารณาค่อนข้างจะ
ดี อาจจะมีการปรับบ้างนิด ๆ หน่อย ๆ แต่ว่าถ้าเผื่อจะสะท้อนให้เห็นจริงว่า การที่ท่านได้งบประมาณ
และการที่รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจมาให้แต่ละจังหวัด หรือว่าแต่ละท้องถิ่นมาดูแลบริหารจัดการ
กันเอง สิ่งซึ่งพวกผมที่อยู่ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาตั้งแต่แรกมานี้ ขอขำนิดเดียวว่าการท่องเที่ยว
ของประเทศเราเกิดมาจากเอกชนโดยตรง โดยการให้ทรัพยากรซึ่งปู่ย่าตาทวดท่านกรุณาสร้างไว้
เดิมทีเดียวรัฐบาลของเราไม่มีการวางแผนจัดการที่ชัดเจน พอมาถึงเวลานี้จะมีการกระจายความ
รับผิดชอบไปให้ผู้ดูแลแต่ละพื้นที่ได้มีการทำ ประเด็นของ กทม. ค่อนข้างจะเป็นเรื่องที่
หนักพอประมาณ เพราะว่าสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวหลัก ๆ เลยถูกบังคับด้วยทรัพยากร
อันจำกัด เพราะฉะนั้นเมื่อท่านทำงานประมาณตรงนี้ สิ่งซึ่งสะท้อนกลับมาจากที่ท่านทราบเอง จากที่
พวกผมจะสะท้อนให้พวกท่านทราบ ผมว่าในการแก้ไขน่าจะต้องมีคณะกรรมการคณะหนึ่งขึ้นมา
นอกเหนือจากคณะกรรมการที่ท่านเองอาจจะตั้งไปแล้วก็ได้ เท่าที่ผมทราบนี้ แต่ว่าคณะกรรมการที่จะ
กล่าวถึงนี้ในมุมมองที่พวกเราคือจะต้องผสมผสาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านคณาจารย์ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับ
ทางสถาปัตยกรรม วิศวกรรม ครูบาอาจารย์ ซึ่งจริง ๆ แล้ว กทม. โชคดีกว่าจังหวัดอื่น ๆ ตรงที่ว่า
ท่านมีสถานศึกษาอยู่ทุกแห่ง ผมว่าตรงนั้นน่าจะเป็นคณะกรรมการช่วยเหลือ กทม. ในการ
วางแผนในการแก้ไขเป็นหลักใหญ่ ถัดมาแน่นอน คณะกรรมการกลุ่มนี้จะต้องมาจากภาคเอกชน
โดยผู้ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรง ที่ผมกล่าวนี้ไม่ต้องการที่จะให้ท่านมองว่าพวกคุณต้องเข้าไปช่วย แต่ว่าถ้า
เผื่อท่านจะใช้พวกเรายินดี และอีกส่วนหนึ่งคือคนในพื้นที่ในจาก ๕๐ เขตนี้ละ ผมว่าตรงนี้จะ
เป็นคณะทำงานซึ่งเป็นคนร่างวิธีการ ศึกษาระยะ ๓ ปี ๕ ปีในการที่จะต้องทำงานของท่าน งานด้าน
ท่องเที่ยวของท่านเพิ่งจะเกิดมา ๓ ปีที่แล้วนี้ ถ้าเผื่อท่านไม่มีตัวโครงการใหญ่ขึ้นมา ท่านก็คิดว่าที่

ผ่านมาจะทำไปอย่างนั้นอีก ผมว่าตรงนั้นเราต้องคิดกันอีกใหม่นิดหนึ่ง เพราะเหตุว่าการที่จะปล่อยให้
การทำไป หรืออย่างที่ท่านพยายามที่จะคิดว่า จากโครงการสัมมนา หรือว่าพัฒนาบุคลากรแต่ละคน
แต่ตอนนั้นท่านยังไม่ได้มาย่อยโครงการว่าเราจะเอาอะไรหลักมาขึ้นก่อน ก็คิดว่าเอาตรงนี้ไปพัฒนา
เสร็จแล้วต่างคนต่างทำ สะเปะสะปะ พวกเรากันเองค่อนข้างจะมีระเบียบหลายอย่าง แต่บังเอิญเราไม่
คิดจะแก้ระเบียบ เมื่อเป็นเช่นนั้นทุกอย่างค่อยมีผลกระทบมาถึงปัจจุบันนี้จะแก้ยาก ผมได้ฟังท่าน
ประธานคณะกรรมการธิการ เมื่อเข้าท่านพูดเรื่องพืษยาของท่าน เฉพาะเวลาของการปิดเปิดสถานบริการ
ต่าง ๆ ที่พืษยา ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ผมฟังแล้วผมก็ยังไม่ค่อยสบายใจว่า ทำไมนะ ขณะที่สภาผู้แทนฯ
หรืออธิบดีปฏิบัติเป็นผู้บัญญัติกฎหมายแท้ ๆ ท่านไม่สามารถทำให้รัฐบาลมองเห็นภาพได้หรืออย่างไร
ทุกท่านที่นั่งเมื่อเข้าคงได้ยินท่านประธานได้กล่าวปิดดี ๑ รายได้ขาดไปเท่านั้น ถ้าปิดดี ๒ รายได้
เพิ่มเท่านี้ เพราะฉะนั้นก็คงจะต้องสะท้อนกลับมาว่า ขณะนี้รัฐบาลที่บริหารชาติบ้านเรา ว่าท่านเห็น
ทองเที่ยวเป็นจริงหรือไม่ ถ้าสมมุติว่าเห็นทองเที่ยวเป็นจริง งานแก้ไขของ กทม. ผมว่าน่าจะต้องแก้ไข
ง่าย แต่ถ้าตราบได้ยังจะต้องอาศัยแต่ละหน่วยงาน จริงอยู่ปัจจุบันเราใช้คำพูด คำว่า บูรณาการ แต่
ว่าจะบูรณาการจริงหรือไม่จริง ผมก็ไม่แน่ใจ เพราะฉะนั้น กทม. ถ้าเมื่อรับเรื่องการดูแลสถานที่
ทองเที่ยวตามกรอบนโยบายที่ท่านตั้งกันไว้ ผมว่าถ้าบางอย่างในภาพรวมของรัฐเองไม่ชัดเจนว่าจะแก้
ท่านทำท่านก็เหนื่อย เพราะว่า ๔๐ กว่าปีที่พวกเราอยู่ในองค์การทองเที่ยว เราพยายามที่จะเสนอแล้ว
เสนอแล้ว จนบางทีผู้เสนอจริง ๆ ก็ล้าไปทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อว่า กทม. รับเรื่องมา แล้วก็แน่นอน
การกระจายอำนาจ ผมเชื่อว่าคงจะต้องให้ทั้งสิทธิและหน้าที่โดยตรง แล้วการที่ท่านกล่าวว่าท่าน
ต้องการที่จะได้ส่วนร่วมจากแต่ละส่วนก็คงจะต้องวางแผนให้เป็นขั้นเป็นตอน วางแผนตรงนี้ก็คือว่า
เมื่อสถานศึกษาบริเวณเขตต่าง ๆ มีศักยภาพพอประมาณ ท่านจะเอาตรงนั้นเป็นศูนย์กลางในการ
เรียนรู้ภูมิปัญญาชาวบ้านขึ้นมาตรงนั้นได้หรือไม่ งบประมาณตรงนี้ท่านรับไปได้หรือไม่ ปัญหาเรื่อง
การจราจรที่ท่านโอกาสได้กล่าวเมื่อครู่นี้ เมื่อบางส่วนก็บอกว่าจะต้องรับการอนุมัติจากสำนักแผนการ
จราจรแห่งชาติ จริง ๆ แล้วเราก็อยู่ภายใต้รัฐบาลเดียวกัน แต่ถ้าเราไม่มองภาพรวมตรงนี้ก็คงจะแก้
ยาก เพราะฉะนั้นเวลาที่พวกเราถกอะไรขึ้นไป ถ้าเมื่อว่าได้ประโยชน์เป็นการส่วนรวม ผมว่า กทม.
ถ้าเมื่ออำนาจของท่านในขณะนี้จะแก้อะไรไปได้ก่อน จากงบประมาณที่ท่านมีประมาณ ๑,๒๐๐ กว่า
ล้าน ท่านกรุณาอย่ากระจายไปเลย ท่านเอาโครงการว่าเราจะแก้ตรงนี้ก่อน แผน ๒ ปี สมมุติว่าอย่าง
นั้น แผน ๒ ปีจะต้องให้จบ แล้ว ๖ เดือนแรกวางแผน ๖ เดือนหลังนี้ท่านนำไปสู่การปฏิบัติ ๖ เดือน
ถัดไป ท่านลองดูซิว่าการพัฒนาตรงนั้นก้าวไปแค่ไหน เมื่อท่านทราบตรงนี้เสร็จแล้ว เวลาท่านทำ
นโยบายในการของงบประมาณ ผมว่าตรงนั้นเป็นส่วนที่สามารถที่จะปรับเปลี่ยน โกล่เกลี่ยกันได้ พวก
เราถกถกกันตลอดเวลาว่าเราไม่มีระเบียบ แล้วพวกเราถกถกกันตลอดเวลาว่าทองเที่ยวสร้างงาน ผม
ยอมรับว่า พวกเราที่ผ่านมาเราต้องการที่จะให้ทุกคนได้มีโอกาส มีอันนี้สงสรายได้จากการทองเที่ยว
แต่ถ้าถ้าการจัดระเบียบที่ไม่เป็นระบบ ผมว่าก็มีปัญหาตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเมื่อท่านเริ่มงานมา ๓
ปีที่แล้ว ถ้ามว่า ๓ ปีที่แล้วท่านก็เดินกระเตาะกระเตาะอยู่ ถ้าเป็นคน ๓ ปี เราสามารถจะก้าวเดินวิ่งได้

พอประมาณ ลูก ๆ หลาน ๆ เราตัวเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะฉะนั้น กทม. ในขณะนี้ ผมไม่ได้มองอย่างนั้น ผมมองว่าพวกท่านค่อนข้างจะอายุ ๒๕ ปี จากการที่ท่านได้รับฉันทานุมัติให้มาดูแลองค์กรนี้ประมาณ ๓ ปีนี้ละ ท่านอายุ ๒๕ ปีแล้วตอนนี้ เพราะอะไร เพราะว่าท่านเองอยู่ในส่วนกลางของประเทศเรา เมื่อท่านอายุ ๒๕ ปี ผมว่าเอาสิ่งซึ่งเป็นปัญหามาตั้งเป็นโจทย์ เสร็จแล้วจะแก้ไขโจทย์ตรงนั้นอย่างไร เมื่อท่านมีเงิน ท่านมีคน ท่านมีสถานที่ เอาตัวนั้นละมาวางกันให้ดี ๆ ระดมความคิดเห็นทั้งหมด แล้วก็ดูว่า ๓ ปีที่ท่านทำ จากการใช้งบประมาณที่ท่านมีอยู่จำกัดเดี๋ยวนี้ ผลที่ออกมาจะเป็นอย่างไร และตรงนี้น่าจะเป็นแนวคิดที่จะทำให้ท่านในการวางแผนในการทำงานว่าจะได้ประโยชน์หรือไม่ สะท้อนกลับนิดหนึ่งคงไม่ต่างกัน การที่เมื่อปีกลายนี้ท่านได้มีการสัมมนาที่โนน สัมมนาที่นี้ เป็นการใช้งบประมาณที่ถามว่าได้ประโยชน์หรือไม่ ก็ได้ประโยชน์เป็นลักษณะของการทำประชาสัมพันธ์สักชนิดหนึ่ง แต่นั่นคือการทำเบื้องต้น แต่ว่าถ้าสมมุติท่านจะทำต่อไปในงบประมาณที่ท่านขอทางสภาผู้แทนราษฎรมาได้เนี่ย ผมว่าจะต้องเป็นลักษณะที่เป็นรูปที่จะต้องต่อเนื่องได้ เพราะจากที่สังเกต ถ้าท่านทำเมื่อปีกลาย ปี ๒๕๔๘ ท่านไม่ได้วางแผนว่าท่านจะต้องต่อไปอย่างไร คนเก่าที่เข้ามาสัมมนาคราวที่แล้ว จากหัวข้อ ๑, ๒, ๓ เขาได้รับความเข้าใจในการดูแลของการท่องเที่ยว กทม. ระดับแรก ระดับที่ ๒ จะทำอย่างไรต่อไป แล้วถ้าสมมุติว่าท่านทำปีนี้อีกทีหนึ่ง ก็จะกลับมาเป็นลักษณะของการทำลักษณะเดิม ๆ เพราะฉะนั้นก็เกิดไม่มีการต่อเนื่อง งบประมาณเราอาจจะใช้ไม่ได้ประโยชน์เท่าที่ควร เพราะฉะนั้นผมถึงกล่าวว่า ท่าน คือ กทม. ที่ดูแลเรื่องนี้ ท่านไม่ใช่อายุน้อย ๆ แล้ว ท่านอายุเลยเบญจเพศไปแล้ว ก็ลองคิดดูใหม่ก็แล้วกันว่า งบประมาณที่ท่านมีกับสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งค่อนข้างจะแออัด แต่ว่าเมื่อมีการแออัดต่าง ๆ สิ่งซึ่งเกิดขึ้นกับพวกเราก็คือว่าเวลาเราพาชาวต่างประเทศก็ดี ชาวไทยก็ดี เข้าไปเที่ยวสถานที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีเทศกาลต่าง ๆ เวลาคนไป เขาอาจจะเห็นงาน แต่ปรากฏว่าเขาสะท้อนกลับมามีว่าเขาไม่ได้รับการบันเทิงเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นนี่คืออุปสรรค ก็กลับไปอยู่ที่ว่าท่านจะบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวตรงนั้นอย่างไร นี่ละ จริง ๆ แล้วนี่เวลาเราพูดกันเราก็ต้องพูดความจริง เราคงจะไปลูบหน้าปะจมูกคงไม่ได้ แต่ถามว่าภาคเอกชนสนับสนุนหรือไม่ พวกเราสนับสนุน กทม. ตลอดเวลา ผมยกตัวอย่างนิดเดียว เวลาพวกเรามีกิจกรรมว่าให้มีการทำทิวไร่วัดพระ ๙ วัด ผมกล่าวอยู่นิดหนึ่งว่ากรณีวัดสุทัศน์ ซึ่งจริง ๆ แล้วพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชท่านสร้างวัดสุทัศน์ขึ้นมาโดยวัตถุประสงค์ซึ่งดีมาก โดยที่ว่าตรงนี้เป็นศูนย์กลางของจักรวาลโดยตรง วัดสุทัศน์จริง ๆ ก็ค่อนข้างจะสวยงาม เวลาพุทธศาสนิกชนจะไปกราบนมัสการ ไปเรียนรู้บริเวณวัดสุทัศน์ ถามว่าท่านขับรถไปเองท่านมีที่จอดหรือไม่ ถามว่าท่านไปรถทัวร์อย่างพวกเรา เรามีที่จอดรถหรือไม่ กทม. ยังต้องไปปรึกษาหารือกับ บข.น. เพราะฉะนั้นตรงนี้ละก็เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า ถ้าตรวจดูที่เราใช้คำพูดว่า บูรณาการ แต่เราไม่ทำจริง ๆ จัง ๆ ณ เวลาประชุม ทุกอย่างก็ดูง่าย แต่ถึงเวลาปฏิบัติแล้วเป็นปัญหา เพราะฉะนั้นผมจึงสะท้อนกลับมามีว่า เราเอกชนซึ่งดูแลการท่องเที่ยว บางทีเราต้องการจะขอให้มีความจริงใจแต่ละฝ่ายกัน สถานที่ท่องเที่ยวใหม่ ๆ ซึ่ง กทม. พยายามให้แต่ละเขต ๕๐ เขต สร้างขึ้นมาหรือว่าหาขึ้นมาเนี่ย พวกเราก็พร้อมที่จะสนับสนุน แต่เนื่องจากว่าบางส่วนอยู่เฉพาะกระดาษ

สำนักงานท่องเที่ยว กทม. บริเวณสะพานพระปิ่นเกล้า เรายังไม่สามารถจะสื่อไปให้ประชาชนชาวไทย เราแต่ละจังหวัดได้ทราบ เพราะฉะนั้นอยู่ที่ว่าในการทำการสัมมนาต่าง ๆ ถ้า กทม. จะร่วมออกไปต่างจังหวัดบ้าง เอาสิ่งดี ๆ ไปขาย ผมว่าท่องเที่ยวไทยเรา คนไทยเราก็สามารถจะเข้ามาเยี่ยมชม กทม. ได้อย่างดี ภาพสรุปเวลา ๒๐ นาทีของผมก็คือว่า พวกเราท่องเที่ยวด้วยกันเองนี้ต้องการจะเห็น กทม. ในฐานะเป็นศูนย์กลางของทุกอย่าง ทำอะไรให้เป็นแม่แบบ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้งบประมาณในด้านการทำโฆษณาประชาสัมพันธ์ การศึกษาทุกอย่าง ประวัติสถานที่ต่าง ๆ ท่านผู้รู้ทางสถาบันการศึกษาสูงสุดของเราอยู่ที่นี้เรียบร้อยแล้วใช่หรือไม่ เราลองหาข้อมูลเหล่านี้มาเพื่อจะทำเป็นระบบอย่างดีให้ลูกหลานของเราในอนาคตได้เรียนรู้ไป ผมว่าตรงนั้นจะเป็นอันิสงส์ และเป็นงานหลักของ กทม. ที่จะทำได้

ท้ายที่สุด ถ้าเมื่อเป็นไปได้ หน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องให้การสนับสนุน กทม. ผมว่าคงจะต้องอาศัยมือหน่วยนิติบัญญัติคือรัฐสภาแน่ละ ไปเป็นผู้ผลักดันสักนิดหนึ่ง เพราะลำพัง กทม. ผมเชื่อว่าคงไม่มีอำนาจมากถึงขนาดนั้น แต่ในฐานะวันนี้เป็นเจ้าของภาพจริง ๆ คือรัฐสภาเป็นเจ้าของภาพ เพราะฉะนั้นถ้ารัฐสภาไม่เอาตรงนี้ไปแก้ไข จะให้หน่วยงานของ กทม. เป็นผู้วิ่งเต้นเองผมว่าก็คงจะยาก แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็อยู่ที่พวกเรากันว่าเราจะสะท้อนกลับไปอย่างไร เอาละ ในเมื่อให้เวลาผมค่อนข้างจะน้อย แล้วอีกอย่างหนึ่งพวกท่านเองก็สามารถจะสะท้อนภาพกลับได้ในวงซึ่งเราแบ่งกลุ่มกัน โดยภาพรวมแล้ว กทม. เป็นศูนย์กลางใหญ่ กทม. น่าจะเป็นบริเวณจังหวัดที่เป็นตัวอย่างนำร่องให้แก่จังหวัดอื่น ๆ ต่อไป ก็หวังว่าคงจะได้ข้อคิดบ้างนิด ๆ หน่อย ๆ ขอบคุณ

คำกล่าวเสวนาของวิทยากร
ในการเสวนาเรื่อง
“การเสนอแนวคิดของภาคเอกชน
ตามยุทธศาสตร์แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร
ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒)”

โดย
นายวิโรจน์ สัตย์ประเสริฐนันท์
นายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ

นอกจากตำแหน่งนายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ ยังเป็นกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ และเป็นกรรมการของสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยด้วย ก่อนอื่นขอเรียนว่าผมเอง ท่านก็ได้ฟังในลักษณะของเชิงวิชาการไป เพราะผมเองต้องเรียนว่าเป็นภาคปฏิบัติ เพราะฉะนั้นการพูดคงจะไม่เชิงวิชาการอะไรได้มากนัก แต่ขอพูดโดยรวมทั่ว ๆ ไป เรื่องของ กทม. นี่หลาย ๆ ท่านเองก็พูดในลักษณะที่น่าสนใจ และเห็นด้วยหลายประการอยู่แล้วในสิ่งที่ผมก็ต้องการจะเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของงบประมาณ โดยเฉพาะราชการเรานั้น ส่วนใหญ่ก็จะมักจะมีปัญหาเรื่องของคำว่า งบประมาณมีจำกัด เพราะฉะนั้นเรื่องของงบประมาณเมื่อมีจำกัดแล้ว สิ่งที่เราจะต้องมองก็คือการใช้งบประมาณที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด นั่นก็คือการที่จะต้องนำมาพิจารณาในเรื่องแต่ละเรื่องอย่างเป็นบูรณาการมากกว่า อย่างที่ที่โอกาสได้พูดถึงเรื่องของภารกิจที่ควรยิ่งมุมในเรื่องของเขต ซึ่งผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง เรื่องของงบประมาณเมื่อมีจำกัดแล้วไม่ควรแยกย่อยมากนัก เรื่องของการที่เราจะทำงบประมาณ ถ้าหากว่าไปแยกย่อยมาก แล้วบางทีก็ไม่ได้เนื้อได้หนัง เหมือนกับการที่เราไปกระจายเงินออกไป แล้วสุดท้ายก็ไม่ได้อะไรเป็นชิ้นเป็นอัน การทำของการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครนั้น อย่าไปมองเรื่องของภารกิจที่จะต้องวัดค่าเรื่อง Rating ว่าอันดับ ๑ อันดับ ๒ สมัยนี้ผมเรียนตรง ๆ ผมเองก็ไม่ค่อยต้องการจะเชื่อ เราก็ทราบดีว่าเดี๋ยวนี้เรื่องของการทำงานโพลล์ เรื่องของ SMS เรื่องของการส่ง Short message ต่าง ๆ ใครส่งเข้าไปมาก ๆ ก็ได้ ผมก็ไม่ต้องการมองในแง่ร้าย ไม่รู้จะจ้างให้ทำกันหรือไม่ เพราะฉะนั้น แต่สิ่งที่ผมต้องการจะขอให้ยึดก็คือการแข่งขันหรือการที่จะมองพวกเรา หรือการปรับปรุงพัฒนาตัวเอง โดยไม่ต้องไปสนใจว่า สิ่งที่เราจะได้ อันดับหรือไม่ เพราะการที่เราจะต้องการอันดับ บางทีเราก็มองข้ามความเป็นเราออกไป เราไปมองเห็นถึงการพัฒนาการเจริญก้าวหน้าในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง อย่างเช่น บางทีไปพูดเสีย โครงการบางโครงการ

อย่างไร้พุดผิด ผมต้องการจะขอ อย่างเช่น ไปบอกถึงเรื่องว่านี่โครงการมองเอลิเซ มาฟังกิริเวียร่า ดึกว่าเราแล้ว กลายเป็นเรากำลังประชาสัมพันธ์ให้คนไปเที่ยวมองเอลิเซที่ปารีส เดียวเขาก็ หว่ามองเอลิเซดีกว่าสิ เพราะเราไปเลียนแบบเขา แล้วมองเอลิเซอยู่ที่ไหน บางอย่างคง ดึกว่า นี่เป็นเรื่องที่สวยกว่าเราหรือไม่ ไม่สวยกว่าอันดามัน แล้วก็ไปเน้นเรื่องอันดามัน ความเป็นไทย เราขายความเป็น Thainess เมื่อขายความเป็น Thainess แล้วกรุงเทพมหานครต้องขายความเป็นไทย อย่าไปออกในลักษณะที่เป็น Western หรือเป็น European อย่างนี้ผมคิดว่าคงจะไม่ได้อะไรมากนัก แม้กระทั่งถนนราชดำเนินที่เราพูดถึงที่จะทำ ผมก็ยังไม่แน่ชัดนักว่าทำไปแล้วจะดึกว่าตรงไหนใน ลักษณะการอนุรักษ์ในส่วนตรงนั้น มองเอลิเซนั่นมีถึง ๑๒ ถนนตรงประตูชัย ของเรามีแค่ ๔ สาย แล้ว รถเขาวิ่งตรงนั้นเรียกว่าเป็นเอกลักษณ์ของการจราจร คือบริษัทประกันภัยไม่รับผิดชอบ เพราะว่าหาไฟ แดง ไฟเขียวไม่ได้ ทำยาก อันนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในส่วนของการทำ ผมคิดว่างบประมาณนาที่จะไป เน้นในเรื่องของสิ่งที่ควรเป็นของเมืองโดยเฉพาะ อย่าไปเน้นเขต ผมเห็นมีหลายโครงการไปให้เขตแต่ ละเขตออกมา ซึ่งผมมองว่า งบประมาณเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ผมเชื่อว่าเขตก็มีของเขาอยู่แล้ว ในเมื่อมี อยู่แล้ว ถ้าเราไปของงบประมาณตรงนี้ก็ทำให้การงบประมาณที่ควรจะใช้ในสิ่งที่สมควรที่จะมาพัฒนา ปรับปรุงหายไป ถ้ามองถึง Mega-project มองถึงงบประมาณที่จะใช้ ผมเคยพูดหลายหนว่า ถ้าจะใช้ จริง ๆ น่าจะใช้ในเรื่องของการเวนคืนริมแม่น้ำเจ้าพระยาบางส่วน อย่างตั้งแต่สะพานพระพุทธยอดฟ้า ไปถึงพระราม ๘ สองข้างทางริมน้ำ น่าที่จะมีการเวนคืนบางส่วน แต่ส่วนที่เป็นเจ้าของเขาก็ยังอยู่ ผม คิดว่าควรจะเวนไว้ จะดูสวยงามตลอดแนว เฉพาะส่วนนั้นไป เพราะไม่เช่นนั้นทุกวันนี้แม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่สุดของ กทม. ที่ควรต้องส่งเสริมการท่องเที่ยว มีทั้งร้านอาหารและเทน้ำ บำบัดน้ำเสีย เราก็อยู่แล้วเมืองไทยไม่มีหรือ ประเภทมาดูแลรักษาเพื่อสิ่งแวดล้อมของส่วนรวมไม่มี เพราะฉะนั้น สิ่งที่รัฐบาลจะต้องทำ จะต้องดูแล กทม. จะต้องขอก็คือต้องพยายามทำ ตรงนี้ให้ได้บางส่วน ผมเชื่อ ว่าวิว ทิวทัศน์จะสวยงามเหมือนเมืองนอก แล้วก็จะได้ตลอด น้ำจะสวยงาม นอกจากนั้นการลงทุน บางอย่าง การเปิดไฟแม่น้ำเจ้าพระยาเราก็เห็นแล้วว่า แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นหลักของ กทม. สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่ผมยกว่า สิ่งที่เราควรต้องทำให้เป็นของใหญ่ ๆ ลงทุนมาก ๆ เรากลับไม่มอง เราไปมองเรื่อง ของการหางบประมาณ หาสร้าง Project กันมาก ๆ คนนั้น Project ที่ ใครมี Project ก็ส่งกันมา ต่าง คนต่างส่ง ต่างคนต่างทำกันมา เสร็จแล้วก็ต้องไปจัดงบประมาณให้ ซึ่งบางที่ไม่เหมาะสมในการที่ จำเป็นจะต้องไปให้ วันก่อนพิพิธภัณฑ์ทหารอากาศ ไปของบบ้าง อะไรบ้าง ผมว่ากองทัพอากาศทั้ง กองทัพ ชื่อเครื่องบินที่เท่าไร แค่อำเดียวก็เป็นร้อย ๆ ล้าน กับแค่พิพิธภัณฑ์ทหารอากาศตรงนั้น ยานอวกาศ ทำไม่จัดไม่ได้ หัวหน้าพิพิธภัณฑ์ก็ยกบ่นว่านี่ไม่มีงบประมาณ อย่างนี้เป็นต้น ผมคิดว่า การที่ไปให้งบประมาณบางส่วนราชการที่ไม่สมควร กลายเป็นไป Spoil หรือทำให้เกิดนิสัยที่ไม่รักษา ของของตัวเอง หรือไม่พยายามที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของตัวเอง พอใครได้ก็เอา ไม่มีมาก็ไม่ทำ อย่างนี้ ผมเลยคิดว่า กทม. ซึ่งเป็นหลักใหญ่ไม่ควรจะมองเขตมากนัก แล้วแต่ละเขตไม่ใช่ไม่มอง มองแต่เขตนั่นต้องมึงงบประมาณของเขาอยู่แล้ว ซึ่งไม่ยาก เมื่อท่านลองอ่านให้บางโครงการฟังแล้ว

ผมก็ไม่เห็นว่าจะส่งเสริมการท่องเที่ยวอะไร แล้วไปขอกลับมา ก็ต้องขอ เขาให้ ขอก็ขอ แล้วก็ไม่ว่า ก็ให้ เขาขอมา อย่างโครงการลาดกระบังแฟร์ ฟังแล้วก็รู้แล้วแฟร์อย่างไร จำเป็นต้องของงบประมาณหรือ โครงการลาดกระบังแฟร์ อีกหน่อยก็มีหนองแขมแฟร์ อีกหน่อยก็มีหนองจอกแฟร์ แล้วใครจะไปเที่ยว แฟร์ ๆ พวกนี้ ก็มาจากพวกงานวัด งานอะไร ก็ไม่ได้มากมาย ไม่จำเป็น ทำให้เสียงบประมาณโดยใช่ เหตุในการที่เราจะดึงมาใช้ในงบประมาณหลัก ๆ ใหญ่ บางส่วนก็เช่นกัน เป็นหน้าที่ของเอกชน ไม่ควร จะไปลงทุนแข่งกับใคร บางโครงการเรือเขาก็มีมากมาย เรือแม่น้ำ ท่านใช้ไม่หมดแล้วตอนนี้ วิ่งเล่นกัน ซ้อมเล่นกันก็มากมายแล้ว ทำไม่ต้องไปหางบประมาณสร้างเรือท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครอีก แล้วไป ต่อเรือท่องเที่ยว ผมคิดว่างบประมาณตัวนี้ สิ่งที่เขา มี เอกชนมี แล้วเราไม่ต้องไปลงทุน เสียตายงบ เอา งบมาทำในสิ่งที่ผมว่า อย่างเช่น ลงทุนเปิดไฟฟ้า ผมทราบมา เขาบอกไฟฟ้าเปิดทุกคืนไม่ได้เปลือง อย่างเช่น พระราม ๘ ถ้าเราจะขายแม่น้ำสักวัน เราขายแหล่งท่องเที่ยว กทม. การลงทุนแบบนี้เราไป มองแต่เรื่องด้านเสีย ด้านลงทุนเรื่องเงินเสียเปล่า เราลืมคิดว่าเรากำลังจะดึงการท่องเที่ยว ถ้าเราเปิด ทุกคืน ลองคิดดูสิ เราจะหาคนล่องแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเอกลักษณ์ของ กทม. ได้ทั้งกลางวันและ กลางคืน กลางวันเริ่มแล้ว ต้องเริ่มกลางคืนถึงจะดูแสง สี เสียง นี้ออกเปิดวัน ๆ ผมถามว่านักท่องเที่ยว ที่ไหนมานั่งบอกว่าต้องวันเฉพาะพฤหัสบดี ศุกร์ เสาร์ ถึงไปล่องถึงจะเห็นไฟ เขามาวันจันทร์เขากลับ แล้ววันพุธ ไม่ต้องดูแล้วก็ได้ล่อง .ลงทุนค่าไฟไม่เท่าไร ลองให้ดู แล้วแวบไปทั่วทั้งแม่น้ำ ผมว่าจะ คึกคัก แล้วจะช่วยเสริมบรรยากาศได้มากมาย นอกจากนี้ในเรื่องของการที่ผมเคยทำโครงการหลัก ๆ ที่สำคัญ คือ เรียนกับท่านไปตั้งหลายหนแล้ว ในหลายที่ท่านก็ไม่ได้ทำให้โครงการอย่างนี้ อย่างเช่น ผมบอกช่วยจัด Keyos ให้มัคคุเทศก์ ท่านก็ไม่จัดให้ ผมบอกนี่ Guide walk เราต้องทำ แล้วก็ Guide walk มี Guide ของเราหลาย ๆ ภาษาไปอยู่ประจำ โดยเฉพาะจุดสำคัญตรงเกาะรัตนโกสินทร์ แล้วก็ ไปดู Information ต่าง ๆ ให้กับแขก กับ ๒. ซึ่งจะขอคือที่ทำอากาศยานก็มีบุญให้กับมัคคุเทศก์ ท่าน ควรจะดำเนินเรื่องให้ไปวิ่งให้ เพราะว่ามัคคุเทศก์หลากหลายภาษาจะช่วยได้ในเรื่องของการอำนวยความสะดวก สร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว ถ้าท่านไม่ทำสิ่งต่าง ๆ อำนวยความสะดวก ต่าง ๆ เหล่านี้ นักท่องเที่ยวเข้ามา ท่านไปโฆษณาไปก็เท่านั้นแหละ เพราะว่าโฆษณาไป เราเรียกว่า โฆษณาก็คืออะไร การโฆษณาก็คือการชวนเชื่อ เหมือนกับที่เขาพูด รูปสวย ๆ เขาชวนมาเที่ยว เพราะฉะนั้นการท่องเที่ยวทุกวันนี้เขาเรียกว่า การทำโบโรชัวร์ให้เขียนไปให้มีรูป ดูแล้วน่าเที่ยว แต่ว่า มาเที่ยวแล้วไม่ได้เหมือนกับที่คุณเห็นในโบโรชัวร์ นี่คือการจำกัดความใหม่ แล้วทำให้ขาดความ น่าเชื่อถือ Mouth to mouth คือสิ่งสำคัญของการประชาสัมพันธ์ที่ดีที่สุด ไม่ใช่การออกทีวี ออกแมก กาขึ้นกันมากมาย เสียเงินไปมาก แต่คนมาเห็นแล้วคือการหลอกลวง แล้วการท่องเที่ยวเสียหาย นั่น คือความเป็นจริงที่ไม่ควรจะไปทำ ผมถามว่าเดี๋ยวนี้เอาง่าย ๆ ผมยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจน ทุกวันนี้ เวลาโฆษณาตลาดน้ำดำเนินสะดวก มีใครบ้าง เอาภาพใหม่ ๆ ไปถ่ายโบโรชัวร์แล้วไปพิมพ์ แล้วก็ไป โฆษณาเมืองนอก ไม่มีหรอก เอาของเก่าที่เขาถ่ายกันมานานแล้วเต็มพริ้วไปหมด แล้วดึงความเป็น ธรรมชาติของเขาทั้งนั้นละ ไม่มีใครเอาของใหม่ตอนนี้ไปถ่าย ไปถ่ายดูแล้วก็ไปติดร้านค้าขาย

เครื่องประดับ แล้วก็ปิดกันหมด ไม่มีทางเข้า ทางเดินเลย นั่นคือของจริงทุกวันนี้ แต่ไม่ใช่เหมือนสมัยก่อนที่เราเอาภาพไปขาย อย่างนี้คือตัวอย่างว่าทำไมเราไม่เอางบประมาณมาคิดอย่างนี้ กทม. ส่วนที่เป็นเรื่องของการสนับสนุนบางส่วนที่เป็นเรื่องการท่องเที่ยวที่เขตทำได้อยู่แล้วเราไม่จำเป็น หรือแม้โครงการใหญ่ ๆ บางโครงการที่เป็นอย่างของวัด วัดอรุณฯ เราก็ทำมาหากินกับวัด เราก็ไม่ได้คิดว่าจะไปปิดกันกีดขวางวัด ให้มีงบประมาณ อย่างวัดอรุณฯ รวยเหลือเกิน รวยมากเสียจนท่านก็ทำของท่านได้ ฉะนั้นงบประมาณที่ไปขอวัดอรุณฯ ก็ควรจะต้องมาใช้ในส่วนที่เรายังขาด เราต้องมาเติมในสิ่งที่ไม่ได้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการจะมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านคิดดูโฆษณาไปโฆษณามา มาถึงได้เห็นไม่เต็มวันหรอก เพราะว่ากาจรจรติดหมด จะไปไหนก็ไม่ได้ นี่ถือเป็นจำนวนสำคัญมาก อีกด้านหนึ่งที่ผมบอกว่าทำไม เวลาไปอยู่ที่สนามบินดอนเมือง ทำไมควรจะมีเคาน์เตอร์ให้ไกด์ หรือให้อะไรไปช่วย ท่าน การท่องเที่ยวที่ประทับใจให้คนมา ทุกวันนี้ปัญหาอีกอันหนึ่งท่านทราบหรือไม่ โดยเฉพาะแขกญี่ปุ่น แขกอะไรทุกวันนี้ เรามีเจ้าหน้าที่สรรพสามิต อะไรต่ออะไร คอยอำนวยความสะดวกเรื่องการท่องเที่ยว แต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่เหล่านี้คอยไปดักจับเขาเอาบุหรี่มา ๒ แถว แล้วไปจับ ๑๗,๐๐๐ - ๑๘,๐๐๐ เสียค่าปรับท่าน ถ้าเป็นท่านไปเมืองนอกไปเจอแบบนี้ท่านต้องการจะกลับบ้านแล้วไม่เที่ยวแล้ว หหมดอารมณ์แล้ว คือแทนที่ไปเสร็จแล้วดับเข้าไปเลย เชิญ อันนี้ต้องบอกธรรมเนียมยึดไม่ได้ ทำไม่ได้นะ ลากไปโรงพัก กว่าจะได้เที่ยววันนั้นทั้งวันไม่ได้ไปไหน ทุกวันนี้ก็ยังเป็นอยู่ ผมบอกว่ายังไม่มีเวลาไปคุยกับท่านรัฐมนตรี แล้วก็ท่านอธิบดีให้ เพราะว่าส่วนนี้เป็นส่วนที่ผิดกฎหมายก็จริง แต่ว่าเราเห็นโดยสามัญสำนึกอยู่แล้ว นี่คือนักท่องเที่ยว นี่ไม่ใช่ผู้ค้า ไม่ใช่คนลักลอบเอาบุหรี่มาขาย เห็นชัดเจน สิ่งเหล่านี้ถ้าทำได้ กทม. งบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวแทบจะไม่ต้องเสียอะไรมากมาย แค่ทำทุกสิ่งทุกอย่างให้ถูกต้อง มีจริยธรรม คุณธรรมตรงนั้น อย่าเอานักท่องเที่ยวเป็นเหยื่อมาก ตั้งแต่ก้าวแรกจากสนามบินก็เสียหายแล้ว ตรงนี้ผมต้องการให้ กทม. ช่วยไปดูด้วยว่าจะช่วยในเรื่องประชาสัมพันธ์ตรงนี้ได้หรือไม่ ระยะเวลาเฉพาะปัญหาเฉพาะหน้าตรงนี้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าน่าสนใจมากกว่าในการที่จะดูงบประมาณทุก ๆ ปีให้เป็นต่อเนื่อง เรื่องคลองการท่องเที่ยว เรื่องคลองต่าง ๆ ก็เหมือนกัน ถ้าท่านไปเปิดที่ท่องเที่ยวมากเกินไป หลาย ๆ เขต เดียวก็ไปเปิดที่นั่น เดียวก็เปิดที่นี่ ไม่มีสิทธิที่จะได้พัฒนา แต่เราควรที่จะเลือก Priority เลือกสิ่งที่จะจัดอันดับต้น ๆ ว่า แหล่งท่องเที่ยวไหนที่เป็นแหล่งสำคัญ แล้วเคย Work และคืออยู่แล้ว ผมเรียนว่าถ้าไปทำ ท่านลองคิดดูสิว่า ทุกวันนี้อย่างคลองเวลาไปเที่ยวเข้าไปลึก ๆ เที่ยวไม่ได้ น้ำมันเสีย ชยะมาก สิ่งต่าง ๆ นี้เคยไปคิดที่จะเอางบประมาณมาจัดการให้ตลอดรอดฝั่งหรือไม่ ถ้าทำตรงนี้คือการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเสริมได้ ถ้าเราเปิดใหม่ ๆ เอางบประมาณลงใหม่ ๆ ก็เหมือนกับเราไปเปิดตลาดสดขึ้นมาเพิ่มเรื่อย ๆ แล้วก็เน่า ของเน่า ของเสียไปเรื่อย ๆ แล้วคนก็มาทำเลอะเทอะไปหมด เพราะฉะนั้นบางครั้งแหล่งท่องเที่ยวที่ดั้น บางทีก็ต้องปล่อยให้เป็นการที่ไม่ทำอะไรเลย บางแหล่งอย่าเพิ่งไปเจาะเขา เหมือนกับสิ่งที่เขายังไม่รู้เดียงสา ไปเปิดให้เขาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ปรากฏว่าเขายังไม่รู้วิธีปฏิบัติในการจัดการ ในการดูแลนักท่องเที่ยว ในการที่จะสร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยว อย่างนี้เป็นต้น

และนอกจากนี้ในเรื่องของการพัฒนาบุคลากร ผมจะขอพูดในเรื่องของมัคคุเทศก์มากหน่อย เพราะว่าเรามีมัคคุเทศก์ ก็เรื่องของบุคลากรด้านนี้ กทม. ก็ควรจะตั้งพัฒนาเรื่องให้มีมัคคุเทศก์นอกจากมาดูแลนักท่องเที่ยวแล้วก็พัฒนาเรื่องภาษาเพิ่มขึ้น ให้มีความหลากหลายภาษาที่คนต้องการภาษาของเขามากขึ้นเรื่อย ๆ เราก็ต้องมีผลิตคนเข้าไป การผลิตนี้ก็ส่งไปตามสถาบันต่าง ๆ เหมือนทุนการศึกษาก็ได้ ไม่จำเป็นต้องไปจัดเป็น ๓๐ - ๔๐ คน เพื่อให้ได้คนที่...ทีเดียว อย่างนี้ก็เลี้ยงงบประมาณเหมือนกัน เพราะว่าบางที่เราได้คนที่ไม่ต้องการเรียน ได้คนมาไม่ได้ทำงานจริง พวกนี้ก็เสียเปล่า ผมคิดว่าการอบรมภาษาปัจจุบันนี้ควรจะเปลี่ยนเป็นเรื่องของการส่งเข้าอบรมเป็นเคล็ด ๆ มากกว่า

เรื่องของงบประมาณอย่างที่ผมเรียนไปแล้ว ภาครัฐถ้าเป็นไปได้ให้เน้นไปที่เรื่องของภาคเอกชนที่เขาไม่มีทุนจริง ๆ อย่างพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นของชาวบ้านที่เขาตั้งใจทำด้วยใจรักพวกนี้ควรจะไปสืบเสาะดู แล้วช่วยเขา อย่างเช่น ที่พิษณุโลก ของจ่าทวิ เห็นหรือไม่ เขาก็ทำของเขามาดี เงินก็ไม่ได้เก็บแรก ๆ ปรากฏว่าถึงเวลาไปไล่เก็บภาษีเขาย้อนหลัง เห็นหรือไม่ นอกจากไม่ได้ดูแล ไม่ช่วยเขา ถึงเวลาก็ไปคิดแต่เรื่องภาษีไปเก็บเขาอะไรอย่างนี้ สุดท้ายคนก็เลยต้องสลบไปเรื่องนี้ก็ไม่ได้

เรื่องทั้งหมดนี้ผมคิดว่าหลายสิ่งหลายอย่างที่พูด ผมก็ได้เรียนไปแล้วว่าผมจะขอพูดเป็นรวม ๆ นอกจากนี้แล้วสิ่งที่ กทม. จะต้องไปดูก็คือว่างงบประมาณบางส่วนน่าจะลงทุน อย่างเช่น ตรงข้ามบ่อมพระสุเมรุผมเห็นมานานแล้วตึกนี้ คือตึกวิทยาลัยช่างเก่า เป็นวิทยาลัยเก่าของช่างเทคนิค อินทราชัย ท่านเห็นหรือไม่ กลางคืนสวยมาก แต่พอกกลางวันซากเป็นปรักหักพัง ใช้ไม่ได้ แต่เวลาโดนไฟเรื่องสวยมากตรงนั้น น่าที่จะไปขอซื้อเขามา แล้วก็ทำเป้าหมายพื้นที่ท่องเที่ยวหลัก แล้วก็ต้องการเดินทางเพื่อหาประสบการณ์ พวกนี้อาจจะมาเป็นในรูปแบบของ Back packer หรือเป็น FIT เดินทางเข้ามาเป็นรายบุคคล อะไรอย่างนี้ ซึ่ง Loop ของท่องเที่ยวตอนนี้จะเปลี่ยนเป็นในตลาดพวกนี้มาก เราควรจะมอง Product ใหม่ ๆ ของเราให้สอดคล้องกับตลาดท่องเที่ยวโลก คนพวกนี้ ๑. ชอบหาประสบการณ์ ๒. ชอบทำกิจกรรม ชอบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพราะฉะนั้นถ้าเราเตรียม Product ของการท่องเที่ยว เราให้สอดคล้องกับในแนวโน้มของการท่องเที่ยวของโลก ณ ปัจจุบันนี้ เราก็จะรองรับตลาดนี้ได้เต็มที่ ก็ขอฝากใน ๓ ประเด็นนี้ไว้ด้วย

คำกล่าวเสวนาของวิทยากรผู้ดำเนินรายการ
ในการเสวนาเรื่อง
“การเสนอแนวคิดของภาคเอกชน
ตามยุทธศาสตร์แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร
ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๕๒)”

โดย
หม่อมหลวงหทัยชนก กฤดากร
ประธานเลขาธิการสมาคมโรงแรมไทย

ก่อนอื่นในนามของภาคเอกชน ต้องขอขอบพระคุณคณะกรรมการการท่องเที่ยวสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะคุณภวนิดา คุณผลิน ที่ให้เกียรติพวกเรามาแสดงความคิดเห็นในวันนี้ ผมขออนุญาตเปิดประเด็นให้ผู้อภิปรายท่านแรก คือคุณโอภาส เนตรอำไพ คุณโอภาสเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ยาวนานในวงการท่องเที่ยวของเรา ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งรองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเป็นรองประธานสมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ เป็นกรรมการสำนักงานส่งเสริมการประชุมและจัดนิทรรศการนานาชาติ และเป็นที่ปรึกษาของสมาคมโรงแรมด้วย คุณโอภาส มีประสบการณ์ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ภาครัฐท่านเคยเป็นผู้อำนวยการที่สำนักงานท่องเที่ยว กรุงลอนดอน และที่ซิดนีย์ ออสเตรเลีย หลังจากนั้นท่านก็ผันตัวเองออกมาทำงานในภาคเอกชน โดยเป็นกรรมการผู้จัดการของโรงแรมคลับอันดามันที่ภูเก็ต แล้วปัจจุบันก็ยังทำงานอยู่ในสายงานโรงแรมด้วย เพราะฉะนั้นมุมมองของท่านคงได้ทั้ง ๒ มุม อย่างเท่าเทียมกัน

แผนของท่านเสถียร คือ ๖ เดือนวางแผน ๖ เดือนปฏิบัติ อีก ๖ เดือนวัดผล แตกต่างจากรัฐบาลเรา ๔ ปีซ่อม ๔ ปีสร้าง อีกประเด็นที่ท่านพูดถึงก็คือ เรื่องคณะกรรมการ ผมเข้าใจว่าคงหมายถึงผู้ที่คร่ำหวอด แล้วมีประสบการณ์ในวงการท่องเที่ยว ประกอบกับผู้ที่มีอำนาจจากภาครัฐมาร่วมตัวกัน แล้วใช้สูตรของคุณโอภาส คือ Top down ลงไป ไปเป็นงานปฏิบัติ หรือเป็น Project ผมคิดว่าน่าจะตรงเป้าได้ดีที่สุด

เห็นด้วย เรื่องคนเป็นเรื่องสำคัญมาก แล้วก็ธุรกิจท่องเที่ยวค่อนข้าง Sensitive ถ้าเกิดเหตุการณ์ไม่ดีขึ้นมากับนักท่องเที่ยว ชาวแพร่หลายไป ตกูบได้ทันที แต่เรื่องฟุตบอลนี่คงต้องเป็นโครงการระยะยาวที่ กทม. จะต้องฝากดูแลด้วย ท่านอื่นมีคำถามต่อเรื่องนี้หรือไม่

เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เราคงต้องมาดูเรื่องทำการบ้านของเก๋ากันก่อนก่อนที่เราจะไปทำ Product ใหม่ อันนี้จะเป็นมุมมองที่ดี ท่านอื่นไม่ทราบมีอะไรจะเสริมอีกหรือไม่ เชิญ

ป้ายอัจฉริยะถือว่าเป็นผลงานชิ้นโบแดงของ กทม. เลย สำหรับผู้ขับรถ เรื่องถนนยืมผมค่อนข้างจะใหม่ ไม่ทราบจะมีเจ้าหน้าที่ กทม. ที่จะให้ความกระจ่างเรื่องนี้บ้างหรือไม่ ถ้าไม่อย่างนั้นก็ต้องฝากคณะไป ก็ขอฝากไปกับคณะทำงานแล้วกัน

ข้อเสนอของคุณเรวดี เลิศวิริยะกิจ สมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย ถือเป็นข้อเสนอแนะที่ดีนะครับ เพราะว่าในปัจจุบันนี้ต่างประเทศเขาให้ความสำคัญกับคนพิการมาก ก็ถือเป็นแนวทางในการเสนอแนะ

เรื่องที่คุณชัชวาล ชีพเรื่อนุ่น สมาคมมัคคุเทศก์ เสนอนี้คงต้องฝากไป จริง ๆ เป็นเรื่องไม่ถ่วงนัก เป็นเรื่องของเอกชนต่อเอกชน แต่ถ้ามีการจัดระบบอย่างเรียบร้อย หรือว่าห้ามปรามอะไรพอสมควร ผมคิดว่าสังคมคงรับได้

เรื่องที่จอตรดถถือว่าเป็นข้อเสนอแนะที่ดีในหลากหลายมุมมอง ถ้าต่างประเทศเขาทำเรื่องที่จอตรดถได้ก็ไม่น่าจะมีเหตุผลอะไรที่เราทำไม่ได้ เพียงแต่อาจจะต้องหาที่เหมาะสมหน่อย แต่ปัญหาหลัก ๆ ที่เราฟัง ๆ ดูการสัมมนาวันนี้ก็คงจะเป็นเรื่องของมลพิษ ซึ่งเป็นอุปสรรคมากต่อการให้คำตอบแก่นักท่องเที่ยว

ที่นี้เรื่อง Walking street ผมคิดว่าในความหมายของเราก็คือเป็น Permanent walking street เลย จะริมน้ำหรืออะไรต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยว เป็นแหล่งของนักท่องเที่ยว คือมิใช่จะไปปิดถนนป้องกันรถอื่น หรืออะไรทำนองนั้น ขอขอบคุณท่านผู้มีเกียรติทุกท่านที่สละเวลาตั้งใจฟัง หวังว่าข้อมูลที่ได้รับคงจะเป็นผลประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของ กทม. อย่างยั่งยืนต่อไป
ขอบคุณ

**สรุปผลการระดมความคิดเห็น
กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๑ การอนุรักษ์และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว**

**โดยวิทยากรดำเนินรายการ
นายสนธยา บุญโพธิ์ชา
นักพัฒนาการท่องเที่ยว ๔ กองท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร**

กลุ่มที่ ๑ ยุทธศาสตร์ อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โครงการที่กลุ่มนำเสนอโครงการแรกก็คือ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เดิมที่มีอยู่ สร้างมาตรฐานขึ้นมา เพราะว่าแหล่งท่องเที่ยวของกรุงเทพฯ ในกลุ่มของเรามีความรู้ลึกว่ามีมากมายแล้ว แต่ว่าอยู่ที่ว่าเรามาจัดการ ทำอย่างไรจะให้มีความมาตรฐาน แล้วก็ให้เป็นที่รู้จัก เช่น การสร้าง Root ท่องเที่ยวเชื่อมโยงที่ใกล้เคียง อย่างเช่น พระบรมมหาราชวังมีผู้เข้าชมมาก แต่กลับกันพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร มีผู้เข้าชมน้อย ทำอย่างไรจะให้ผู้เข้าชมพระบรมมหาราชวัง ได้เข้ามาชมพิพิธภัณฑสถานด้วย ในกลุ่มของเราก็คิดว่าพิพิธภัณฑสถานของเราจะจัดกิจกรรมได้ มีการขอเข้าไปใช้สถานที่ มีการดินเนอร์ มีการจัด Grand meeting แสง สี เสียง อะไรพวกนี้ ซึ่งจะเป็นการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งพวกนี้ได้

โครงการที่ ๒ คือการจัดระบบ การเข้าชมสถานที่ที่เป็นช่วงเวลา การจัดคู่มือเข้าชม คือสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งจำเป็นที่จะต้องมีการวางตัวว่าจะทำอะไร วิธีการที่จะเข้าชม เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย โครงการนี้ก็น่าจะมีจัดคู่มือเข้าชม แล้วก็ปัญหาด้านศักยภาพ คือ กทม. ก็มีที่ขอมาก็คือปัญหาการจราจร แล้วก็ที่จอดรถซึ่งเป็นปัญหามากกับสถานที่ท่องเที่ยว แล้วก็สาธารณูปโภค ห้องน้ำสำหรับบุคคลทั่วไป คนพิการ ที่จะต้องทำ สิ่งในกลุ่มที่ ๑ ต้องการจะให้ กทม. ช่วยพัฒนาก็คือ เส้นทางเกาะรัตนโกสินทร์ ที่เราทำอยู่แล้ว แล้วก็คูคลองต่าง ๆ ซึ่งตอนนี้ปัญหาเรื่องการท่องเที่ยวทางน้ำก็คือคู คลอง มีปัญหาด้านการสัญจร ประตุน้ำ และน้ำที่เน่าเสีย แล้วก็ระเบียบ

ร้านค้าที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ควรจะไปจัดระเบียบตรงนี้ด้วย จัดภูมิทัศน์ให้สวยงาม หลักใหญ่ของการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งก็มี ๑. อนุรักษ์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเชิงวัฒนธรรม ๒. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ศึกษา สำนวญทรัพยากรท่องเที่ยวต่าง ๆ แล้วก็นำไปพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แล้วก็พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสิ่งแวดล้อม แล้วก็อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงนิเวศน์ เชิงธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นพวกเกษตรอินทรีย์ แล้วก็ระบบนิเวศทั่วไป

**สรุปผลการระดมความคิดเห็น
กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยว**

โดยวิทยากรดำเนินรายการ
นางจิราภา วสุวัต ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาชีพ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากการระดมความคิดเห็นของกลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยว เราได้คิดกันว่า เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากที่ได้มีการอนุรักษ์พัฒนาในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยว เรามีสินค้าแล้ว อะไรแล้ว มี Product ต่าง ๆ ขึ้นมาแล้ว เราจะทำอย่างไรเพื่อที่จะให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย ชาวต่างประเทศ ได้เข้ามาเที่ยวในกรุงเทพมหานครมาก ๆ เราก็เลยคิดเป็นโครงการขึ้นมา ก็คือ ๑. โครงการในเรื่องของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว อาจจะเป็นกิจกรรมในเรื่องของกิจกรรมประเพณีต่าง ๆ แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งก็คือกิจกรรมในด้านการส่งเสริมการขาย ซึ่งอาจจะทำเป็นช่วง เป็นช่วงที่เราต้องการที่จะส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเข้ามาให้มากขึ้นจากที่เรามี เช่น อาจจะเป็นใน

เรื่องของการให้มีกิจกรรมที่เคลื่อนไหว เพื่อเป็นการกระตุ้นนักท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี แล้วก็ในอีกกิจกรรมหนึ่ง อีกโครงการหนึ่งก็คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวตามงานประเพณีและกิจกรรมท่องเที่ยวเพื่อเป็นการส่งเสริมการขาย และที่สำคัญก็คือการส่งเสริมควรจะมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำ โดยร่วมกับสมาคมเรือไทยและชุมชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องของการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว และอีกโครงการหนึ่งก็คือ โครงการยกระดับมาตรฐานการบริการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะเป็นในมาตรฐานการท่องเที่ยว การบริการทางการท่องเที่ยวในด้านของที่พักร้านอาหาร หรือว่าการขนส่งคมนาคมต่าง ๆ ศูนย์ข้อมูล อันนี้ก็เป็นอีกโครงการหนึ่งที่เป็นภาพรวมของโครงการใหญ่ อีกโครงการหนึ่งที่เห็นว่าจะจะทำให้ได้มาตรฐานมากขึ้น และให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวใน กทม. ได้มากขึ้น ก็คือโครงการยกระดับมาตรฐานการบริการท่องเที่ยวทางน้ำ จากที่เราได้ฟังวิทยากรได้บรรยายในเรื่องของกรุงเทพฯ ที่มีจุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจ คือ การท่องเที่ยวทางน้ำก็คิดว่าโครงการในเรื่องของการยกระดับมาตรฐานโครงการท่องเที่ยวทางน้ำก็เป็นจุดที่น่าสนใจอีกโครงการหนึ่ง ซึ่งเราจะต้องมีการทำทั้งระบบของการที่จัดการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของที่ทำนวิทยากรได้พูดไว้เมื่อเช้า คือ ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ จุดแวะพักหรือท่าเทียบเรือท่องเที่ยว หรือว่าเพื่อที่จะให้คำแนะนำทางการท่องเที่ยว ใกล้เคียง ๆ หรือผู้ให้คำแนะนำทางการท่องเที่ยวในแต่ละชุมชน

ส่วนอีกโครงการหนึ่งก็คือ โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการตลาดทางการท่องเที่ยว ก็คือเหมือนกับว่าเป็นศูนย์ข้อมูลทางการท่องเที่ยวอันหนึ่ง ซึ่งศูนย์นี้ ในภาพของการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครก็คือจะไปสอดคล้องกับของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ก็คือ ของ ททท. หรือของกระทรวงที่จะทำให้เป็นระบบที่สอดคล้องกัน เพื่อให้เป็นศูนย์ข้อมูลที่สะดวกกับนักท่องเที่ยวที่จะเข้าถึงข้อมูลได้ และรับทราบข้อมูลซึ่งจะมีส่วนในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ ซึ่งจะทำให้เกิดการตลาดมากขึ้น คือถึงมือผู้ซื้อได้มากขึ้น และสำหรับกลุ่มนี้ก็ได้ให้ข้อเสนอแนะในการที่จะจัดทำโครงการก็คือในเรื่องของด้านความจำกัดของงบประมาณ ดังนั้นในการที่จะจัดตั้งค่าของงบประมาณ เพื่อให้ประชาชนกับทางการท่องเที่ยวแล้วก็ควรที่จะพิจารณาในเขตที่เป็นจุดท่องเที่ยวหลักของกรุงเทพมหานครก่อน เพราะว่าเราอาจจะใช้จุดหลัก ๆ แค่ ๑๐ จุด หรือ ๑๕ เขตก่อน ก็คือเราอาจจะไม่ปูพรมไปทั้ง ๕๐ เขต แต่เราอาจจะเน้นในบางเขตก่อน เพราะเพื่อให้เห็นผล แล้วก็ให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนขึ้นมา

สรุปผลการระดมความคิดเห็น

กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

การเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ การท่องเที่ยว

โดยวิทยากรดำเนินรายการ
นายไชยรงค์ เจริญเมือง

อนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

สำหรับกลุ่มนี้ เรามีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นจากต่างหน่วยงานด้วยกันทั้งหมด ซึ่งพอจะเอ่ยนามตัวแทนของหน่วยงานได้ดังต่อไปนี้ คือ ท่านสมชาย กับท่านพรพล จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้คร่ำหวอดอยู่ในเรื่องการตลาด การประชาสัมพันธ์อยู่แล้ว ส่วนท่านต่อไปคือท่านจันทร์เพ็ญ จากการไฟฟ้านครหลวง ก็คือผู้ให้ความส่องสว่าง ให้ความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว และท่านอรอุมา จากหอการค้าไทย ก็เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว ท่านผู้กำกับกุศลศักดิ์ จากกองกำกับการท่องเที่ยว ท่านสมชาย จากการทางพิเศษ ซึ่งเป็นผู้ดูแลความสะดวกรวดเร็วของการจราจร ท่านชัยรัตน์ จากกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ท่านसानนท์ วันมือทอง คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องครัวไทยสู่ครัวโลก ผมต้องการจะขอกราบเรียนท่านที่เคารพดังนี้ว่า ขณะนี้เราคุยกัน ได้แลกเปลี่ยน ระดมพลังสมองแล้ว ได้มาถึง ๒ เรื่อง คือ ๒ โครงการ จากโครงการทั้งหมดที่ กทม. ได้กำหนดคือยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้ เรา คืออยู่ในข้อ ๓ หรือ ๔ ก็มีในรายละเอียดข้อต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ที่ ๓ ถึง ๗ ข้อด้วยกัน แต่เราดู ข้ออื่น ๆ จะเกี่ยวข้องกับเรื่องการจัดการภายในของ กทม. เองแทบทั้งสิ้น ตั้งแต่เรื่องโครงสร้างขององค์กร เรื่องประสิทธิภาพของงบประมาณ เรื่องแผนท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อันนี้ก็เป็นคณะอื่น แล้วพอเรามาถึงจุดที่ชาวคณะคิดว่าจะต้องหยิบมาเป็น Topic ในการระดมสมองก็คือเรื่องการพัฒนา ศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของภาครัฐ เอกชน แล้วก็ประชาชน เอกชนและประชาชนก็น่าจะเป็นกลุ่มเดียวกันนั่นแหละ อย่างนี้ด้วยข้อนี้แหละเริ่มพัฒนาศักยภาพของบุคลากร เราก็เลยหยิบมาเป็นโครงการหนึ่ง ต่อไปเรื่องการปรับแก้กฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ เรามองเห็นว่าความสำคัญยังไม่

น่าจะมาถึงการระดมสมองในครั้งนี้ น่าจะเป็นข้อคิดความเห็นของ กทม. ซึ่งทำไปเอง เสนอแนะไปเอง ก่อน ก็ถึงข้อ ๖ ข้อที่เกี่ยวกับการเพิ่มหลักประกันด้านสวัสดิภาพ อย่างยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว คนที่เรามองเห็นว่าสำคัญ ส่วนข้อสุดท้าย คือ ติดตามประเมินผล เราน่าจะให้เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ของ กทม. โดยตรง ฉะนั้นที่นี้โดยที่สุดโครงการก็ออกมาเป็น ๒ โครงการ คือ โครงการแรก โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของภาครัฐ เอกชน และประชาชน ข้อนี้ท่านที่เคารพจะเห็นว่าสำคัญมาก เพราะว่าการท่องเที่ยว โดยหลักการและเหตุผลของโครงการนี้ว่าเรากำหนดให้กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางของทุกอย่าง กรุงเทพฯ คือประเทศไทย รายได้ต่าง ๆ นักท่องเที่ยวต่าง ๆ ก็เข้ามาเต็มอยู่ที่นี่ถึง ๓ ล้านคนเศษ นักท่องเที่ยวก็มาจ่ายเงินในอัตราสูงต่อปีถึง ๓๐๐,๐๐๐ ล้าน ต่อวัน ๓,๐๐๐ กว่าบาท ถึง ๓,๗๐๐ - ๓,๘๐๐ ต่อวัน แล้วกรุงเทพฯ จะเป็นเมืองจุดสำคัญที่สุดที่เราจะมองข้ามไปไม่ได้ ด้วยเหตุอย่างนี้ อันนี้คือหลักการและเหตุผล เมื่อปีใหม่หรือว่าปีต่อ ๆ ไปเราต้องการให้กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวที่จะเพิ่มรายได้ เพิ่มวันพัก แล้วก็เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวเข้า เราจำเป็นต้องพัฒนาคน คนจะเป็นผู้ขับเคลื่อนทุกอย่าง ทุกอย่างเกี่ยวเนื่องไปด้วยคน ดังนั้นเมื่อโครงการมาก ต้องการได้อะไรมากก็ต้องเพิ่มคน แล้วคนเหล่านี้ ท่านที่เคารพ ที่ฟังการบรรยายที่จะไปสู่การแยกคณะเพื่อ Brain storming จะเห็นว่าปัญหาใหญ่ที่เผชิญหน้าพวกเรายูคือปัญหาคน บุคลากรที่ขาดความรู้ ความสามารถ เรื่องใหม่ด้านการท่องเที่ยวตั้งแต่มีคศเทศก์ ก็มีสวนหนึ่งที่ยังจะต้องปรับปรุงเพิ่มคุณภาพ ทั้งในเชิงความรู้ เชิงบริการ เชิงจิตใจของผู้เป็นนักบริการ แล้วก็นอกจากนั้นการท่องเที่ยวไม่ได้ขับเคลื่อนแค่มีคศเทศก์คนเดียว แต่หากแต่นักท่องเที่ยวก็ผ่านการที่จะต้องขับเคลื่อนด้วยรถขนส่ง รถทัวร์ ต้องการจะให้ท่านนายกผู้ประกอบการรถขนส่งท่องเที่ยวบอกได้เลย ร้องโอดโอยว่ามีแต่รถจอดเฉย ๆ แต่หาคนขับไม่ได้ เพราะว่าคนขับรถใหญ่ ๆ ก็หายาก ขับรถใหญ่ก็ยาก ดังนั้นทำอย่างไรจะสามารถที่จะสร้างคนขับรถที่มีจิตวิญญาณเป็นนักบริการ มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมต่อหน้าที่ นอกจากนั้นร้านอาหารก็ขาดคน เพราะคนไทยเราส่วนใหญ่จะยึดถืออยู่ในชนบประเพณีเดิมที่พ่อแม่ปู่ย่าตายายสอนไว้ว่า เกิดมาชาติหนึ่งให้เป็นนายคน อย่าไปเป็นคนรับใช้ใคร อย่าไปเป็นผู้บริการใคร ขอให้เป็นผู้รับบริการ ดังนั้นก็เลยมองในเรื่องท่องเที่ยว มองในเรื่องธุรกิจบริการบริการทำงานรอง ผมจะหลีกเลี่ยงไม่ใช้คำว่า งานด้า ด้วยเหตุอย่างนี้ก็ทำให้ทุกงานที่จะต้องขับเคลื่อนด้วยคนขาดคนที่รักงาน มีความสามารถ มีประสบการณ์ในงาน มีความรู้ และจิตใจบริการที่สามารถที่จะขับเคลื่อนไปได้ ด้วยเหตุอย่างนี้ท่านที่เคารพ กรณี Project ของเรื่องการพัฒนาศักยภาพ ก็คือสร้างคนให้แข็งแกร่ง ให้..คนเป็น ให้รับใช้คนได้ แล้วก็ให้งานที่ทำอยู่ที่ตัวรับผิดชอบมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ผู้มารับบริการ ผู้บริโภคพอใจ แล้วก็ต้องซ้จัดอุปสรรคซ้จัดข้อโต้แย้งกับผู้มารับใช้ ผู้มาใช้บริการ อันนี้คือวัตถุประสงค์ แล้วก็ถ้าหากจัดโครงการอันนี้ กทม. ก็สามารถจัดขึ้นมาได้ตามความพร้อมของตัว แล้วก็รูปแบบการจัดก็ควรจะมีทั้งการสอนในชั้นที่เรียกว่าภาคทฤษฎี และยังไม่พอ ก็ต้องมีภาคปฏิบัติ และควรจะไปดูงานนอกสถานที่ด้วย อันนี้คือรูปแบบการสัมมนา ผู้ที่จะเข้ามาร่วมโครงการ ก็มีทั้งเด็กเล็ก เพราะการสร้างจิตใจบริการต้องเริ่มมาตั้งแต่เด็ก

ไม้อ่อน ตั้งแต่ระดับมัธยมก็เป็นผู้บริการระดับเล็ก เป็นมัคคุเทศก์เล็ก มัคคุเทศก์ เป็นอาสาสมัคร มัคคุเทศก์ระดับเล็ก อย่างที่โรงเรียนพินายวิทยา ที่อำเภอ พินาย จังหวัดนครราชสีมาเป็นต้น ดังนั้น ก็อย่างที่บอกว่า มีทั้งรูปแบบการเรียนในชั้น และผู้เข้ามาร่วมโครงการ และเช่นกัน เมื่อมาสู่จุดนี้แล้ว การซึ่งงบประมาณก็จะเริ่มทำ กทม. จะเป็น Quotation ไปคิด เพราะว่า กทม. เมื่อจะเป็นผู้ยื่นโครงการโดยจะให้สำนักงานการท่องเที่ยวทำเอง หรือให้เขตต่าง ๆ รับไปแบบที่ กทม. ทำอยู่เดี๋ยวนี้ก็ได้ ตามสะดวก พร้อมอยู่แล้ว ทำได้ง่ายอยู่แล้ว แล้วผลที่คาดว่าจะได้รับก็แน่นอน คนเราเรามี ๑. Born คือเกิดมาแล้วเป็น ๒. มี คือเกิดมาแล้วไม่เป็นเองโดยธรรมชาติที่มี Gift ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ก็มาเรียนรู้ได้ ฉะนั้นไม่ว่าจะเป็น Born เกิดมาได้อย่างไร หรือแม้ก็คือพรสวรรค์ กับพรแสวงได้ทั้งนั้น ขอให้ใช้เวลา ฉะนั้น เมื่อประเทศเราจะโตทางด้าน การท่องเที่ยว จะเป็นเมืองหลวงของการท่องเที่ยวของเอเชีย เจริญเติบโตก็ต้องสร้างคนให้เติบโตให้รับได้ แล้วต้องเป็นคนที่แข็งแกร่ง เป็นการครองคน แล้วก็ครองงาน อันนี้คือโครงการแรก คือการพัฒนาศักยภาพ ถ้าทำได้ตามนี้ แน่แน่นอน พันธสัญญา ความสัมฤทธิ์ผลทางการท่องเที่ยวในเรื่องพัฒนาคนให้แขกพอใจได้แน่นอน ฉะนั้นในโครงการที่ ๒ ชื่อโครงการว่า โครงการเพิ่มหลักประกันด้านสวัสดิภาพและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ท่านที่เคารพ ประเทศไทยเรานักท่องเที่ยวอยู่ในอัตราสูงถึง ๑๐ ล้านเศษ นักท่องเที่ยวมาอยู่กันมาก โดยสิ่งเหล่านี้ เพื่อมีรายได้มาก แล้วอยู่นานวัน เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะต้องมีปัญหา นับตั้งแต่ปัญหาคนไทยเรา ส่วนหนึ่งอาจจะไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดี หรืออาจจะไม่ได้เป็นตัวแทนของประเทศที่ดี ทั้งตัวแทนท้องถิ่น ตัวแทนในระดับใหญ่ที่ดี คือจะต้องต้อนรับขับสู้ใครมาถึงเรือนชานต้องต้อนรับ อาจจะทำหน้าที่บกพร่องไป เมื่อเป็นเช่นนี้นักท่องเที่ยวมากก็อาจจะมีส่วนหนึ่งซึ่งเป็นมิจอาชีพ อาจจะหากินกับ นักท่องเที่ยวก็ทำให้เกิดปัญหา นักท่องเที่ยวทุกคนเมื่อเข้ามาหวังที่จะเห็นประเทศไทยที่สวยงามด้วย ชนบประเพณีวัฒนธรรม ประชาชนที่ยิ้มแย้มแจ่มใส แต่เมื่ออ่านหนังสือพิมพ์ก็จะพบข่าวที่ นักท่องเที่ยวถูกรุกระทำ ทั้งล้วงกระเป๋า ทั้งเล่น์เหลี่ยมตุ๋นไปซื้ออัญมณีที่เป็นของปลอม ของไม่ได้คุณภาพตามนั้น หรือไม่ก็จะทำร้ายถึงขนาดถึงแกชีวิตและทรัพย์สินซึ่งแม้ว่าจะเกิดอยู่ในอัตราน้อย แต่เบื้องต้นนี้จะกระทบกระเทือนเพราะธุรกิจท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่อ่อนไหวง่าย ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Sensitive ชาวเกิดจากคน ๆ เดียวส่วนน้อยจะกระพือไปทั่วโลก จะกระทบต่อภาพลักษณ์ ฉะนั้นจึงเห็นว่า หลักประกันของนักท่องเที่ยวทั้งสวัสดิภาพ สวัสดิการ ความปลอดภัย จำเป็นจะต้องมองในเรื่องนี้ เป็นเรื่องสำคัญ แล้วก็เช่นกัน อันนี้คือหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ก็คือต้องการที่จะให้มีเจ้าหน้าที่ ทั้งเจ้าหน้าที่รัฐเอง ตำรวจท่องเที่ยว หรือเทศกิจของ กทม. จะต้องเดินด้วยกัน แต่ว่า อัตรากำลังของทั้งตำรวจท่องเที่ยวมีไม่เกิน ๔๐๐ จะอยู่ทั้งกรุงเทพฯ สงขลา เชียงใหม่ พัทยา แน่นอน ไม่พอ ดังนั้นตำรวจท่องเที่ยวก็ต้องทำงานร่วมกับเทศกิจ โดยเฉพาะเป็นเรื่องใน กทม. ในการทำงานที่จะเดินตรวจสอบระวังระไวให้ความอบอุ่น เพราะลักษณะการให้ความปลอดภัยแบบนี้ โดยที่สุดคือเป็นการป้องปราม คนเห็นตำรวจท่องเที่ยวผ่านไปผ่านมา เทศกิจผ่านไปผ่านมา เขาก็อาจจะยำเกรง อย่างน้อยการที่จะทำผิดอะไรง่าย ๆ ก็อาจจะต้องระมัดระวัง วัตถุประสงค์ก็คือ ท่านคงทราบว่าเป็น

สมัยก่อน เมืองไทยเรากินบุญเก่า เพียงมี Sun ก็คือพระอาทิตย์ แดดดี Sea สีทะเลที่สวยงามเป็นสีฟ้า Sand หาดทรายที่สวยงาม ภูเขา พืชยา เกาะสมุย เกาะเต่า เกาะพะงัน แค่นี้ขายทรัพยากรทางการท่องเที่ยวได้แล้ว นั่นคือ S โบราณ เดียวนี้ไม่พอ เพราะเราต้องแข่งกับมาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย ประเทศเพื่อนบ้าน ฉะนั้นเดี๋ยวนี้มี S ซึ่งเป็นมิติใหม่ทางการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นมา แทนที่จะเป็น Sun Sea Sand ไม่พอ มี ๓ ตัวใหม่ คือ ๑. Sanitary อนามัย คนที่จิตใจสะอาด เจ้าของบ้านต้องจิตใจสะอาด โอบอ้อมอารี อาหารสะอาด Clean food good test อร่อยแล้วยังมีสุขอนามัย แล้วก็มาถึง Security ความปลอดภัย เดียวนี้มีการก่อการร้ายสากล อาจจะมีโรคนิวโรค ระบาดต่าง ๆ ผู้คนกลัว เพราะมีหลักเกณฑ์ว่านักท่องเที่ยวเขามีสตางค์ คนที่มีสตางค์มักจะนึกถึงตัวเอง ความปลอดภัยเป็นอันดับแรก ส่วนอื่นเขาพอรับได้ นั่นคือความปลอดภัยเป็นหัวใจของการท่องเที่ยว คือตัว ๑. Sanitary ตัวที่ ๒ Security แล้วตัวที่ ๓ คือ Satisfaction คือความพอใจ ความสุขใจที่มาเมืองไทยแล้วได้รับการต้อนรับขับสู้ วัดเป็นตัวเงิน คุ่มค่า คุ่มราคาได้ อันนี้คือสิ่งที่อยู่ในหัวใจนักท่องเที่ยว ท่านที่เคารพ อันนี้คือวัตถุประสงค์ แล้วก็วัน เวลาที่จะจัดการในเรื่องอบรม คนที่อยู่ในโครงการประกันสวัสดิภาพและระดับมาตรฐานความปลอดภัย เกี่ยวข้องหลายฝ่าย อันดับแรกเทคนิค เน้นอน ต่ำตรวจท่องเที่ยว เน้นอน ต่ำตรวจ สน. ท้องที่หรือนครบาล เกี่ยวข้องหมด เจ้าหน้าที่บ้านเมือง คือจะให้ความปลอดภัย และนอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐน้อย ไม่พอ ฉะนั้นเรายังมีแนวร่วมสร้าง แนวร่วมขึ้นมา ตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ โรงเรียนที่อยู่ในท้องถิ่นที่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว ทั้งในเกาะรัตนโกสินทร์ เขตที่อยู่ในส่วนที่เป็นเขตท่องเที่ยว เขตพระนคร ป้อมปราบ หรือเขตวัฒนา หรือเขตปทุมวัน ซึ่งมีนักท่องเที่ยว อันนี้เป็นเพียงยกตัวอย่าง ก็จะต้องสร้างคนทุกระดับประทับใจมาร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ เป็นตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย ท่านแต่เพียงรับให้เขาจัด Reward อาจจะจัดเป็นโครงการมีประกาศนียบัตรเข้ามาอบรม ทั้งระยะสั้น ระยะยาว เหมือนการอบรมบุคลากรพัฒนาศักยภาพก็เช่นกัน มีระยะ เด็กเล็ก เด็กกลาง เด็กโต หรือมีระยะ ๓ วัน ๕ วัน ๗ วัน แล้วแต่ อันนั้นก็มาจากงบประมาณและเวลา อันนี้ก็คือวันเวลาของผู้เข้าร่วมรายการ และรูปแบบการสัมมนาในการให้ความสวัสดิภาพและยกระดับความปลอดภัย อันนี้ต้องเรียนรู้ในชั้น เพื่อที่จะรู้ว่าชีวิตเราก็มีความสำคัญ ชีวิตนักท่องเที่ยวก็มีความสำคัญ ให้นึกว่านักท่องเที่ยวเป็นญาติของเรา เป็นมิตรของเรา เป็นผู้เอาเงินมาให้เรา เราจะได้มีเงินเดือน มีเศรษฐกิจที่ดี นั่นคือรูปแบบการสัมมนา และผู้เข้าร่วมสัมมนาก็เช่นกัน ก็อย่างที่ได้กราบเรียนท่านไปแล้ว มีทั้งชาวบ้านที่เป็นอาสาสมัครท่องเที่ยว หรือผู้ที่รักที่จะคืนสิ่งซึ่งเป็นของมีค่ามาช่วยทำงานกับรัฐ อันนี้ก็คือผู้มีส่วนร่วมแล้วถึงงบประมาณ อันนี้ก็อยู่ที่ว่า ๓ วัน ๕ วัน กทม. จะให้ใครทำอะไร จะให้กรมตำรวจ ทำ หรือว่า กทม. จะทำเอง เชิญวิทยากรจากกรมตำรวจ จากหน่วยที่รู้ในเรื่องความปลอดภัยมาทำงานแบบบูรณาการ มาร่วมกัน ส่วนในเรื่องศักยภาพ ผมตกไปนิดว่าจะให้ใครทำ ศักยภาพคือสร้างคน สร้างสติปัญญา ปกติเราให้สถาบันการศึกษา อย่าง กทม. ที่ใช้มากก็คือให้ศิลปากรบ้าง จุฬาฯ บ้าง ธรรมศาสตร์บ้างทำ แล้วแต่ ก็ให้เขาทำ แล้วไปทำหลักสูตรขึ้นมา อันนี้ไม่ยาก แล้วในเรื่องสวัสดิภาพ สวัสดิการ ความปลอดภัยต่าง ๆ เหล่านี้ขาดไม่ได้ อย่าลืมตัวแทนกรมการศาสนาที่ท่านรู้ เมื่อรู้

สวัสดิภาพ สวัสดิการ ท่านมีสำนึก มีความตระหนักว่าเขาก็มีความสำคัญในชีวิตของเขา ครอบครัวเขา เราต้องรู้ว่าทั้งหมดนี้เป็นสัตว์โลก ร่วมเกิดแก่เจ็บตาย ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเราด้วยกัน แล้วก็ผู้รับผิดชอบโครงการก็แน่นอน จะมอบหมายให้สถาบันใด จะเป็นมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานความปลอดภัยของรัฐหน่วยใด นั่นละ มีมาก ผลที่คาดหวังว่าจะได้รับ อันนี้มากมาย คือรู้ว่าเป็นของเราทุกคน ไม่ใช่เป็นของ กทม. เป็นของทุกคนเรามีส่วนร่วม ความสำเร็จทางการท่องเที่ยวจะสำเร็จจากคน ๆ เดียวไม่ได้ ต้องเกิดจากทุกคน ฉะนั้นทั้ง ๒ โครงการ คือโครงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร กับโครงการสวัสดิการสวัสดิภาพยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยสำคัญมาก จำเป็นมาก

สรุปผลการระดมความคิดเห็น

กลุ่มยุทธศาสตร์ที่ ๔ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

โดยวิทยากรดำเนินรายการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรมบุญ พงษ์ศรีกุล

อนุกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

เอกชน รัฐบาลก็จะร่วมกันเสริมสร้าง โดยเฉพาะถ้าเป็นเด็กนักเรียนอาจจะเอาช่วง Summer ก็ได้เป็น Case

ต่อไปก็คือวัด เครือข่ายของวัด เราควรจะมีการติดต่อเจ้าอาวาสและมัคทายกให้มีส่วนร่วมในการที่จะพัฒนาโดยเฉพาะวัดที่อยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา และวัดที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยว ให้เผยแพร่มากขึ้น และนอกจากนั้นเราก็ควรจะสร้างเครือข่ายชุมชนในท้องถิ่น อย่างเช่น สมาคม หรือ

ว่ากลุ่มชมรมหรือชุมนุมหรือชุมชนต่าง ๆ เข้ามาร่วมกันเป็นเครือข่ายเพื่อที่จะช่วยพัฒนาความเข้มแข็งต่อไป

ต่อไปก็เป็นเรื่องของการรักษาศิลปะ หรือเอกลักษณ์ของประเทศไทย และเราได้พูดกันว่า โดยเฉพาะ Event ที่เกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรมของไทย เช่น อย่าง กทม. เราน่าจะเน้นเรื่องของสงกรานต์ การลอยกระทง เราควรจะรณรงค์ให้คนไทยเที่ยวสงกรานต์ อย่าไปใช้แป้งที่ไม่สมควรจะใช้ อันนั้นซึ่งจะเป็นอันตราย แล้วก็รณรงค์ให้ทุกคนแต่งชุดไทย ซึ่งอันนี้เพื่อให้เป็นรูปธรรม ในระยะแรกเราน่าจะกำหนดเป้าของเราเป็นที่อยู่ที่โซนเกาะรัตนโกสินทร์เป็นหลักเสียก่อน โดยขอให้ทุกคนที่ไปเที่ยวในเกาะรัตนโกสินทร์ช่วยแต่งชุดไทย แล้วเราก็ได้คิดว่าในวันนั้น อันนี้พูดถึงทั้งสงกรานต์และลอยกระทง ในวันนั้นเราอาจจะต้องขอร่วมมือกับสมาคมมัคคุเทศก์ซึ่งมีหลายประเภทด้วยกันมาช่วยกันให้ความรู้ แล้วก็รณรงค์ ส่วนอีกอันหนึ่งที่เราน่าจะรณรงค์ให้เห็นก็คือเรื่องของวันตรุษจีน ซึ่งปีนี้เขาก็ทำได้ดีมาก เป็นที่เลื่องลือไปทั่ว เพราะฉะนั้นเรื่องของศิลปะ วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น หรืออะไรนี้ ที่บางแห่งอาจจะมีที่น่าสนใจกว่านี้ อย่างเช่น พระประแดง ก็มีสงกรานต์แบบมอญ อันนั้นก็ เป็นจุด ๆ ไปที่ต้องการจะขอให้ทาง กทม. ดูว่าตรงไหนจะมีจุดที่น่าจะเน้นได้บ้าง อันนี้ก็ฝาก กทม. ไว้

ประเด็นที่ ๕ ก็คือเราได้พูดกันมากเลยเกี่ยวกับเรื่องประชาสัมพันธ์ ถึงแม้ปัจจุบันนี้ กทม. จะมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว แต่ว่าโดยทั่วไปคนส่วนใหญ่ก็ยังไม่ค่อยจะได้ยินนัก เพราะฉะนั้นเราก็ต้องการจะเห็นว่า กทม. น่าจะมีการวางแผนการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุกให้คนทั่วไปรู้ โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องของเทศกาลต่าง ๆ อย่างที่เมื่อครู่ผมกล่าวไป น่าจะเริ่มมาจากอย่างเช่นว่า สงกรานต์ที่จะถึงเร็ว ๆ นี้ กทม. น่าจะมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกทุกด้าน อาจจะรวมทั้งหนังสือพิมพ์ ทั้งทีวี ทั้งอะไรพวกนี้ รณรงค์ให้คนไทย ปีนี้เป็นปีของการรักษาวัฒนธรรมไทย เช่น ถ้าคุณไปเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ขอให้แต่งชุดไทย และควรจะปฏิบัติตัวอย่างไร อันนี้ก็เป็นที่เราคิดว่าการประชาสัมพันธ์ที่สำคัญที่ กทม. จะช่วยเราได้มากเลย โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในทีนี้ในเชิงรุก ตรงนี้ ต้องการจะขอฝาก กทม. ไว้

คำกล่าวเสวนาและกล่าวปิดการสัมมนา

โดย

นางสาวกวนิดา คุณผลิน

เลขานุการคณะกรรมการการท่องเที่ยว

และ

ประธานคณะกรรมการ

การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร

และปริมณฑล สภาผู้แทนราษฎร

จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ดิฉันคิดว่าประเด็นในช่วงที่ผ่านมา เราก็จะได้รับแนวคิดเพื่อที่จะได้เป็นกรอบในการที่จะมีการประชุมกลุ่มในช่วงปลาย เรายังมีอีก Session หนึ่ง เป็น Session ที่ในมุมมองของภาครัฐก็จะได้รับฟังข้อเสนอแนะจากเอกชน ดิฉันขอความร่วมมือทุกส่วนที่จะได้เริ่มกันแบบบูรณาการอย่างแท้จริง แล้วก็ทำให้การเดินทางการประชุม การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ วันนี้นั้นเป็นจุดเริ่มต้นที่จะเป็นเรื่องของมูลของภาคเอกชนและผลงานของภาครัฐ และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติการได้ต่อไป เนื่องจากว่าเวลานั้นมีเป็นข้อจำกัดอยู่ จะขอให้ท่าน ผอ. สุมิตร ได้ช่วยสรุปสุดท้าย แล้วก็คงจะขอปิดประเด็นด้วยการที่จะขอฟังจากทุกหน่วยงาน เนื่องจากวันนี้เราได้เรียนเชิญส่วนที่สำคัญ นั่นก็คือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงกับเรื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยวมาร่วมกันเป็นแผนแบบบูรณาการในวันนี้แล้ว ทั้งหน่วยงานของภาครัฐและหน่วยงานของภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรง โดยอ้อม ดิฉันต้องการจะขอฝากว่าหลังจากนี้ไปแล้วกระบวนการกลไก ในเรื่องของกระบวนการมีส่วนร่วม ดิฉันได้ผ่านการสัมมนา แม้จะผ่านเวทีใด ๆ ก็ต้องการจะขอให้เวทีทุกเวทีนั้นให้ทุกท่านได้ใช้ของทุกท่านอย่างเต็มที่ เพราะว่าขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของระบบงบประมาณไม่ว่าจะเป็นระบบในเรื่องของการคำนวณแบบบูรณาการ และที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือกระบวนการในกระบวนการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเอง ซึ่งดิฉันเองก็ได้มีส่วนร่วมเข้ามา ในเรื่องของการที่จะนำแนวคิดต่าง ๆ ผ่านกระบวนการของกรรมาธิการ ก็ต้องการจะขอให้ทุกท่านได้ใช้เวทีต่าง ๆ เหล่านี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการที่จะนำมาซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ขอขอบคุณท่าน ผอ. สุมิตร ดิฉันคิดว่าในเรื่องของข้อมูล เรายังคงติดตามกันได้อีก นอกจากว่าขณะนี้เอกชนมีสิทธิที่จะได้รับรู้กรอบงบประมาณ ดิฉันขออนุญาตที่จะฝากไว้ด้วยว่าในเรื่องของงบประมาณนั้น โดยเฉพาะเราอยู่ในวงการท่องเที่ยว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะให้เห็นภาพว่า การดำเนินการโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานของภาครัฐ จะสอดคล้องกับการวางแผนการตลาดของภาคเอกชนได้อย่างไร เพื่อที่เราจะสามารถส่งเสริมแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นขณะนี้หน่วยงานของภาครัฐเรามีแผนที่จะเป็นแผนระยะยาว เป็นแผนแม่บทออกมาที่ชัดเจนนั้น ก็ขอฝากทุกท่านช่วยนำข้อมูลอันนี้ไปเป็นข้อมูลประกาศการทำแผนทาง

ธุรกิจด้วย เพื่อที่เราจะได้ไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน ก็คงจะใช้เวลาในช่วงเช้า ดิฉันขออนุญาตเรียน
หารือ เนื่องจากจริง ๆ นั้นมีอีก ๑ Session ขณะนี้เหลือเวลาครึ่งชั่วโมง ซึ่งเราได้เรียนเชิญผู้แทนจาก
ภาคเอกชน จะมีการพูดในหัวข้อว่าด้วยเรื่องการเสนอแนวคิดของภาคเอกชน เป็นแผนยุทธศาสตร์แผน
แม่บทเพื่อการพัฒนา ที่ต้องการจะหารือว่าจะให้ต่อเนื่องไปเลย หรือว่าจะเบรกรับประทานข้าวก่อน
แล้วเข้ามาในช่วงบ่าย ถ้าอย่างนั้นทุกท่านขออนุญาตว่าเราเบรคตอนเที่ยง แล้วก็กลับมาอีกครั้งหนึ่ง
ตรงช่วงระยะเวลา ๑๓.๐๐ น. ขออนุญาตนิดหนึ่ง เวลาอาจจะกระชั้นชิดหนึ่ง เพราะว่าดิฉันตั้งใจและ
ต้องการจะให้ทุกท่านได้ข้อมูลให้มากที่สุด แล้ววันนี้ถ้ามีคำถามอะไร ท่านวิทยากร บางส่วนก็สามารถ
อยู่ร่วมรับประทานอาหารได้ บางท่านถ้ารีบก็ขอแลกเปลี่ยนเบอร์ติดต่อกันก็แล้วกัน เพื่อจะโทรไปคุยกัน หรือ
ขอข้อมูล ขอสอบถามอะไร ก็ขออนุญาตที่จะให้เวลาที่เหล่านี้ได้อำนวยความสะดวกให้กับทุกท่านต่อไป

นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณทุก ๆ ท่านที่มาเข้าร่วมอยู่กับการสัมมนาครั้งนี้ก็ต้อง
ขอขอบพระคุณคณะวิทยากรทุก ๆ ส่วนที่ได้สละเวลา แล้วก็ได้มามีส่วนร่วมในเรื่องของการบูรณาการ
ในเรื่องของแผนงบประมาณ สิ่งที่ดิฉันตั้งใจไว้ จุดนี้จะเรียกว่าเป็นการเคาะการเริ่มต้น ไม่ใช่เคาะวันนี้
แล้วไม่เจอหน้ากัน ไม่ใช่ ดิฉันเองต้องขอขอบคุณทางกรุงเทพมหานคร ทางกระทรวงการท่องเที่ยว
ทาง ททท. แล้วก็ยังมีหน่วยงานของภาครัฐอีกมากมายที่วันนี้มาร่วม และยังมีอีกหลายหน่วยงานที่
ติดตามก็เนื่องจากว่ามีการเรียกประชุมด่วนของท่านรองฯ สุวัจน์ ว่าด้วยเรื่องของกลยุทธ์แนวทางการ
ท่องเที่ยว และวันนี้ถ้าท่านใดไม่ติดตามก็อาจจะมึนงาน Grand invitation ของทาง ททท. ที่ทำเนียบ
รัฐบาลด้วย ก็ถือได้ว่าวันนี้เป็นวันแห่งการท่องเที่ยว เป็นวันที่พวกเราได้ร่วมกันช่วยกันคิด ช่วยกันมี
ส่วนร่วม จะขอฝากทาง กทม. เพิ่มเติม ดิฉันคิดว่าวันนี้ทาง กทม. จะได้รับข้อมูล รวมไปถึงทางสวน
อื่น ๆ ด้วย ทาง ททท. และกระทรวงที่จะได้รับข้อมูลที่มีประโยชน์ไม่มากนักน้อยที่จะไปเขียนเป็น
โครงการเพิ่มเติม ดิฉันต้องขออภัยว่าเพิ่มเติมเพราะว่า จากโครงการเดิม ๔๕ โครงการที่ผ่านการคัดสรร
ของทาง กทม. มา ดิฉันเองก็ต้องการจะให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม และที่สำคัญอย่างยิ่งเลย เพื่อไม่ให้เกิด
การซ้ำซ้อน ในอนาคตข้างหน้าในส่วนของภาคเอกชนนั้นเราก็จะได้เข้ามีส่วนร่วมในการนำเสนอ
โครงการได้ จริง ๆ ตั้งใจว่าในการแบ่งกลุ่มนั้นแต่ละหน่วยงานแต่ละกระทรวงจะมีโครงการของตัวเอง
มานำเสนอ แล้วเราก็จะได้มา Comment กัน แต่เนื่องจากว่าระยะเวลาอาจจะเป็นข้อจำกัด หรือทำให้
ตัวโครงการนั้น หลาย ๆ รายอาจจะยังไม่พร้อม ดิฉันก็คิดว่าอย่างน้อยวันนี้ทาง กทม. ก็รับแนวคิดเขา
ไป งบประมาณหรือเพิ่มเป็นโครงการไป อาจจะ ๔๕ บวก วันนี้อาจจะได้อีก ๕๐ โครงการเพิ่มเป็น ๑๐๐
โครงการไปเลย ดิฉันคิดว่าทั้งงบประมาณเรื่องการท่องเที่ยว ภาครัฐไม่มีคำว่าเสียดาย ถ้ารัฐบาลนั้น
ไปใช้แล้วเกิดประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง แต่ถ้างบประมาณนั้นเมื่อรับไปแล้ว
กลับกลายเป็นงบที่เราไม่สามารถที่จะมาส่งเสริม หรือสนับสนุนให้เกิดมีการส่งเสริมรายได้ของ
ประเทศไทย ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรของประเทศไทย หรือส่งเสริมเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และ
ชุมชนให้เข้มแข็งได้ นี่แหละที่พวกเราจะเสียดายและเสียดายโอกาส งบประมาณแต่ละปีนั้นก็อย่างที่
เราทราบกัน งบประมาณประจำปี ถ้าปีนี้ใช้ไป ก็ผ่านไปอีกหนึ่งปีหนึ่ง กว่าเราจะรอกันอีกทีหนึ่งเราก็เสีย

โอกาสไปอีก ๑ ปีเต็ม เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าในช่วงระยะเวลาที่มีอยู่นี้ต้องการจะขอให้ทุก ๆ ส่วนได้ช่วยกันนำกลับไป แนวคิดต่าง ๆ ที่ดี ๆ ถึงแม้ว่าวันนี้เราเปิดการประชุมไปแล้ว ทุกท่านคิดอะไรขึ้นมาได้นึกอะไรขึ้นมาได้ ขณะนี้มีสำนักงานที่เรากำลังตั้งขึ้นมาในส่วนของ กทม. ก็คือสำนักงานท่องเที่ยววัฒนธรรมและการกีฬา เรามีหน่วยงานของ ททท. ที่ดูแล ไม่ว่าจะเป็ กงส่งเสริมการตลาด ทั้งในประเทศ ต่างประเทศ กงส่งเสริมอาชีพ กงส่งเสริมบริการต่าง ๆ มากมาย รวมไปถึงทางกระทรวงเองก็มีหน่วยงานสำนักพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งตัวนี้จะเป็นกลไกที่จะนำโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับการเสนอมาจากภาคเอกชนไปเป็นรูปธรรม และดิฉันเห็นในนี้ ไม่ว่าจะเป็ นกรมการขนส่งทางน้ำ คงจะต้องฝากเรื่องของการทำเรือ เรื่องของการท่องเที่ยวทางน้ำไป มีการพูดถึงกันมาก แต่สุดท้ายแล้วดิฉันไม่มั่นใจว่าได้มีการนำเสนอโครงการให้เป็นรูปธรรมหรือไม่ อย่างไร ถ้าไม่มีการเสนอโครงการ นั่นก็หมายถึงเราเสียโอกาสในการทำการตลาดทางน้ำไปอีก ๑ เช่นกันวันนี้เห็นทางการรถไฟฯ Package ดี ๆ ของการรถไฟฯ ที่ทางกรุงเทพมหานครนั้นเป็นประตูที่เปิดไปสู่การท่องเที่ยวมีอีกมาก ไปกาญจนบุรี ไปจังหวัดต่าง ๆ มากมาย รวมไปถึงเส้นทางของ ขสมก. ที่เที่ยวในกรุงเทพฯ และไปปริมณฑลต่าง ๆ ดิฉันเห็นเส้นทางที่ทาง ขสมก. จัด Package ขึ้นมาเองเลย ๙๙๙ บาท ทาง กทม. เองก็มีทัวร์ ๙ วัด มีพาน้องท่องเที่ยวคลอง โครงการดี ๆ มีอีกมากมายในกรุงเทพซึ่งดิฉันเองต้องฝากทางการบินไทยไปด้วย และยังมีอีกหลาย ๆ เรื่องที่เราเองคงจะไม่ต้องใช้อีกหลาย ๆ เวทีในการที่รวมพบกัน แล้วก็หารือกันต่อบทบาทหนึ่งของคณะอนุกรรมการนั้นก็เป็นเวทีที่เราจะเน้นหนัก ลงลึกจนกระทั่งถึงผลลัพธ์ของการปฏิบัติได้จริง ซึ่งดิฉันเองก็ได้รับผิดชอบในส่วนนี้แล้ว แล้วก็แนะนำโครงการสู่คณะกรรมการการท่องเที่ยวขนาดใหญ่ ซึ่งทางชุดใหญ่เองนั้นท่านประธานที่ท่านให้เกียรติมาเปิดพิธีเราเมื่อเข้านี้ คือท่านประธานสง่า ท่านเองก็อยู่ในสายงานการท่องเที่ยวมา ท่านเป็น ส.ส. ที่อยู่กับการท่องเที่ยวมาตลอด เพราะท่านคือ ส.ส. ชลบุรี ดูแลพัทยามานาน เป็นที่ปรึกษาท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยว ท่านสนธยา และปัจจุบันนี้ท่านก็มารับผิดชอบเป็นประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว ดังนั้นท่านเองท่านเห็นว่าภาคเอกชน และท่านเองก็เห็นทั้งระบบของภาครัฐได้ทุก ๆ ทาง ดิฉันมั่นใจว่าคณะกรรมการการท่องเที่ยวในชุดนี้มีความจริงใจ และมีความตั้งใจที่จะทำให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนนั้นเกิดขึ้น และด้วยกลไกของภาครัฐ ดิฉันเห็นการพัฒนา Mega-project ต่าง ๆ ซึ่งก็ได้ตอบโจทย์ในใจของนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในเรื่องของการท่องเที่ยวไปมากพอสมควร ไม่ว่าจะเป็ นในเรื่องของการแก้ไขปัญหาจราจรครบวงจร ไม่ว่าจะเป็ นในเรื่องของการส่งเสริมการเปิดประตูนักท่องเที่ยวสู่เมือง การส่งเสริม การเปิดน่านฟ้าเสรีที่จะทำให้มีสายการบินต่าง ๆ ที่พานักท่องเที่ยวมาสู่บ้านเรามากขึ้น การเปิดโครงการ ไม่ว่าจะเป็ นในปีนี้ที่เราจะได้เห็นกันก็คือทางท่าอากาศยานแห่งใหม่ สนามบินแห่งใหม่ รวมไปถึงการที่เราจะต้องพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายภายในอีกแค่ ๒ ปี เราพูดตัวเองกันไปพูดตัวเลขกันมา ๒๕๔๙ แล้วตั้งเป้าหมายว่า ๒๕๕๑ นี้ ๒๐ ล้านคน ถามว่านั่นหมายถึงเกือบเท่าตัว เรือพร้อมหรือไม่ รถไฟพร้อมหรือไม่ ถนนพร้อมหรือไม่ สาธารณูปโภคพร้อมหรือไม่ ไฟฟ้า ประปา ต่าง ๆ ระบบต่าง ๆ ที่จะมา

รองรับในกรุงเทพมหานคร รอบ ๆ วัดพระแก้ว ดิฉันได้ประชุมกับทาง กทม. ไปหลายรอบแล้ว ทุกวันนี้ ๒๐๐ - ๓๐๐ คัน รถทัวร์ แล้วถ้าเพิ่มขึ้นไปเท่าตัว ๕๐๐ - ๖๐๐ คัน จะไปจอดที่ไหน และนักท่องเที่ยว จะมาอย่างไร ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เราจะต้องจำกัดและกำจัดการที่ เป็นจุดอ่อนทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรารู้กันอยู่แล้วว่าปัญหาอยู่ตรงไหน และวันนี้ดิฉันก็คงต้องขอฝากทางกรุงเทพมหานครว่า งบประมาณของท่านนั้นคืองบประมาณท้องถิ่น ๒๕.๑ เปอร์เซ็นต์ ปีนี้อาจจะคงเพิ่มขึ้น จากวงเงิน ทั้งหมดนั้นไม่น้อยเลย ๑,๐๐๐ กว่าล้าน ๒,๐๐๐ กว่าล้าน ท่านตั้งได้เลย โดยเฉพาะงบที่ส่งเสริมการ ท่องเที่ยว เพราะสุดท้ายแล้วผลที่จะสะท้อนกลับมาในกรุงเทพมหานครท่านก็จัดกับภาษีโรงเรือนได้ ท่านก็จัดเก็บภาษีต่าง ๆ ที่จะเข้าคืนสู่ท้องถิ่นในการพัฒนางานต่อไปได้ การส่งเสริมเวทีการท่องเที่ยว ให้มีความเข้มแข็งนั้นเป็นแนวทางที่ถูกต้อง และเป็นแนวทางที่เป็นไปตามนโยบายของชาติด้วย ดิฉันก็ ขอฝากในประเด็นที่มีความสำคัญไว้กับทุก ๆ ท่าน ดีใจที่วันนี้ได้เห็นภาคเอกชนมามาก แล้วภาครัฐเอง ก็ได้ให้ความสนใจ ได้ให้ความใส่ใจ แล้วก็ได้อยู่ฟังเสียง อยู่ฟังความคิดเห็นจากข้อคิดเห็นทั้ง ๒ ฝ่าย แล้วการบูรณาการในวันนี้เราอาจจะยังรู้สึกว่ามีอะไรอีกมากมายที่ต้องทำร่วมกันซึ่งผลของการสัมมนา ในวันนี้ คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ในฐานะของฝ่ายนิติบัญญัติที่มีหน้าที่ใน การติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินงานของภาครัฐในฐานะฝ่ายบริหารจะมีการดำเนินการเพื่อ ติดตาม เร่งรัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำแผนงาน/โครงการเพื่อเสนอขอของงบประมาณในการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร ปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ตามทิศทางที่ทุกท่านได้คาดหวังไว้ อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

ดิฉันขอขอบคุณท่านวิทยากร และผู้เข้าร่วมการสัมมนาทุกท่านที่ทำให้การสัมมนา ครั้งนี้ประสบความสำเร็จอย่างดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านจะให้ความร่วมมือ และบูรณาการ กระบวนการทำงานร่วมกันในโอกาสอื่นต่อไป ทั้งนี้ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการท่องเที่ยวของประเทศไทย ให้สามารถไปยืนอยู่ในตำแหน่ง "ศูนย์กลางการท่องเที่ยวของทวีปเอเชีย" ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ท้ายที่สุดนี้ ดิฉันขออวยพรให้ทุกท่านมีสุขภาพ พลานามัยแข็งแรง สมบูรณ์ และเดินทางกลับโดย สวัสดิภาพ

สรุปผลจากแบบสอบถามกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็น
โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง “การระดมความคิดเห็นภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยว
สู่การจัดทำงบประมาณภาครัฐ”

โดย นางสาวศุภพรัตน์ สุขพุ่ม
เลขานุการคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยว
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

การสรุปผลการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การระดมความคิดเห็นภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยวสู่การจัดทำงบประมาณภาครัฐ” โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เข้าร่วมการสัมมนาทั้งหมด ๑๐๐ คน ได้รับคืนจำนวน ๗ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๗.๐๐ โดยสรุปตามกลุ่มยุทธศาสตร์แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๒) คือ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

มีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

▪ **การจัดการผลิตภัณฑ์ แพคเกจการท่องเที่ยว (Tourism Package) หรือเส้นทางท่องเที่ยว**

๑. จัดทำ Cluster กลุ่มสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรม โดยเน้นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นพระราชวังวัดวาอาราม ที่เป็นเส้นทางเดียวกัน (Zoning) หรือจุดท่องเที่ยวที่เดินทางถึงกันสะดวก เช่น

- โครงการเส้นทางวัฒนธรรมชาวกรุง
- โครงการ เที่ยวชมวัง ในกรุงเทพมหานคร
- โครงการเส้นทางความสนุก (แหล่งบันเทิงต่างๆ สถานที่จัดโชว์)
- โครงการ เที่ยวกรุงเทพฯ สุขสันต์ One Day Tour
- โครงการ เที่ยวกรุงเทพฯ สดใสไปกับรถไฟฟ้า BTS หรือ โครงการเที่ยวกรุงเทพฯ

สบายด้วยรถไฟใต้ดิน

- โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำเมืองกรุงเทพฯ แบบ One Day Tour

- โครงการท่องเที่ยวประหยัดพลังงาน เช่น โครงการถนนคนเดิน โครงการการจัด

Rally ประหยัดพลังงาน

- ๒. จัดการท่องเที่ยวตามประเพณี เช่น โครงการจัดกิจกรรมเทศกาลประเพณี

- โครงการ "พระราชพิธี ๑๒ เดือน"
- โครงการจัดแสดงแสง สี เสียงบริเวณสนามหลวง เพื่อนำเสนอประวัติศาสตร์

กรุงเทพมหานคร

๓. จัดทำโครงการเพื่อฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว การรักษาความสะอาด และสิ่งแวดล้อมของเส้นทางท่องเที่ยวหลัก แก่ชุมชนและเยาวชน

๔. ควรส่งเสริมให้กลุ่มแม่บ้านในแต่ละชุมชน แต่ละเขตมีการจัดทำผลิตภัณฑ์ ที่มีแพ็คเกจสวยงาม มีมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยว

▪ ด้านการตลาดการประชาสัมพันธ์

๑. ควรวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวระดับนานาชาติ และแนวโน้มตลาดการท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย เพื่อวางตำแหน่งทางการตลาด ในการทำการตลาด ประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย ที่มีรูปแบบหลากหลาย เพื่อกระตุ้น และเชิญชวนนักท่องเที่ยวในวงกว้าง

๒. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ควรประชาสัมพันธ์จุดเด่นของกรุงเทพมหานคร ควรเน้นจุดเด่นของการท่องเที่ยว (ไม่จำเป็นต้องเน้นทุกเขต)

๓. ควรบูรณาการการตลาด ประชาสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครของภาครัฐ และประสานความร่วมมือในการวางแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวกับภาคเอกชน สมาคมธุรกิจ เพื่อให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน และหน่วยงานเหล่านี้ต้องประชาสัมพันธ์ในตลาด และ Submarket อยู่แล้ว

๓. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการตลาดการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวและ events ต่างๆ ได้สะดวก รวดเร็ว และทันเวลายิ่งขึ้น

๔. การแจกแผนที่กรุงเทพมหานครที่มีรูปแบบกระทัดรัด พกพาสะดวก โดยมีเส้นทางคมนาคมชัดเจน แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศในหลายภาษา

๕. การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สมาคม หรือองค์กรต่างๆ มาให้ข้อมูลด้วย เพื่อให้สื่อมีความถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น และการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ควรให้มีความทันสมัย และเพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันโรคที่เกิดจากการเดินทางไว้ที่ท่าอากาศยาน ศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

▪ การอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ศูนย์บริการ

๑. การส่งเสริมท่องเที่ยวปลอดภัยในกรุงเทพมหานคร โดยการประสานงานกับตำรวจ และตำรวจท่องเที่ยวกำหนดจุดตรวจ และมีพนักงานเจ้าหน้าที่ในจุดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ จุดเสี่ยง ท่าเรือ เพื่ออำนวยความสะดวกและดูแลนักท่องเที่ยวทั้งคนไทย และต่างประเทศ เช่น

- โครงการ ตำรวจไทยใส่ใจนักท่องเที่ยว
- โครงการ อาหารปลอดภัยในกรุงเทพมหานคร

๒. ควรเพิ่มศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ (เช่น เกาะรัตนโกสินทร์) โดยมีเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูล ให้คำปรึกษาแก่นักท่องเที่ยว

๓. ควรกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวทางน้ำ มีการกำหนด มาตรฐานท่าเทียบเรือ สภาพตัวเรือ พนักงานบริการ การดูแลคุณภาพสิ่งแวดล้อม การกำหนดมาตรฐานและให้ระดับความเชื่อมั่นแก่โรงแรม ร้านอาหาร เป็นต้น

๔. ควรจัดบริเวณที่จอดรถเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ หรือ เส้นทางหลักให้เพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

▪ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การจัดหลักสูตร อบรมสัมมนา

▪ การจัดการอบรมพนักงานบริการเพื่อสร้างจิตสำนึกในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่ม มัคคุเทศก์ คนขับรถแท็กซี่ รถสามล้อเครื่อง เรือท่องเที่ยว และผู้ให้บริการอื่นๆ

- โครงการอบรมหลักสูตร มาตรฐานการจัดการตลาดท่องเที่ยวในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร

- โครงการอบรมหลักสูตร ภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศเพื่อการต้อนรับ นักท่องเที่ยว แก่พนักงานบริการ พนักงานขับรถ พนักงานเก็บค่าโดยสาร ชลสมก.

- โครงการอบรมหลักสูตร การเป็นเจ้าของบ้านที่ดี

- โครงการอบรมหลักสูตร การนำชมแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน

- โครงการอบรมหลักสูตร การรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

- โครงการอบรมหลักสูตร การพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวแก่ชุมชน

ผู้ประกอบการ และมััคคุเทศก์

- โครงการสัมมนา เครือข่ายด้านการท่องเที่ยว เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปัญหา ประสบการณ์ร่วมกัน ระหว่างภาคีเครือข่าย อันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ตรงจุดต่อไป

▪ **การสร้างภาคีเครือข่าย**

๑. ควรร่วมมือกับสถาบันการศึกษาทุกระดับ ทั้งรัฐและเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการอบรม การสัมมนาหลักสูตรต่างๆ เพื่อพัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านการท่องเที่ยว มีคฤเทศก์ และพนักงานบริการ

๒. การสร้างกลุ่มชุมชนต่างๆ เพื่อรักษาวัฒนธรรมประเพณี และการดูแลท้องถิ่น ทั้งด้านความสะอาด ความปลอดภัย

๓. มีการจัดทำทะเบียน เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีบัตรประจำตัว เพื่อให้การบริการมีมาตรฐาน ถูกต้องตามกฎหมาย สร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

๑. กองการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ควรให้ความสำคัญในการดำเนินงาน และการจัดสรรงบประมาณกับการพัฒนา พื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว การสร้างบรรยากาศที่มีความเป็นไทย และการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก มากกว่าการดำเนินการทางการตลาดเนื่องจากมีหลายหน่วยงานดำเนินการอยู่แล้ว

๒. การใช้งบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ควรเน้นเป็นพื้นที่มากกว่ากระจายงบประมาณลงไปในทุกเขต ที่อาจไม่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

๓. ควรให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยว ที่เป็นผู้สูงอายุ คนพิการ โดยการอำนวยความสะดวก ให้สัญญาณเสียงเตือน หรือสิ่งอำนวยความสะดวก

ภาคผนวก ก

รายละเอียดการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนา

นายพิชิต เจริญสุข (กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม)

จากฟังการอภิปรายมาตั้งแต่ช่วงเช้าจนถึงช่วงบ่าย ก็มีหลากหลายแนวความคิดในการที่จะพัฒนากรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ประเด็นที่กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรมมีความห่วงใยเป็นอย่างยิ่งก็คือเรื่องของคน แทนที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นแบบ แต่คนยังบกพร่องในเรื่องของศีลธรรม จริยธรรม ผมว่าพัฒนาอย่างไรก็ไม่ประทับใจคนที่มาเที่ยว ไหนจะถูกชมชื่น ไหนจะถูกล้อลง ไหนจะถูกเอาไรต์เอาเปรียบต่าง ๆ ถ้าการท่องเที่ยวนั้นไม่บูรณาการเรื่องศีลธรรม จริยธรรมก็ไปทุกทิศทุกฐานที่มีการท่องเที่ยว ผมคิดว่าลำบาก ฉะนั้นเมื่อเราได้ คนที่เป็นเจ้าของบ้านต้อนรับคนที่มาเยือนได้ดีแล้ว อันดับต่อไปเราก็พัฒนาแหล่งที่...ก็คิดว่าควรจะเป็นแหล่งที่ให้องค์ความรู้ที่ตะวันตกเขาไม่มี เพราะว่าการที่เขามานี้ ก็เหมือนเราไปต่างประเทศ ท้นที่ที่เราเหยียบแผ่นดินเขา เรามองอะไร มองหน้าตา มองอุปนิสัยใจคอ มองแม้กระทั่งต้นไม้ใบหญ้าริมทาง สะอาดหรือไม่ ร่มรื่นหรือไม่ เหมาะสมกับภูมิประเทศหรือไม่ อะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นอันนี้เมื่อแหล่งท่องเที่ยวของเรา โดยเฉพาะ กทม. เป็นที่ขีดหน้าชูตา ก็ควรจะปรับปรุงในส่วนที่พอที่จะรับแขกได้ ผมว่า กทม. นะ โดยการปรับปรุงถนนหนทาง โดยเฉพาะฟุตบอล ๒ ปีครั้ง ๓ ครั้ง ไม่ทราบว่าเป็น Tradition อะไรสักอย่างหนึ่ง ถ้าเราไปต่างประเทศเขาเหยียบย่ำอิฐที่ปูฟุตบอล จะเรียกว่าลึกรอ เรียกว่าเป็นสัญลักษณ์ที่สะท้อนได้เลยว่าเขาปูมาเป็นร้อย ๆ ปี แต่ของเรา ๒ ปี ๓ ปี ผมเคยเข้าไปเจาะถามคนที่ปูพื้นแบบนี้บอกว่า น้องตกลงก็ปูครั้งหนึ่ง เขาบอกพี่ ผมปูตั้งแต่ ๑๖ จนผมได้แต่งงานได้แล้ว พออีก ๒ ปี ผมก็ได้มาทำใหม่ อย่างนี้เป็นต้น จริง ๆ นั่นคืออะไร ผมอาจจะพูดเกินไปเกินมา แล้วก็ฝากถามเรื่องว่า เรื่องพัฒนาคน ๒. พัฒนาแหล่ง แล้วอันนั้นก็ต้องโชว์เป็นของไทย ผมคิดว่าในการพัฒนาควรจะพัฒนาส่วนไหน ใครจะมีส่วนร่วมนั้นก็คงมาบูรณาการกันได้

นายชัชวาล ชีพเรือนหุ่น (สมาคมมัคคุเทศก์)

ต้องการเรียนถามคณะกรรมการและการท่องเที่ยว กทม. โดยเฉพาะท่านประธานว่า ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากประสบการณ์ที่ประสบมาเอง คือจุดหนึ่งที่เราเป็นจุดขายและเป็นหน้าเป็นตาของประเทศ คือแหล่งลำนํ้าลำคลอง หรือแม่น้ำลำคลอง ปรากฏว่าแหล่งท่องเที่ยวของเราได้รับความนิยม หรือเป็นที่ชื่นชอบของชาวต่างประเทศมากในการท่องเที่ยวในลักษณะคูคลอง แต่ปรากฏว่าแม่น้ำลำคลองของเรามีแต่ความสกปรก มีแต่ขยะ ไม่สวยงามเหมือนที่เขาตั้งใจจะมาดูครั้งหนึ่งประเทศไทยของเราได้ชื่อว่าเป็นเวนิส ออฟ เดอะ อีสท์ หรือเวนิสตะวันออก แต่ปัจจุบันนี้ไม่ได้เป็นอย่างนั้นแล้ว มีแต่ขยะ มีแต่สิ่งปฏิกูล เต็มแม่น้ำลำคลองไปหมด ไปทางไหนแขกจะถ่ายรูป หรือว่า

นักท่องเที่ยวยุคใหม่มีแต่ขยะ หรือบางครั้งก็มีหมาเน่าลอยมาด้วย ต้องการให้ทาง กทม. มีงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของแม่น้ำลำคลองซึ่งเป็นจุดขายอันหนึ่งที่สำคัญของการท่องเที่ยว

คุณศศิลา ชมพูแดง (เลขานุการนายกสมาคมผู้ประกอบการรถยนต์รับจ้างแท็กซี่)

ต้องการจะเรียนถาม กทม. ว่า เมื่อหลายเดือนที่ผ่านมา มีป้ายแท็กซี่อัจฉริยะเกิดขึ้นตรงนั้น ปัจจุบันนี้ก็หายไป ก็ไม่มีแท็กซี่ใช้ แล้วก็ไม่มีประชาชนเข้าไปใช้ตรงนั้น แล้วต่อมาอีกไม่กี่เดือนก็เดือนถัดไป ๒ - ๓ เดือนนี้ก็มิดนอย้ม ๓ สายนั้นเกิดขึ้น สุขุมวิท พระราม ๔ เพชรบุรี ตรงนั้นทำไมถึงเป็นอย่างนี้ระหว่างรัฐกับ กทม. มีอะไรเกิดขึ้นหรือไม่คะ แล้วอยู่ ๆ ป้ายถนนตรงนั้นก็มีแดงขาวเกิดขึ้นมาอีก แล้วจะให้ไปจุดที่ไหน แล้วจะทำอะไร ตรงนั้นต้องการจะขอฝากถามไว้ด้วยว่าเกิดอะไรขึ้นตรงนี้ ทำไมถึงไม่สานต่อกัน แล้วมีปัญหาอะไรกันหรือไม่

(ไม่ระบุนาม).....

ขณะนี้ที่หน้าวัดพระศรีรัตนศาสดาราม คือประชาชนธรรมดาทั่วไป จะคนขายของที่ระลึกของไทย บางครั้งบอกว่าน้องพอแล้วนะ เดี่ยวจะต้องไปตรงนี้ แต่ก็ยังตามจนกระทั่งจากที่ตรงจุดนี้ไปจนถึงโน้น จนกระทั่งแขกเกิดความรำคาญเต็มที่ ซึ่งขณะนั้นเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวว่าจะออกมาแต่ก็ไม่มีการออกมาทำหน้าที่ตรงนี้สักทีหนึ่ง แล้วไปขายของ เป็นภาพที่หมายถึงรามเกียรติ์ ซึ่งภาพนั้นบางคนก็ขายไม่เท่ากัน แต่ต่อไปต่อมาแล้วบางคนสามารถซื้อได้แผ่นละ ๑๐๐ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ท่านช่วยจัดเรื่องนี้ให้สักทีหนึ่ง

คุณเรวดี เลิศวิริยะกิจ (สมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย)

กทม. ก็มีเรื่องผจญภัยมากอยู่แล้ว ก็ขอเสนอเรื่องการอนุรักษ์แล้วกัน เนื่องจาก กทม. มีรถติดมากเลย แล้วก็มีการใช้น้ำมัน มีท่อไอเสีย ของเสียออกมาจากรถ มีมลพิษ มี Pollution สูงมาก ก็ขอเสนอแนะให้ กทม. ควรมีการรณรงค์ให้ประหยัดพลังงานอย่างเร่งด่วน จริงจัง แล้วก็ต่อเนื่อง อาทิ เช่น การจัดถนนคนเดิน การจัดเลนจักรยาน แล้วก็ควรจัดส่งเสริมให้มีการแข่งแรลลี่เพื่อประหยัดพลังงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คนที่ทำนกอาศัยอยู่ใน กทม. นี้ตระหนักถึงการประหยัดพลังงานและเพื่อที่จะไม่ให้มี Pollution ในอากาศ นอกจากนี้ก็ควรมีเส้นทางสำหรับคนตาบอด คนพิการที่ต้องใช้รถเข็น ตรงสี่แยกต่าง ๆ ก็ควรมีเสียง เห็นบางสี่แยกมีแล้ว บางสี่แยกยังไม่มี ควรที่จะมีทุกแห่งที่ต่างประเทศเขาจะมีเสียงดังขึ้นมาเลย ถ้าเสียงนกก็คือข้ามไปได้ ถ้าเสียงปรี๊ดก็หยุด เป็นเสียงอื่นซึ่งคนตาบอดก็จะรู้เลยว่า ถ้าเสียงนี้ฉันข้ามถนนได้ อะไรอย่างนี้ เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกผู้พิการทั้งหลายทางสมาคมขอเสนอเพียงเท่านี้

นายกอบพงษ์ ระฟ้าเมืองนนท์ (เลขาธิการสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ สทท.)

จริง ๆ แล้วเมื่อวานนี้ไม่ได้มีโอกาสคุยเบื้องต้นกับท่านรองฯ สมศักดิ์ว่า เป็นการ Brain storm กันเบื้องต้น จริง ๆ แล้วกรอบยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีอยู่แล้ว ที่ทำออกมา แต่ผมก็คงจะขออนุญาตที่จะเสนอแนะ ที่จริงแล้วเวทีข้างบน ประธานโทษ ท่านวิทยากรทั้งหลายก็คงเป็นผู้ที่มีผลกระทบมากกว่าผู้ที่จะตอบคำถาม หรือว่าผมจะฝากคำถามมาข้างล่าง เพราะว่าท่านก็อยู่ทาง กทม. ด้วย และในสายของการท่องเที่ยว

สิ่งแรกก็คือจะพูดถึงในเรื่องของ คงพูดรวมเลย ทั้งยุทธศาสตร์เรื่องเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การพัฒนา ส่งเสริม เพิ่มประสิทธิภาพ และการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน เป็นข้อเสนอซึ่งเมื่อวานนี้ท่านรองฯ สมศักดิ์ ท่านก็บอกว่าบางจุดก็ดี ก็คงจะนำไปผนวกกับกรอบยุทธศาสตร์เพิ่มเติมเข้าไป เป็นข้อย่อย เริ่มแรกเลย ซึ่งเมื่อครู่มีหลายท่านก็พูดขึ้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเกี่ยวกับที่จอดรถ บัส อันนี้เป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งผลพวงได้มาจากการจราจร แต่ว่าการจราจรนั้นในแต่ละจุดนั้นก็คงจะเป็นเรื่องที่จะต้องใช้เวลาในการแก้ไขไม่ใช่น้อย ๆ ที่เดียว คงจะเป็นหน่วยงาน สนข. ที่จะมีบทบาทมาก แต่ในส่วนของที่จอดรถบัสในสถานที่ที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว อย่างเช่น แถววัดพระแก้ว แถวอะไรก็ดี หรือบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ อันนี้เมื่อมีแหล่งท่องเที่ยว เรื่องที่จอดรถ ปัญหาใหญ่ก็คือว่าที่จอดรถไม่เพียงพอ เขาบอกว่าเราจะหาพื้นที่ในบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์เหมือนแลกเปลี่ยนกับทางหน้า กทม. ก็อาจจะลำบาก เพราะว่าเห็นโครงการเคยจะทำในข้างใต้ท้องพระเมรุที่ท้องสนามหลวงก็คงอาจจะพับไป ก็คงจะต้องมีการหาพื้นที่ เรื่องการจอดรถบัส เพราะว่าในต่างประเทศจะมี ตัวเองก็ทำธุรกิจทางด้านการท่องเที่ยวในต่างประเทศ แล้วก็ไปเห็นภาพพจน์ในต่างประเทศมาก กรมการหลายคณะ โดยเฉพาะการท่องเที่ยว หรือหลาย ๆ ส่วน ขออนุญาตที่จะพาดพิง ก็เดินทางไปดูงานในต่างประเทศค่อนข้างมาก อย่างเช่น ผมยกตัวอย่างว่า สถานที่จอดรถบัสที่มากมายเลย เช่น ไม่น่าเชื่อว่าอยู่ใต้ดินได้ และอยู่ใต้โบราณสถานที่เขาอนุรักษ์เหมือนกัน อย่างเช่น ในฝรั่งเศส แทนที่เราจะไปรอดมองเอลเซเฟ เราไปดูใต้พิพิธภัณฑลพิพิธภัณฑ์ เป็นหมื่น ๆ คันที่สามารถที่จะจอดรถได้ เฉพาะรถโค้ชอย่างเดียวก็หลายพันคัน หรืออาจจะไม่ต้องเป็น Under ground แบบนั้น แต่อาจจะเป็นขึ้นมาจอดเป็นบนดินหรืออะไรก็ได้แล้วแต่ ที่จอดรถ แล้วก็ที่สำคัญก็คือในการที่จะแก้ไขตรงนี้จะช่วยในเรื่องของภาพพจน์ แล้วก็การที่จะ พอเดินทางมาจอดรถได้สะดวก ก็แน่นอน บางทีบางโปรแกรมก็ต้อง Script ไป หรือไม่ก็ผ่านชมไปอย่างนั้น จะลงไปก็ลงไม่ได้ กว่าที่จะลงไปก็ปิดเสียแล้ว พระบรมมหาราชวังปิดแล้ว ไม่ทันแล้ว ฉะนั้นปัญหาตรงนี้ แล้วก็อีกอันก็คือเป็นการลดช่องว่างในเรื่องของเจ้าหน้าที่รักษากฎหมาย ในการจะเก็บเงินนอกระบบ อันนี้คือปัญหาใหญ่ เพราะว่าไม่ใช่เฉพาะ รถโค้ชอย่างเดียว มีทั้งรถตู้ด้วย แล้วก็ เป็นรถลักษณะเป็นของ เป็น พาราเดด บางทีมา ๒ หุ้ม หรืออะไร ต่าง ๆ เหล่านี้ อันที่ ๒ ก็คือเรื่องเกี่ยวกับเมื่อครู่ช่วงก่อนหน้าผม ที่ได้พูดไปแล้วเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาแม่น้ำคูคลองต่าง ๆ จะเห็นได้

ว่าในเรื่องของมลภาวะต่าง ๆ ที่ท่านโสภาสได้บอกไปแล้วว่า ปัญหาเด่น ๓ อย่าง คือ อากาศเป็นพิษ พอลดชั้นทั้ง ๓ อย่าง ทั้งเสียง ทั้งอากาศ น้ำ อันนี้ก็ถือเป็นสิ่งที่ต้องแก้ อันนี้ก็เป็นที่ทำให้ทัศนียภาพต่าง ๆ เสียไป ทุกท่านคงจะเห็นว่า ในต่างประเทศในเรื่องของสถานที่ที่จะเป็นจุดชมวิว อย่างเช่น ในลอนดอน ผมขออนุญาตที่จะเปรียบเทียบกับต่างประเทศสักชนิดหนึ่ง ในส่วนที่ดีเขาก็มี จุดชมวิวของบ้านเรา ที่ท่านต้องการจะดูภูมิทัศน์ที่ชัดที่สุดในสะพานแขวนท่านต้องไปดูที่ไหน ในโรงพิมพ์ธนบัตร ซึ่งเข้าไปไม่ได้ ประชาชนทั่วไปเข้าไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นที่บางแห่งริมแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นจุดที่ View point ที่ต้องทำเลยอันนี้ เป็น View point ซึ่งเด่นก็คือต้องควบคู่ไปกับที่จอดรถ ๒. ก็คือต้องมีจุด View point ที่ไม่ต้องไปมี Ad mention เข้าไปไปถ่ายรูปแล้วเห็น Back ground เป็นสะพานแขวนบ้าง เป็นพระปรางค์วัดอรุณบ้าง ต่าง ๆ เหล่านี้ อันนี้ก็ป็นอีกส่วนหนึ่งในเรื่องของคุณคลอง พอดีผมนึกได้ว่า ประเทศฝรั่งเศสเหมือนกัน ที่คุณโสภาสพูดบอกว่า ไฟ จริง ๆ แล้วถ้าเราจะบินกลับ เราไปส่งสถานที่รอบ หรือว่าแค่ Long the river ค่อนข้างยาว แล้วก็กินไฟมาก ทำไมไม่เอาเรือละ เอาเป็นเรือแบบสองเข้าไปที่สถานที่ท่องเที่ยว ผมว่าน่าจะประหยัดต่อการทำอย่างนั้นหรือไม่ แล้วก็อีกส่วนหนึ่งคือคู่มือ พูดถึงคู่มือรวมถึงในเรื่องของคู่มือการซื้อขายก็แล้วกัน คู่มือการท่องเที่ยว คือจริง ๆ ตอนนี้คู่มือการท่องเที่ยวมีมาก เมื่อสักครู่ผมไปที่ตรงแถวสะพานพระปิ่นเกล้า มีสำนักงานพัฒนาท่องเที่ยว แต่การ contribute คือการเอาเอกสารไปไว้ตามเซลท์ ตาม คีย์บอร์ดต่าง ๆ ยังไม่มี เราตัวเราเองก็ได้มีบางวัน วันนี้พุงนี้ ท่านอาจจะต้องเดินทางไปต่างประเทศ หรือว่าบินภายในประเทศ ท่านลองไปสังเกตดูสิ ผมพูดไม่ต้องพูดอะไรมาก ขณะที่ศาลาว่าการ กทม. ๒ เมื่อวานผมไปประชุมมา ผมยังไม่เห็นสักใบเลย ก็คือตัวคู่มือ หรือ Message หรือว่าจะอะไรต่าง ๆ นี่จะเป็นจุดในการกระจายทางด้านการตลาด นอกจากนั้นในคู่มือ นอกจากจะมีแหล่งท่องเที่ยวใน กทม. ทั้งหมดแล้ว แหล่งซื้อขายสิ่งของสำคัญ อย่างเช่น นักท่องเที่ยวต้องการจะซื้อพวกอุปกรณ์ IT แทนที่จะอ่านได้ แล้วอันนี้คือเป็น Original ไม่ใช่ Make ขึ้นมา ขึ้นไปถามแล้ว ถามสามลื้อ สามลื้อเขาพาไปพิน เราก็ไม่ได้ว่าคนที่พินไม่ดี แต่ว่าส่วนใหญ่แล้ว แล้วแต่แจ๊คพ็อตไปเจอก็แยไป แต่ถ้าเผื่อคู่มือนี้เราทำแล้วสมบูรณ์แบบก็เป็นการดี มาสุดท้ายในเรื่องของเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย จริง ๆ แล้วกระทรวงที่ วันนี้รัฐสภจะมีตัวแทนของกระทรวงวัฒนธรรมหรือไม่ ไม่แน่ใจ เพราะเมื่อครู่มีทางกรมศาสนาด้วย สิ่งหนึ่งที่ผมต้องการจะฝากไว้ก็คือในเรื่องของการแต่งกายไทย อะไรต่าง ๆ การจัดการแสดง กิริยาก็ไม่เหมาะสม ผมยกตัวอย่างอาจจะไปพาดพิงถึงการแสดงบางอย่าง เช่น ทุกท่านคงจะชื่นชม แต่สำหรับตัวผมเองก็อยู่ระหว่างความชื่นชมว่าเป็น Create ที่แปลก อย่างโปงกลางสะออน สนุกสนานกัน แต่ว่าประเพณีไทยหายไป ไปใส่ผ้าถุง ใส่อะไร แล้วแต่แก๊งต่างขา เดินอย่างนั้น หน่วยงานอาจจะเรียกผู้เกี่ยวข้องกับ กทม. แต่ถือว่าถ้าวันใดวันหนึ่งเขาถูกเชิญไปในนามของ กทม. แล้วไปแสดงให้ในภาพพจน์ก็คงออกมาไม่ดี ทีนี้ จะฝากไว้ก็คือว่า จริง ๆ แล้วในนาม เท่าที่เราทราบกันในสายของการท่องเที่ยว ๑. ก็มีกระทรวง ๒. มีใน

ส่วนของทาง ททท. แล้วก็ข้ามขึ้นมาเป็นสำนักพัฒนาการท่องเที่ยวของ กทม. เป็นไปได้หรือไม่ผม
เข้าใจว่าหน่วยงานนี้อาจจะเป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่เอากเทศออกมา แต่ต้องการจะให้มีการ Brain
storm แล้วก็ร่วมกันบูรณาการตรงนี้จริง ๆ เพราะว่าตอนนี้เหมือนกับว่าใครคิดได้ทำก่อน กลายเป็น
อย่างนั้น การประสานงานก็ไม่มี เพราะฉะนั้นพอเวลาเกิดขึ้นมาก็คะบอกว่า ผมคิดได้ก่อน ผมรีบทำ
ก่อน ผมรีบเสนองบก่อน ปัญหาจะเป็นอย่างนี้ จะฝากในที่ประชุมและท่านวิทยากรท่านอื่นไว้ด้วย

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็น

โปรดกรอกข้อมูลที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

ชื่อ..... สกุล .....

ตำแหน่ง .....

หน่วยงาน/องค์กร .....

ที่อยู่ติดต่อ .....

.....โทรศัพท์ .....

➤ ท่านต้องการให้ภาครัฐ / ภาคเอกชนจัดทำแผนงาน / โครงการใดบ้าง เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร

- ด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์

.....

ด้านการจัดการผลิตภัณฑ์ แพคเกจการท่องเที่ยว (Tourism Package) หรือเส้นทางการท่องเที่ยว

.....

ด้านการอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ศูนย์บริการ

.....

- ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ : การจัดหลักสูตรอบรม/สัมมนา

(เช่น สมาคม มัคคุเทศก์ พนักงานบริการ ผู้ประกอบการ)

.....

ด้านการสร้างภาคีเครือข่ายในการดำเนินงานร่วมกัน

.....

ภาคผนวก ค

รายนามคณะทำงาน

คณะทำงานในคณะกรรมการการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ และปริมณฑล

๑. นางสาวภูวนิดา คุณผลิน	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายสมศักดิ์ จันทวัฒนา	อนุกรรมการ
๓. นายสุพจน์ จิราพันธ์	อนุกรรมการ
๔. นายวันเสด็จ ถาวรสุข	อนุกรรมการ
๕. นายไชยงค์ เจริญเมือง	อนุกรรมการ
๖. นางสาวศุภพรรัตน์ สุขพุ่ม	เลขานุการคณะกรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.พนัญญ์ พงษ์ศรีกูร	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๘. นายดอน ญาณนารา	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๙. นายศิริชัย มาโนช	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๐. นางสาวนิชามา ศิริวัฒน์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๑. นางสาวภูวดี คุณผลิน	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๒. นางสาวอติภา ประภาสวัต	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ผู้ช่วยคณะทำงาน

กลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สำนักกรรมการ ๓

๑. นางสาววราภรณ์ สุขประเสริฐ	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน
๒. นายนาถ ดวงวิชัย	นิติกร ๖
๓. นางสาวภัณฑิรา ผาติยาวงศ์	วิทยากร ๔
๔. นายรุ่งโรจน์ บุญกั้งवाल	นิติกร ๓
๕. ว่าที่ร้อยตรี ชัยบูรณ์ หนองคูน้อย	นิติกร ๓
๖. นางเนาวรัตน์ งามภูพันธ์	เจ้าหน้าที่ธุรการ ๕
๗. นางสาวสุกัญญา เจริญผล	คณะทำงานในคณะกรรมการ
๘. นายสุรภพ จันทร์เปล่ง	คณะทำงานในคณะกรรมการ
๙. นางสาวบุญยภัค อ้นขวัญเมือง	คณะทำงานในคณะกรรมการ

